XXX. ÉVFOLYAM 15. SZÁM · Ára: 1,80 Ft · 1974. ÁPRILIS 11.

Várnai György rajza

– Elnézést, hogy felébresztem, csak azt szeretném megtudni, mikor akarja kivenni a szabadságát?

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Érdekes ügyben kér tanácsot Naszály Károlyné olvasónk.

Délegyházán, a Petőfi utca 10. szám alatti telkükön, 12 évvel ezelőtt felépítettek egy családi házat, azóta is abban laknak. Minden hivatalos papírt — építési és lakhatási engedélyt, stb., — megkértek és megkaptak eddig. Az OTP-től felvett építési kölcsönt annak idején rátáblázták az ingatlanra. Majd tavaly, amikor a kölcsönt visszafizették, a Járási Földhivatal 3672/73. telekkönyvi számon értesítette a tulajdonosokat, hogy a

jelzálogot törölték. Ennek ellenére ugyanaz a Járási Földhivatal csak olyan telekkönyvi szemlét hajlandó kiadni részükre, amelyen nem szerepel a ház, csupán a puszta ingatlan. Nyilván valaki valamikor elfelejtette az időközben felépült házat is bevezetni a telekkönyvbe. Most mit tegyen? — kérdi tanácstalanul olvasónk.

Először is, kedves Naszály Károlyné, nézze meg még egyszer alaposan, hogy ott áll-e valóban a helyén az a ház? Hátha nem jól emlékszik, s mégsem építettek önök 12 évvel ezelőtt házat? Elnézést a bizalmatlanságért, de egy magánember mégiscsak könnyebben tévedhet, mint egy sok papírral és pecséttel felszerelt Hivatal.

Ha többszöri, gondos szemrevételezés után is úgy találja, hogy az a ház valóban ott áll, készíttessen róla fényképet, több példányban, elöl-, hátul- és oldalnézetben. Ugyanakkor szavahihető tanúkkal írásban igazoltassa a ház létezését. (Ajánlatos, persze, a tanúk szavahihetőségét további tanúkkal írásban igazoltatni.) Ezekkel felszerelve menjen el újból Ráckevére, a Járási Földhivatalba.

A biztonság kedvéért azonban előzetesen kérjen egy telekkönyvi szemlét, hátha kiderül, hogy Ráckevének azon a pontján nem is áll semmiféle Földhivatal, csupán egy puszta telek...

2

És már megint: a váci 226 lakás ügye.

A múlt év vége óta időnként mindig vissza-visszakanyarodunk a témához, legutóbb három hete foglalkoztunk vele. A Pest megyei Beruházási Vállalat legfrissebb tájékoztatása szerint az elmúlt három hét alatt érdemi előrehaladás az ügyben nem történt. Még a nyuszi sem hozza meg 226 családnak a beköltözési engedélyt. A lakók, akik azt remélték, hogy a múlt év október derekáig, vagy legkésőbb karácsonyig új lakások tulajdonosai lesznek, még a

húsvéti locsolkodókat sem fogadhatják új otthonukban. Ez a hír, gondolom, úgy éri őket, mint egy nyakba zúdított vödör víz húsvéthétfőn.

A késlekedő vállalatok viszont hallgatnak, mint a nyuszi a fűben. Felelősségre vonásuk késik, egyre késik. Úgy érzem, túlságosan hímestojás módjára bánnak velük!

(r)

PARKETTA VAGY TÜZELŐ?

Még 1972-ben vásároltunk a turai TÜZÉP-telepen 9 ezer forint értékű parkettát, lakásunk három szobájának a burkolásához. A lerakáskor derült ki, hogy a másodosztályú parketta nagy válogatás után is csak két szoba parkettázásához volt elég, a többi anyag annyira selejtes, hogy lehetetlen lerakni. Közöltük ezt a helyi TÜZÉP-telep vezetőjével, aki kijelentette, hogy ugyanabból a minőségből náluk nincs raktáron parketta. A szállítójegyzék hátlapjára írt egy nyilatkozatot, s kérte a gyöngyösi Parkettagyárat, hogy a TÜZÉP számlájára végezze el a cserét.

Első levelünkkel 1973 októberében fordultunk a gyár igazgatójához, mellékelve a TÜZÉP-telep vezetőjének a nyilatkozatát. A levél elküldése után nem sokkal megjelent lakásunkon a gyár minőségi ellenőre és közölte, hogy a parketta szerinte jó,

használható. Mi ezt nem fogadtuk el, s újabb levelet írtunk az igazgatónak. Ezt követően egy szép napon megjelent egy teherautó, parkettával megrakodva. Ám az is ugyanolyan selejtes volt, mint a korábbi, ráadásul még nedves is, így tehát nem fogadhattuk el. A szállítók tréfálkozva mondták: „Ha parkettának nem lesz jó, majd jó lesz tüzelőnek!"

Ahhoz viszont túl drága! Háromezer forint értékű parkettából csak nem rakhatunk tábortüzet a még mindig leburkolatlan harmadik szobánk kellős közepén.

Az igazi megoldás mégis az volna, ha a Parkettagyár, a rendelkezéseknek megfelelően, megvizsgáltatná a parkettát az illetékes minőségellenőrző szervekkel, s azok döntése szerint intézkednének végre!

Gólya István
Tura, Dózsa Gy. u. 6.

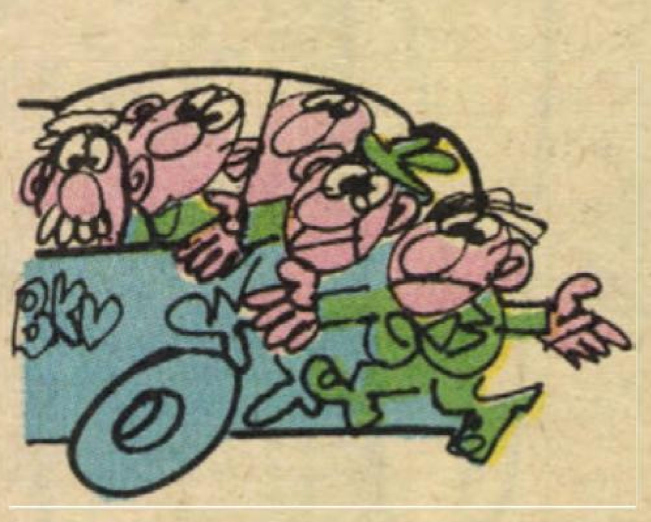
MÉG EGYSZER A KAPASZKODÓKRÓL

Az új autóbuszok rosszul elhelyezett kapaszkodóit jogosan kifogásoló észrevételekre, elutasító választ adott az IKARUS gyártmányfejlesztési osztálya, a Ludas Matyi hasábjain.

Ez a válasz nem fogadható el. Indoklás:

Lehet, hogy az új autóbuszokra felszerelt kapaszkodók helyzetét nemzetközi normák határozzák meg és azoknak megfelelő. A fővárosi autóbuszokat azonban kevés Nemzetközi Normák nevű utas veszi igénybe! Az átlagos pesti utasok számára a kapaszkodó igen magasan van, jóval beljebb és alacsonyabban kellene elhelyezni azokat.

Az ajtónyílások középvonalában elhelyezett kapaszkodó (a régebbi, jól bevált helyett!) kifejezetten balesetveszélyes. A korábbi, mennyezetig érő kapaszkodórudak, nem akadályozhatták a kisgyermekkel és csomaggal felszállók mozgását, sőt azt biztonságosabbá tették! Ilyen panasz egészen biztosan nem érkezett! Nem utolsó szempont az sem, hogy a jelenlegi — ügyetlen kiképzésű — kapaszkodó legalább 6

peronon utazót foszt meg a biztonságos kapaszkodás lehetőségétől.

Nem megfelelőek a vízszintes helyzetű támaszkodórudak sem! Ezeknek a magassága jóval az emberi test súlypontja alatt van, s így hirtelen fékezésnél a hosszabb termetű utasok áteshetnek rajta. Ugyancsak balesetveszélyes emiatt a jobboldali első keréken elhelyezett kettős ülés is.

A széktámlákon levő fogódzkodók is alacsonyak, nem biztonságosak.

A baloldali hátsó ülésnél éppen szemmagasságban helyezkedik el az egyik kapaszkodó cső vége. Hirtelen fékezésnél veszélyben az utas szemevilága!

Több hasonló tervezési hibát lehetne felsorolni a tetszetős megjelenésű új autóbuszban. Eddig azonban bármilyen jogos panaszt vetettek fel az utasok, csak kimagyarázkodást kaptak.

Nem lehetne magyarázkodás helyett inkább intézkedni végre?

Kovács Géza,
munkavédelmi szakmérnök
Bp. XIII., Frangepán u. 53.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Mosni, vagy nem mosni? címmel bírálták az Elegant Május 1 Ruhagyár japán importanyagból készült női kabátjában elhelyezett kezelési utasításokat. A kivizsgálás során sajnálattal kellett megállapítanunk, hogy a gomblyukba tűzött kezelési utasítás elcserélődött, a zsebben elhelyezett utasítás szerinti eljárás a megfelelő.

Köszönjük szellemes figyelmeztetésüket és ígérjük: fokozott gondot fordítunk arra, hogy termékeinkre egyértelmű használati utasítások kerüljenek, ezzel is biztosítva a közismert „Elegant" márka hírnevét.

Heller József
MEO főoszt. vez.
Május 1 Ruhagyár

Sződligeti olvasók panaszolták a Ludasban, hogy kéményeiket nem söprik rendszeresen. Megállapítottuk, hogy a bejelentés megfelel a valóságnak, vállalatunk egyes dolgozói súlyos mulasztást követtek el. A folyamatban levő vizsgálat befejeztével felelősségre vonjuk a mulasztókat, és intézkedünk az elmaradt szolgáltatás pótlásáról, illetőleg a jogtalanul felvett díj visszatérítéséről.

Kardhordó Endre
igazgató,
Pest megyei Kéményseprő V.

„Kút-méreg" című írásukra közöljük, hogy a rossz helyen létesített közkutat, Szegvár nagyközség Tanácsának vezetőivel történt megbeszélés alapján megszüntetjük, és a községet határoló utcasorra helyezzük át, jelenlegi helyétől mintegy 14 méter távolságra. Az újonnan kijelölt helyen a kút használata remélhetőleg zavartalan lesz.

Butyka József
o. v.
Szentesi Járási Hivatal

GAZ-ARBORÉTUM

A Siófokhoz tartozó Balatonszabadiban, a vasútállomással szemben, párját ritkító gaz-arborétum díszeleg. Ebben a csodás természeti jelenségben nemcsak az ott üdülők gyönyörködhetnek, hanem a vonaton vagy autón átutazók is.

A terület egy részén hajdan fák állottak, de azokat azóta kiirtották. A környék lakói nagy előszeretettel használják a telket szemétlerakodó helynek.

Javasoltuk már több ízben, hogy ezt a területet parkosítsák, ültessenek oda fákat, bokrokat, vessék be fűvel, s állítsanak fel ott néhány padot. Törekvéseink eddig eredménytelenek maradtak. A Balatoni Intéző Bizottság azzal zárkózik el kéréseink elől, hogy e terület fölött ők nem rendelkezhetnek, mert az a MÁV tulajdona.

Akkor pedig a MÁV-ot kérnénk meg ez úton, tisztelettel: tegyen végre rendet a portáján, tüntesse el a csúfságot szép Balatonunk mellől.

M. T.
Siófok

A PULI

Egy pesti parkban találkoztam a pásztorral: botjára támaszkodva állt egy szomjas akácfa alatt és az eget nézte. Mellette a padon: subája, kulacsa. Lábánál fekete gombolyag, egy gubancos szőrű, mozdulatlan puli. Amikor elmentem mellettük, a puli felkapta a fejét és a gazdájára nézett.

— Nyughass! — mondta a pásztor.

— Szép időnk van, ugye?

— Eső lesz.

— Egy felhő sincs az égen. A meteorológia azt mondta...

— Esni fog — mondta határozott hangon a pásztor, akinek az arcát pókhálószerűen futották be a ráncok. Hetven évesnek néztem az öreget, de lehet, hogy több volt. — Ugye, igazam van, Morzsi?

Morzsi helyeslően vakkantott egyet és csodálattal nézett fel a gazdájára, aki úgy állt ott a parkban, mint egy szobor.

— Szép ez a puli.

— Nemcsak szép. Okos is.

— Terelő puli?

— Az — mondta a pásztor, majd kisvártatva így szólt: — Hajtsd meg őket, Morzsi!

A puli felpattant és vidám csaholással nekiiramodott. Az egyik padon három férfi ült. Mind a háromnak pocakja volt és lehunyt szemmel élvezték a napocskát. Morzsi megcélozta őket, majd a padhoz gurulva, néhányszor körbefutotta a társaságot és harciasan, fenyegetően rájuk mordult.

— Hajtsd meg őket! — rikkantotta a pásztor. — Gyerünk, Morzsi, dolgozz!

A három terebélyes, elhízott férfi azonnal felpattant és fürge léptekkel elindult a sétányon. A puli hol balról, hol jobbról tűnt fel és néhányszor azt hittem, hogy beleharap valamelyik férfi bokájába, de Morzsi csak ijesztgette őket.

— Balra, Morzsi, balra! Ott is ücsörögnek! Tereld őket a szökőkút felé!

Újabb két ember ugrott fel a padról, amikor közeledni látták a pulit, két jól öltözött, vastag úriember, és szuszogva, de szaporán elindultak a szökőkút felé, Morzsi lelkesen terelt, egy pillanatra sem hagyta megpihenni őket.

— Vigyázz, Morzsi, a mérnök úrra! — kiáltotta a pásztor, de a puli már előbb észrevette, hogy az egyik férfi lelassít egy pad előtt. Morzsi visszafordult, tett néhány bekerítő hadmozdulatot, majd támadásba lendült. A mérnök megijedt a lábának rohanó pulitól és futásnak eredt.

— Hej, Morzsi, gyere vissza!

A puli villámsebesen visszajött és lihegve leült a gazdája elé.

— Jól van, Morzsi, jól van! Okos puli vagy! — dícsérte meg a pásztor. — Mind a ketten megdolgoztunk a pénzünkért...

Látván csodálkozásomat, megmagyarázta:

— József napkor megállapodtam ezzel az öt férfival: ha lejönnek ide a parkba, egy órán belül háromszor meghajtom őket. Hadd mozogjanak egy kicsit. Rájuk fér. Egész nap csak ülnek, kell nekik egy kis testmozgás...

Morzsi megvetően, mérgesen ugatott egyet. Ezek az elpuhult városiak!

— Na, adjon isten! — mondta a pásztor és megbökte a kalapja szélét.

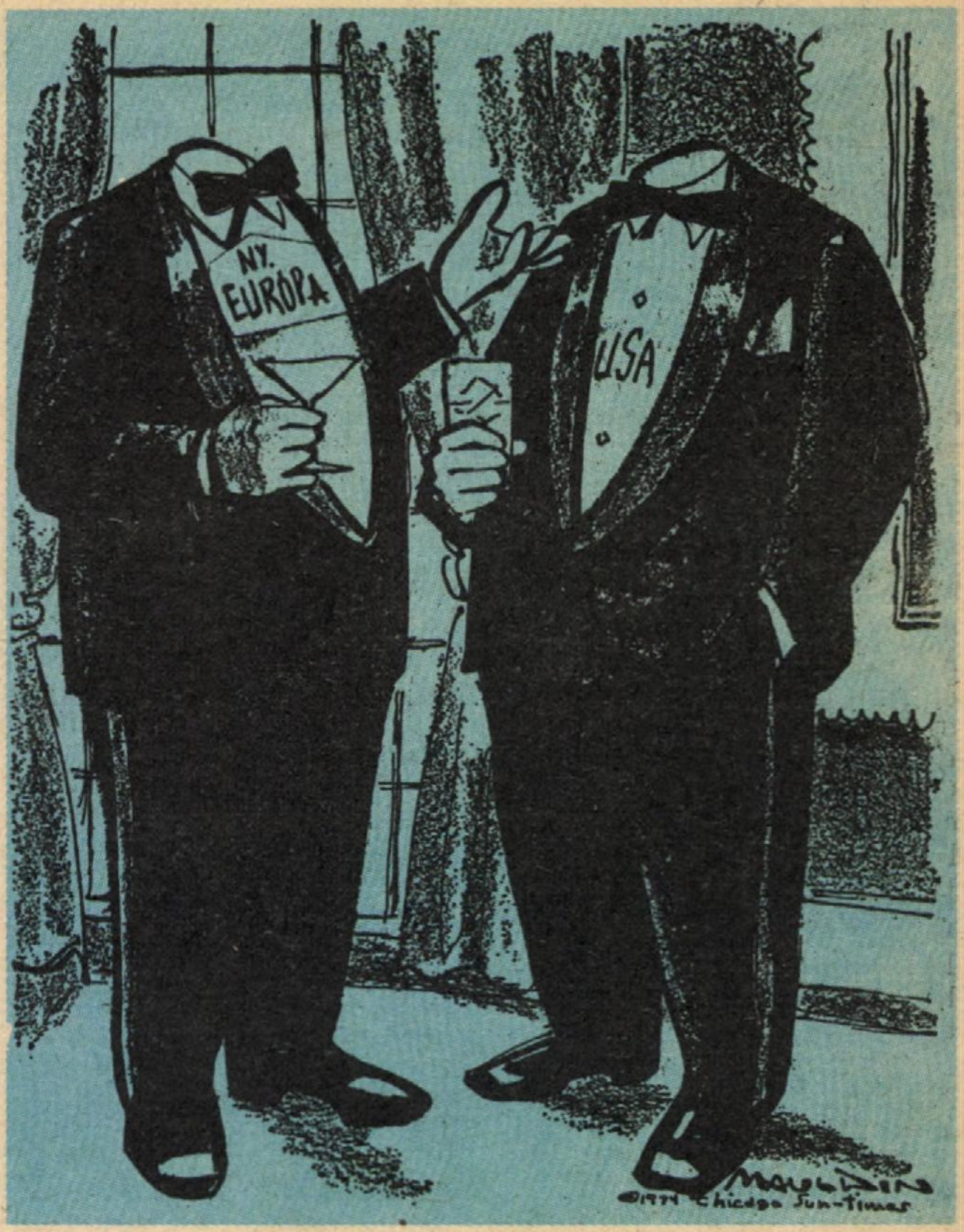
Abban a pillanatban eleredt az eső.

— Mondtam, hogy eső lesz? — fordult vissza a pásztor.

Mondta.

Mikes György

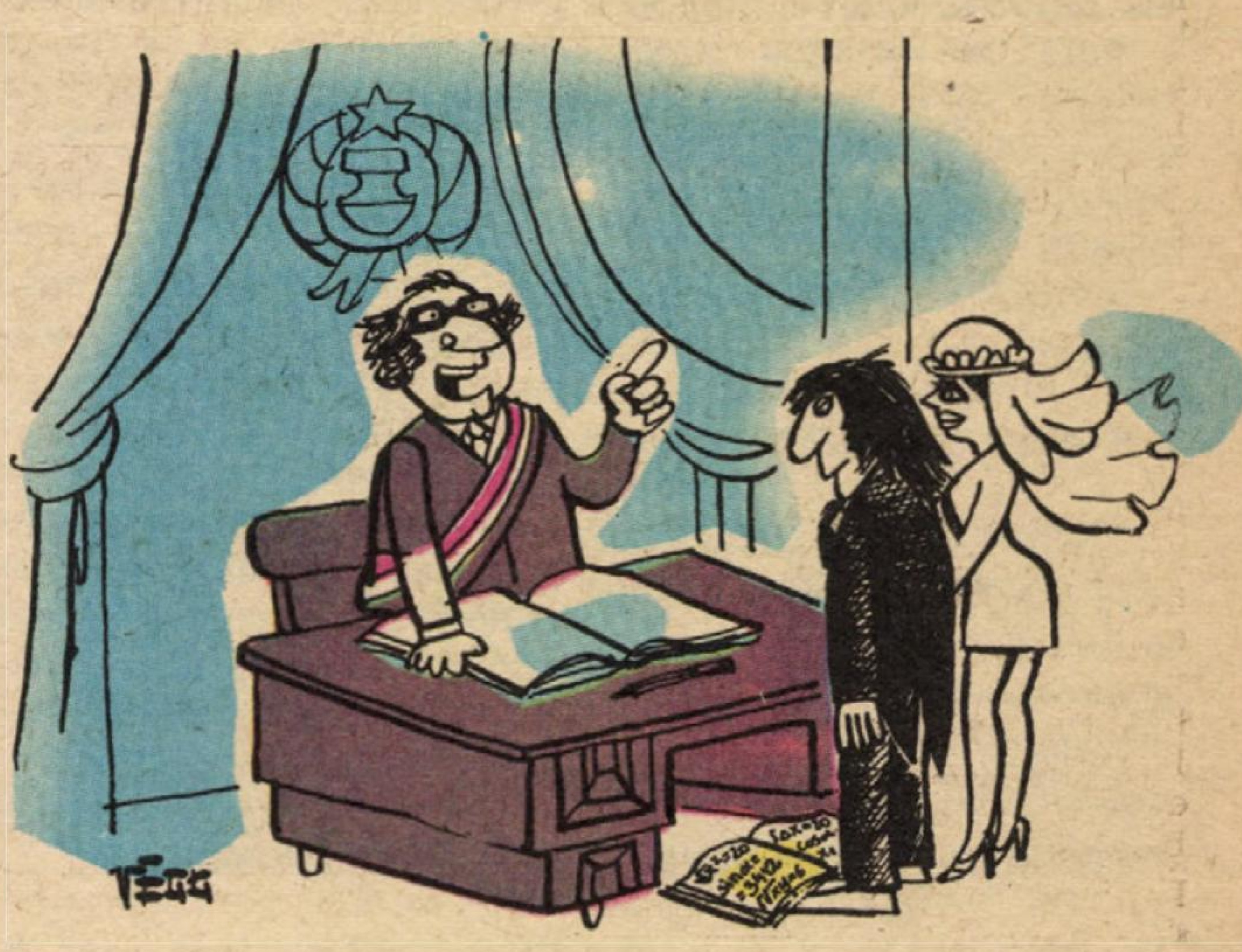
HELYZETKÉP

– Mit értenek azalatt, hogy „vezetési válság"?

(„International Herald Tribune")

EGYETEMISTÁK HÁZASSÁGA

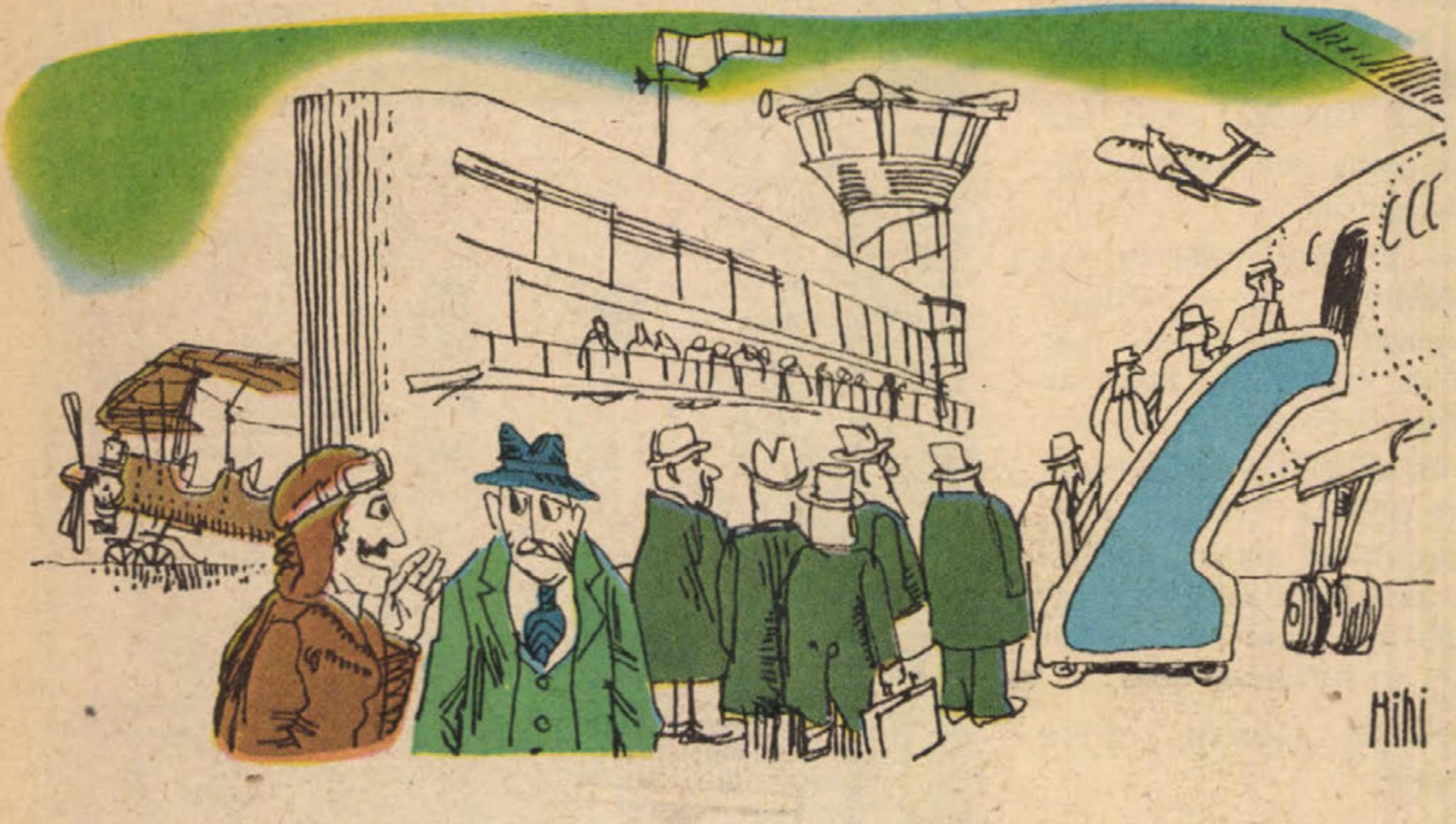
TAVASZI MUNKÁK

HÚSVÉTI NAGYTAKARÍTÁS

ZSÚFOLT JÁRAT

– Maszek repülő megfelel önnek, uram?

ÁSATÁSOK

– Nézd, mire bukkantam..

Levélváltás a tévériporter szakálláról

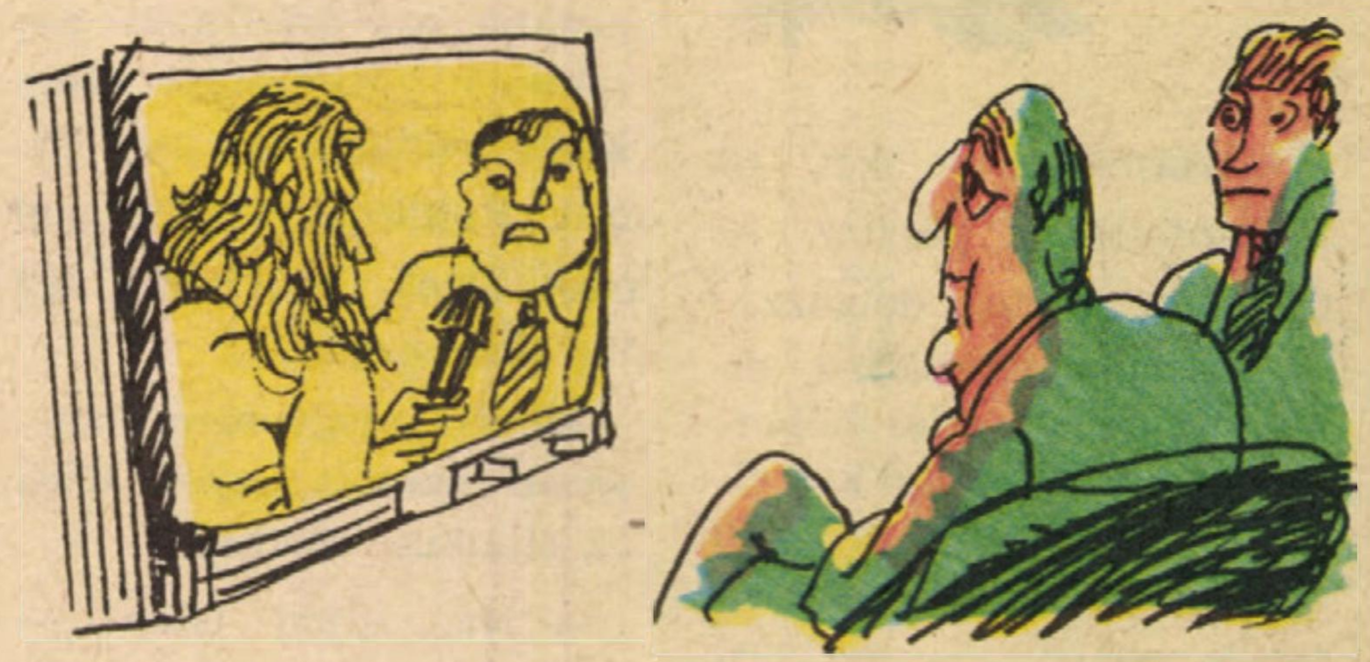
Kedves Szerkesztő Elvtárs!

A televízióban riportot láttam a tatarozásról és a vele járó nehézségekről. A riport érdekes volt, de feltűnt nekem, hogy a nagy hozzáértéssel kérdező riportert mindig csak hátulról mutatta a tévé. Vagyis a hátát, a nyakába omló, hosszú haját, mintha csak gondosan vigyáztak volna arra, hogy a nézők egy pillanatra se lássák őt elölről. Vajon miért?

Kedves Olvasónk!

Vannak olyan riportok, amelyekben egyáltalán nem is kell a riportert látni, sőt gyakran csak a kezéből előrenyúló mikrofont és a mikrofonba beszélő interjúalanyt mutatja a kamera. A szóban forgó riportert valóban csak hátulról fényképezték, sőt úgy tűnt, mintha felkérték volna arra, hogy az arcát mindig befelé és sohasem kifelé, azaz a nézők felé mutassa. Én magam is nagyon leskelődtem, de csak a hátát és a nadrágja szárát láttam — hátulról, valamint a kabát gallérjára omló 15—20 cm-es, dús és hosszú hajzatát — ugyancsak hátulról. Ha netán hivatalosan kérdeznék tőlem a személyleírását, akkor ezt még annyival tudnám kiegészíteni, hogy olykor egy-egy pillanatra a jobb orcáját és annak bozontos, ápolatlan szőrzetét láttam felbukkanni. Nem tudnám azonban eldönteni, hogy a bozont vajon körös-körül, fültől-fülig övezte-e, mert úgy tűnt, mintha ennek bemutatását szándékosan kerülte volna a kamera.

Nekem mindenesetre az a meggyőződésem támadt ott a képernyő előtt, hogy hiba lehet a riporter fizimiskája körül. Kétségtelenül vannak nagyon rokonszenves fiatalemberek, akik a szakáll-divatnak hódolnak s ez magánügy, még abban az esetben is, ha szakálluk torzonborz, ápolatlan és nem üti meg a civilizált megjelenés legszerényebb mértékét sem. Nem magánügy azonban, ha egy ilyen szőrmók a tévé több milliós nézőközönsége előtt jelenik meg!

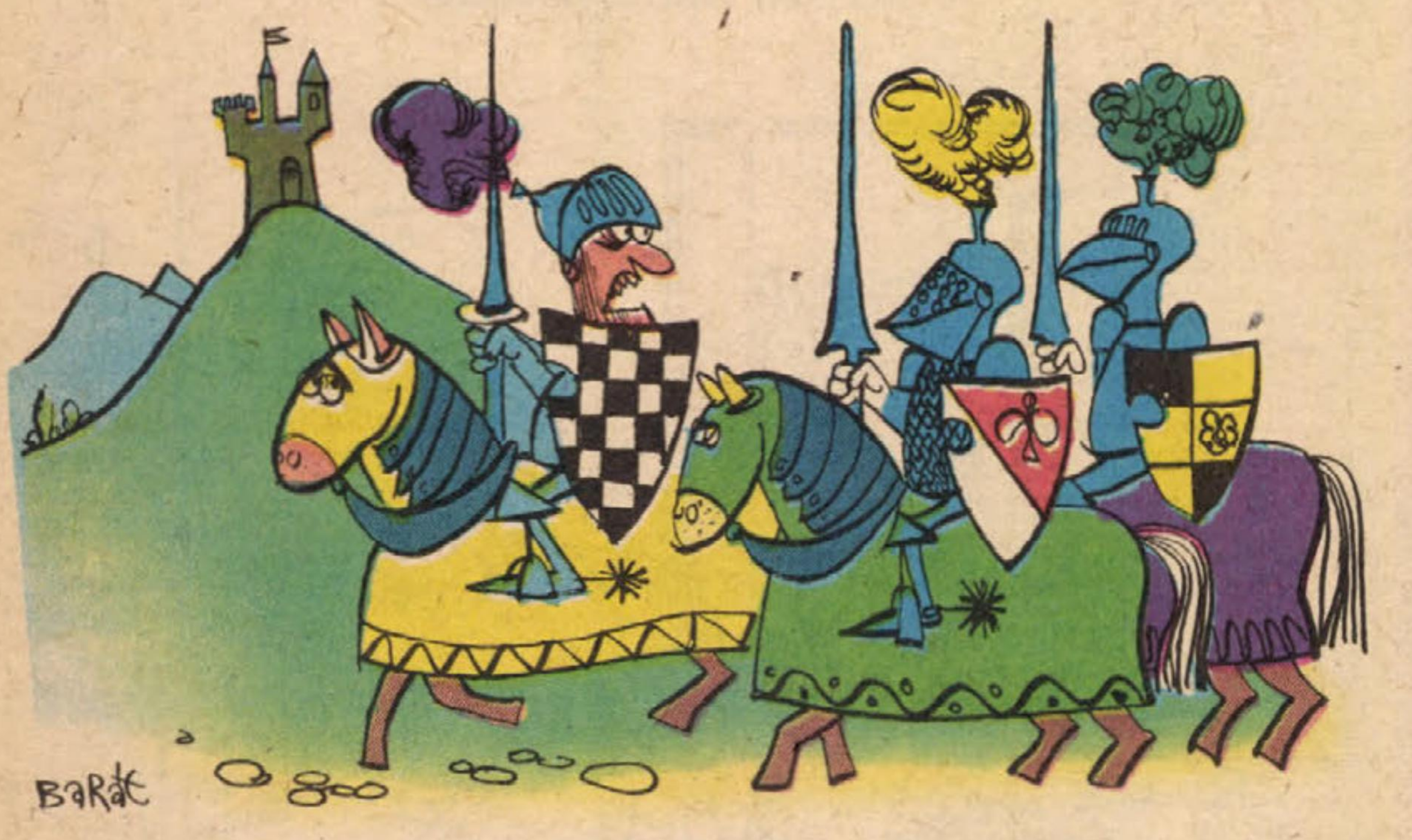
A tévé hatása felmérhetetlenül nagy s az esztétikai nevelés közvetett módját sem szabad figyelmen kívül hagyni. A képernyőre csak „szalonképes" öltözetben, rendezett külsővel, kordában tartott szőrzettel, egyszóval: kulturált küllemmel léphet a tévé munkatársa. Nem lesz attól kisebb zseni egyetlen fiatal riporter sem, ha haját és szakállát az általánosan elfogadott mértékűre nyíratja.

Erősen gyanítom, hogy a szóban forgó tévériport jó ízlésű rendezője röstellte mutogatni a riportert, ezért fotografáltatta következetesen háttal, mint a fiatalkorú bűnözőket.

Persze meglehet az is, hogy ifjú riporterünk (ama japán katona esetéhez hasonlóan) éppen az utolsó pillanatban érkezett meg valahonnan a dzsungelből, megtudván, hogy vége van a második világháborúnak, s ez volt az oka annak, hogy küllemét megjelenés előtt nem volt alkalma rendbehozni. Remélem, hogy azóta pótolta sajnálatos mulasztását s legközelebb bízvást fordíthatja felénk a képes felét is.

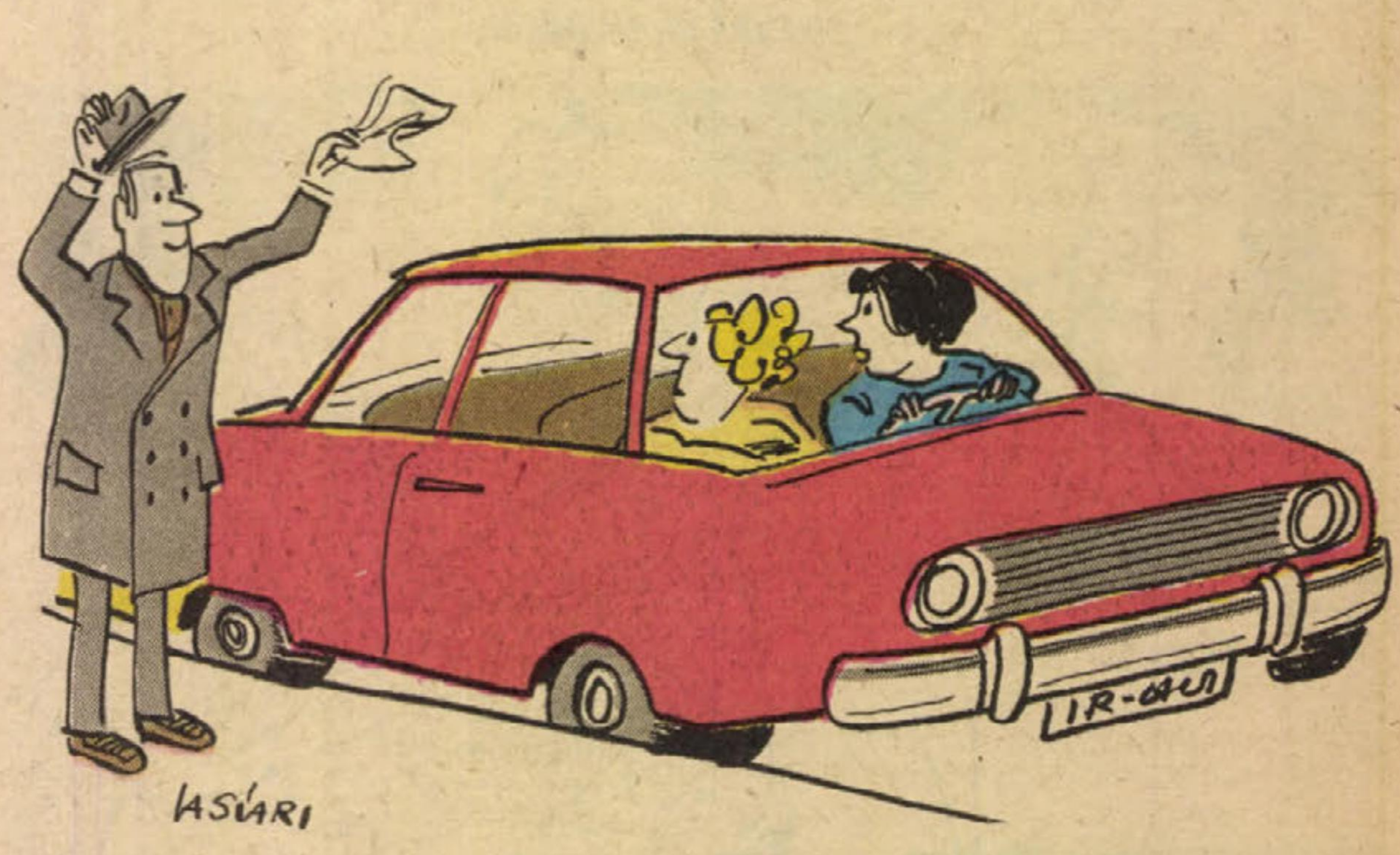
Földes György

GONDOL A JÖVŐJÉRE

– Ha ezt a csatát is elveszítjük, elmegyek lókarosszéria lakatosnak.

ÖNISMERET

– A férjem nem ül olyan kocsiba, amit ő vezet..

SZERKESZTŐSÉGI HÍR

A felszabadulásunk évfordulóján kitüntetettek névsorában két olyan név is szerepel, amelyet lapunk hasábjairól nagyon jól ismernek olvasóink:

Földes Györgyöt, *lapunk főszerkesztőhelyettesét, a Munka Érdemrend arany fokozatával tüntették ki;* **Vasvári Anna** *grafikusművész pedig a Munkácsy-díj II. fokozatát kapta.*

Bizonyosak vagyunk abban, hogy szerkesztőségünk örömében olvasóink nagy tábora is osztozik, s velünk együtt kíván kitüntetett munkatársainknak további eredményes munkát.

METEOROLÓGIAI JELENTÉS

A HÉT HÍREIBŐL

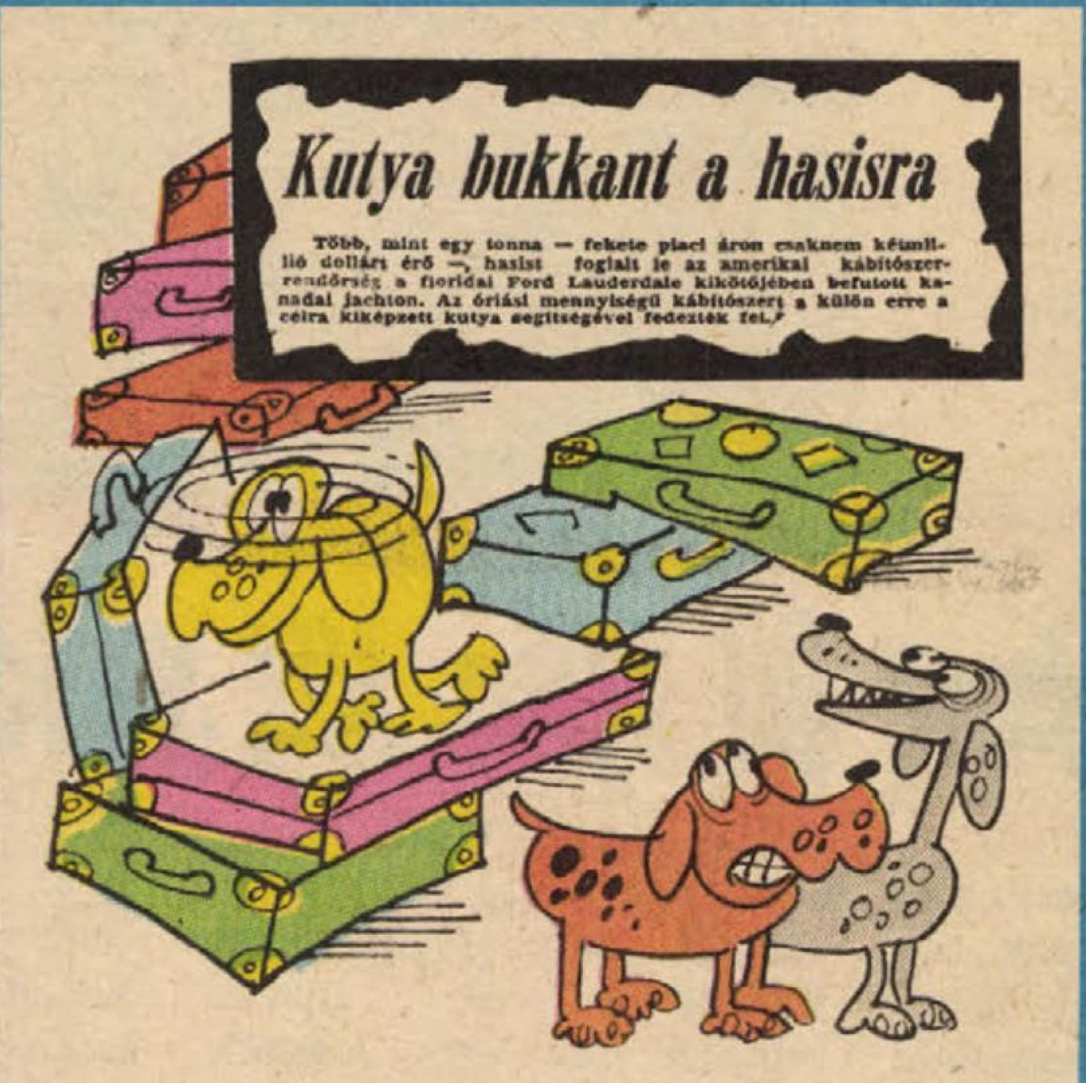
Fülöp György rajzai

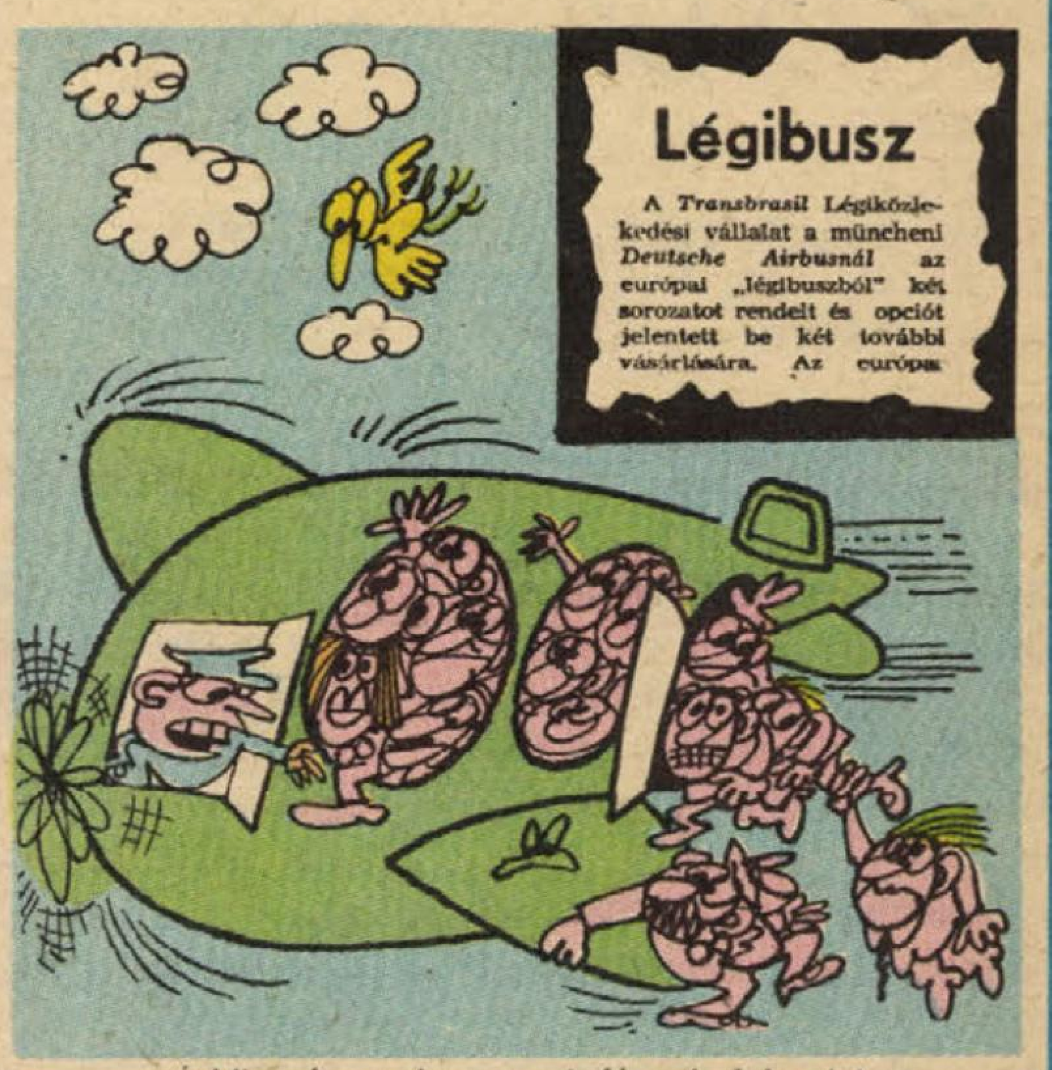
...És lemosnak 100 mázsa gombot.

Többszemélyes utánfutó

– Szegény kutya, addig szagoltatták vele a kábítószert, amíg rászokott.

– Vigyázzunk, az ajtók záródnak!

SZELEP

Furcsa dolog, ahogy múlik az idő, úgy lesz egyre sablonosabb, hétköznapibb az arckifejezésem. A jelenség okaira (egyoldalú táplálkozás, a lelki élet hiánya stb.) itt nem óhajtok kitérni, csupán egy érdekes következményét említeném. Hogy mind több és több vadidegen ember szólít meg az utcán. Mindenki összetéveszt mindenkivel.

Az ügyet néhány hónapja tapasztaltam először. Lázas tekintetű fiatalember lépett hozzám, csíkos sálja a térdéig lógott.

— Maga nem ismer engem, de én ismerem magát — zihálta titokzatosan a fülembe. — Csak egy szót mondok. Szalféter.

És várakozásteljesen meredt a szemem közé.

— Izé — suttogtam óvatosan. — Nem mondhatna még egy szót?

A fiatalember felkapta a fejét.

— Attól félek, így is többet fecsegtem a kelleténél. Fél hatkor legyen a megbeszélt helyen.

— Stimmel — mondtam. — Ebben maradunk.

Elrohant. Támadt egy kis lelkiismeretfurdalásom, de este meghallgattam a híreket, szó sem esett bankrablásról, vagy gépeltérítésről. Talán éppen én akadályoztam meg. Azzal, hogy fél hatkor nem voltam a megbeszélt helyen.

Pár napra rá egy könyvesbolt kirakatát nézegettem, amikor a kapu alól hirtelen előszáguldott a világ legszebb lánya. Kiállítási példány volt, a legjobb formatervezők is vállalhatták volna. Egyenest odavágódott elém.

— Tatus — kiáltotta fájdalmas hangon. — Hát te itt álldogálsz?

— Istenkém — mondtam, mert már kezdtem belejönni. — Valahol csak kell.

— Hóban-sárban?

— Ami éppen akad.

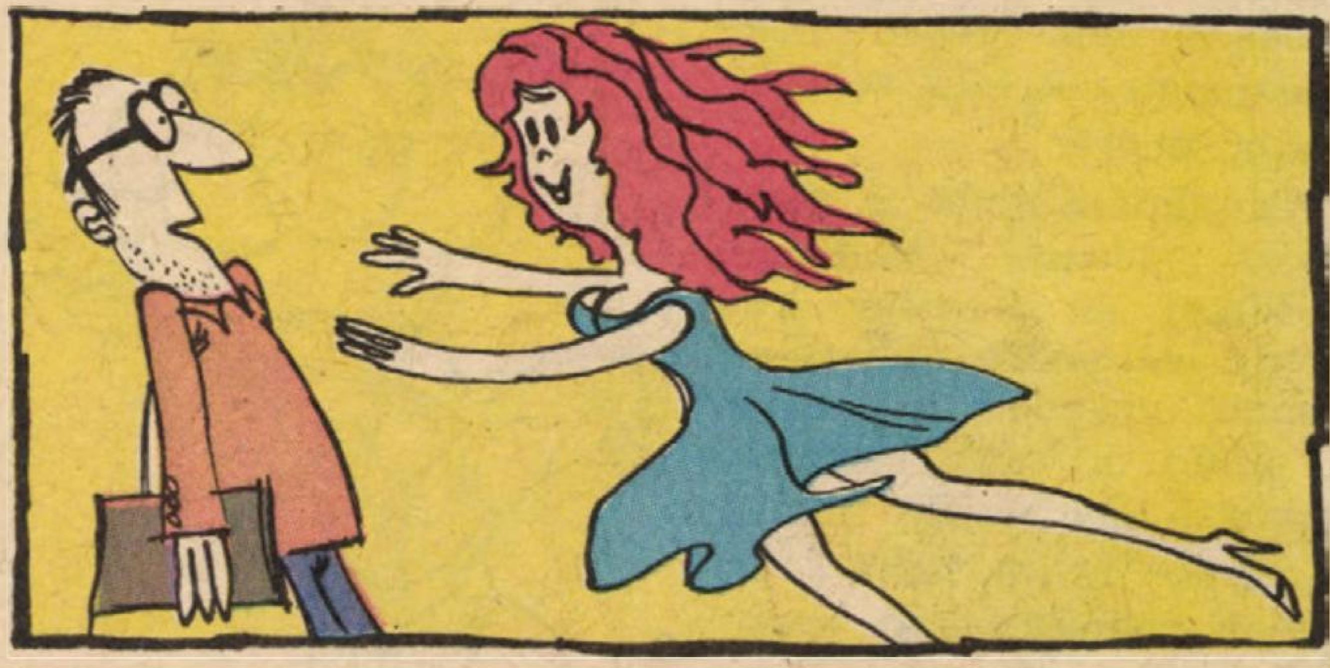
A világ legszebb lánya erre hevesen szipogni kezdett.

— Tatus! Meg tudsz nekem bocsátani?

Ezen még csak gondolkoznom sem kellett.

— Világos — mondtam. — Idehallgass, embernek még az életben így nem bocsátottak meg. Menj békével, légy boldog és hidd el a te tatusodnak: jobb, hogy így történt.

A világ legszebb lánya futólag a nyakamba borult, majd felszabadult bőgések közepette felszállt a 7 c jelű autóbuszra.

Nem sokkal utóbb egy bőrkabátos egyén rohant rám a nyílt utca során. A vállán átvetve aktatáska fityegett.

— Morotvás, te szomorú szemű csavargó! — ordította feldúlt arccal. — Szóval sétálgatunk, sétálgatunk, mi?

— Na ja — mondtam. — Tehetjük. Miért? Van valami hézag?

— Jól van — kiáltott a bőrkabátos. — Ha te úgy, én is úgy. Majd még hallasz felőlem!

Elviharzott, az aktatáskája az oldalát verdeste. Azóta se hallottam felőle.

Múltkor viszont egy szürke kis egyén jött át a túlsó járdáról, szerencsétlen ábrázattal.

— Jó, hogy látom, Promiller úr.

Biztosítottam, hogy részemről a különleges szerencse.

— Nézze, Promiller úr — folytatta a szürke kis egyén. — A dolog nem egészen úgy alakult, ahogy számítottam. Közbejött valami. Most nem tudok magának fizetni, de biztosíthatom, hogy ...

— Ugyan hagyja a csudába — kiáltottam. — Ne is gondoljon rá. Majd fizet, amikor tud ...

Utána néztem, a szürke kis egyén még két sarokkal odébb is elragadtatottan csettintgetett a vézna ujjaival.

Úgy látszik az embereknek szükségük van egy biztonsági szelepre. Afféle érzelmi olvadóbetétre, rövidzárlat ellen. Valakire, akit — valaki más helyett — összeszidhatnak, megkövethetnek, vagy éppen elátkozhatnak.

Arra gondoltam, hogy bevezetem ezt a szolgáltatást. Hivatali óráim alatt készséggel állok a nagybecsű fogyasztóközönség szolgálatára kiborulási ügyekben. Nekem aztán bárki bármit mondhat, bárki, bárhova beutalhat. Ha előzetesen beküldik érzelmeik tárgyának fényképét, a tökéletes illúzió kedvéért még maszkot is csinálok.

Három perc egy forint s utána minden megkezdett percért ötven fillért számítok fel.

Pofozkodás kizárva.

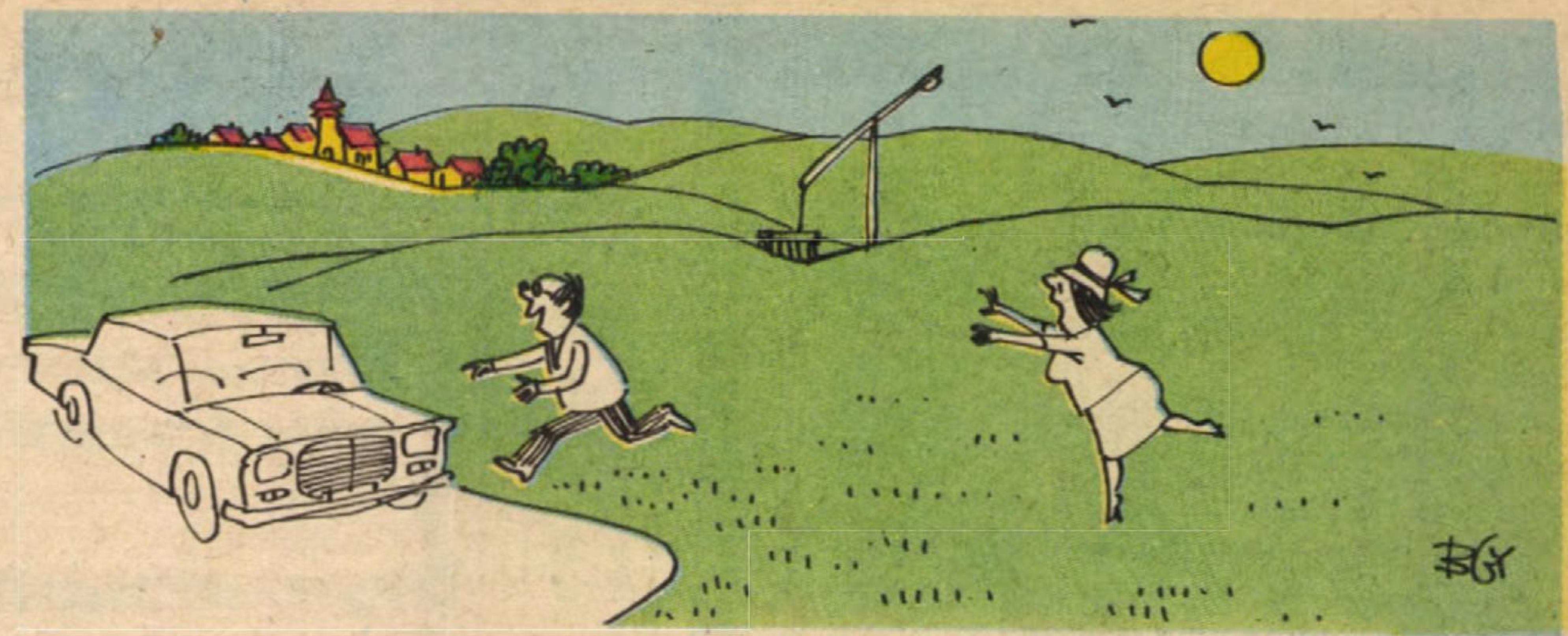
Peterdi Pál

KARAKÁN FAGYLALTOS

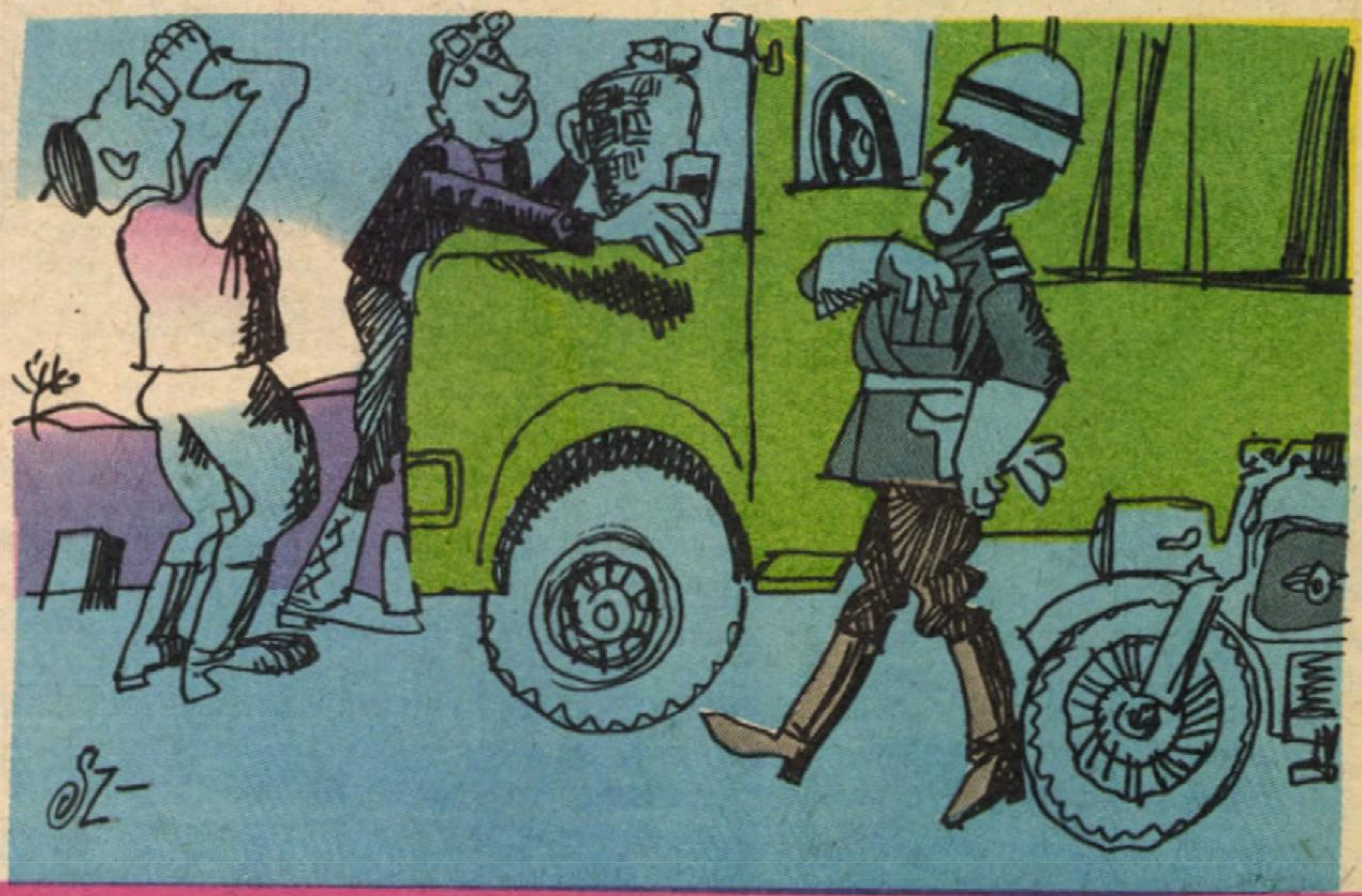

– Hé, valami bogár van a fagylaltban!
– Na és, nem tudja, hogy már mammutot is találtak a jég között?!

TERMÉSZETBARÁT ASSZONY

– Várj! Azt csak viccből mondtam neked, hogy a legszívesebben itt maradnék!

ROSSZ LÁTÁSI VISZONYOK

– Bátyámuram, igyon maga is egy pohárral!

AMIKOR ÉN MÉG KIS SRÁC VOLTAM

1910-ben születtem, amiből következik, hogy az első világháború alatt s az azt követő években voltam kis srác. Akkoriban a VI. kerületi Felsőerdősorban laktunk, néhány száz lépésnyire a Városligettől; ebből viszont könnyen kitalálható, hogy srácéveimet túlnyomórészt a liget virányain töltöttem. Tudni kell, hogy ötven évvel ezelőtt a Városliget valóban liget volt, mivelhogy a nemzetközi vásár, mint olyan, még nem volt feltalálva. Igaz, az Iparcsarnok nagy és rideg épülete már állt (ha jól emlékszem, 1946 táján égett le), de falai közül semmilyen kiállítás sem terjedt el a ligetben; maga a lizsé sok-sok fájával, bokraival, titkos ösvényeivel s gazdag vadgesztenye-lelőhelyeivel a kisebb és nagyobb srácok vidám paradicsoma volt. A nagyobb srácok az úgynevezett Fáskörben rúgták a labdát (ők már apányi, 16—18 éves „srácok" voltak), a kisebbek a nagyjátszótérnek nevezett rezervátumban élték világukat. Jómagam is ott cseperedtem fel.

Elfoglaltságunk legfőbb tárgya a labda volt. Gumilabdával azonban csak kislányok játszottak, a fiúk a rongylabdát szerették. A rongylabda készítéséhez fél pár harisnya (nem selyemharisnya, hanem patentharisnya), továbbá ócska rongyok és némi madzag kellett. A jó rongylabda, ha megfelelő erővel verték a földhöz, még egyméternyit is ugrot. Készítésének voltak művészei is; magam is közéjük tartoztam. A rongylabdát rúgtuk, dobtuk vagy tenyérrel ütöttük, természetesen két kapura. A labdán kívül kedvelt játék volt a karika, melyet verővel hajtottunk (ma már kipusztult), a pörgő csiga, melyet házilag készült ostorral kellett működésbe hozni (ma már szintén ismeretlen), a golyózás, színes agyaggolyókkal, már régen nem használatosak ezek sem, ki tudja, miért?

Tanulmányaimat a Szív utcai elemi iskolában kezdtem el, s négy kemény esztendőt töltve el benne, ugyanott végeztem el mind a négy osztályt. Az első két évben fényes sikerrel, a második két évben mérsékeltebb eredménnyel, mert nyolcesztendős koromban beleszerettem Sch. Gizellába, az aranyszőke hajú tanítónőbe. Termetére, arcára már régen nem emlékezem, csak hajának színére, valamint arra, hogy ha felelnem kellett, nyakig elvörösödtem, s olyan zavarba jöttem, hogy csak dadogni tudtam. Érthető, ha ilyen körülmények között nem én voltam az osztály dísze. Nem sokat törődtem vele, hiszen minden jel arra vallott, hogy hegedűművész leszek. Hogy az olvasó érdeklődését fölöslegesen ne csigázzam, már most elárulhatom, hogy nem lettem hegedűművész. Szomorú története van annak, hogy miért nem. Ezt fogom most elmesélni.

Nos, minthogy igen jó hallású kis srác voltam, szüleim zenei pályára szántak. Apám szerény fizetésű tisztviselő lévén, zongora vásárlására (melyhez kedvem lett volna) nem is gondolhatott, ellenben vásárolt nekem egy hegedűt a nyolcadik születésnapomra, s beszerzett egy öreg hegedűtanárhoz, aki az Aradi utcában lakott, s akinek hetenként kétszer egy-egy gyötrelmes órán át kellett velem veszkelődnie. Amennyire szívesen ábrándoztam arról, hogy világjáró hegedűművész leszek, annyira utáltam a hegedűórákat, melyekről azt tartottam, hogy csak útjában állnak zsenialitásom kibontakozásának. Talán máig is Bloch ujjgyakorlatait nyúznám, ha nekünk fürdőszobánk lett volna. De mivel hogy nem volt, hetenként kétszer Terus nénémhez jártam fürdeni, ki hegedűtanárom szomszédságában lakott. Terus néninek volt egy férje, Miska bácsi, Miska bácsinak pedig volt egy foxikutyája, a Pufi. Miska bácsi — velem ellentétben — imádott hegedülni (amúgy cigány módra), Pufi viszont, az egyébként szelíd jószág, azonnal vonítani kezdett, amint Miska bácsi belefogott valamelyik édes-bús magyar nótába. Én utáltam hegedülni, de volt hegedűm, Miska bácsi boldog volt, ha hegedülhetett, de nem volt hegedűje — már akkor is ilyen volt az élet.

Kapóra jött neki, hogy én minden hegedűóra után beállítottam fürödni; alighogy bemásztam a kádba, már vette is a hegedűmet, s rázendített az „Akácos út, ha végigmegyek rajtad én..." kezdetű örökszép melódiára.

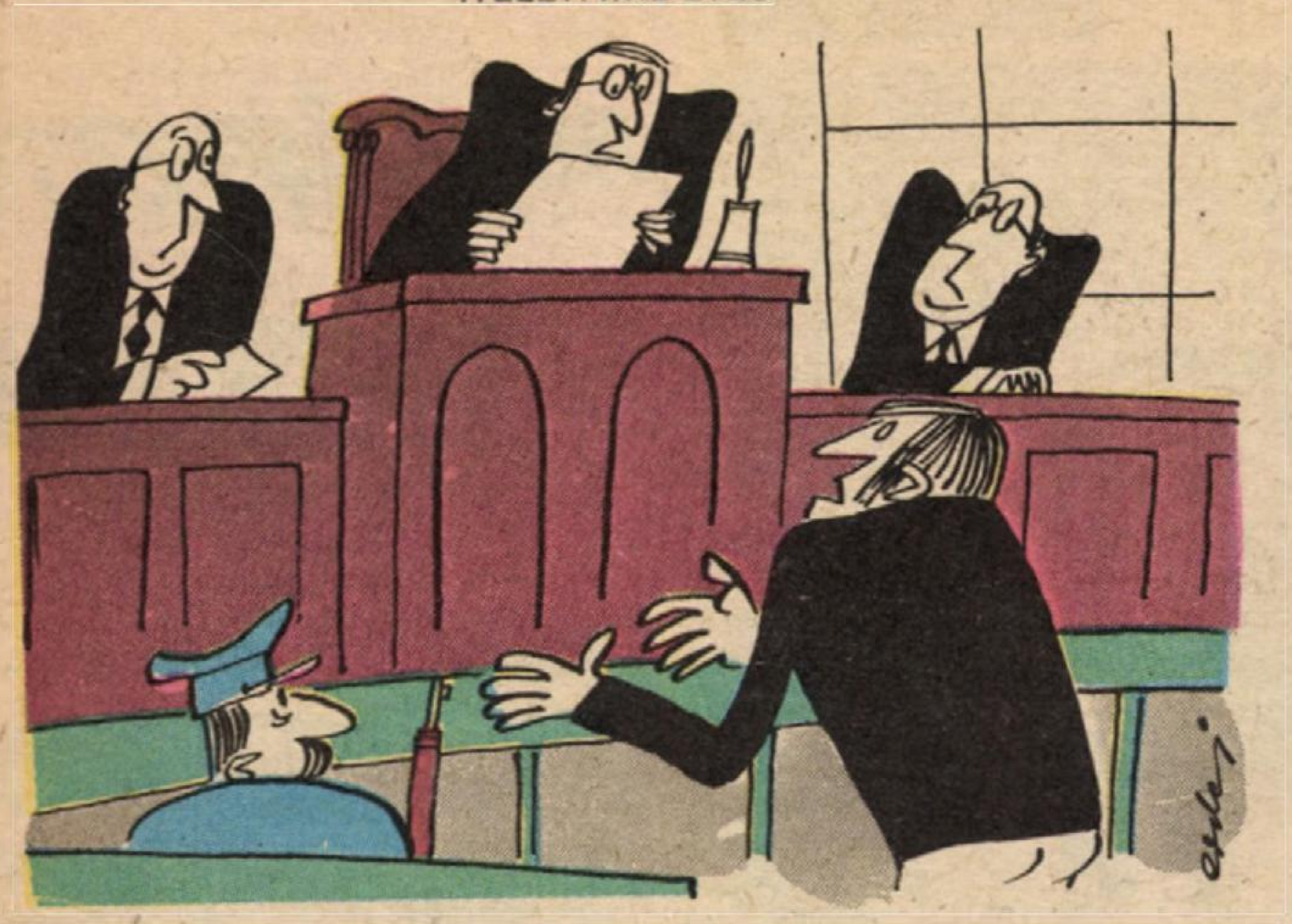
Azon a végzetes napon mindketten idegesebbek voltak a kelleténél. Márminthogy Miska bácsi is, Pufi is. Nyilván ez lehetett az oka annak, hogy Pufi kétségbeesettebben vonított a megszokottnál, s ez Miska bácsi önérzetét teljesen összetörte. Pufi minősíthetetlen magatartása annyira kihozta a sodrából, hogy a vonóval (az én vonómmal!) nagyott húzott a goromba eb hátára. Mondanom sem kell, hogy nem Pufi tört ketté, hanem a vonó. S az én karrierem. Mert hiába javította meg a vonót piros selyemfonállal az én bácsikám, élve az alkalommal kijelentettem, hogy ilyen szerszámmal hegedülni nem vagyok hajlandó, s ehhez olyan makacsul ragaszkodtam, hogy apám végül is eladta a hegedűt a törött vonóval együtt. Zenei pályámat befejezettnek nyilvánítottam, s visszatértem eredeti elhatározásomhoz: tüzér kapitány leszek.

Balsorsomra jellemző, hogy ezt sem tudtam megvalósítani.

Tabi László

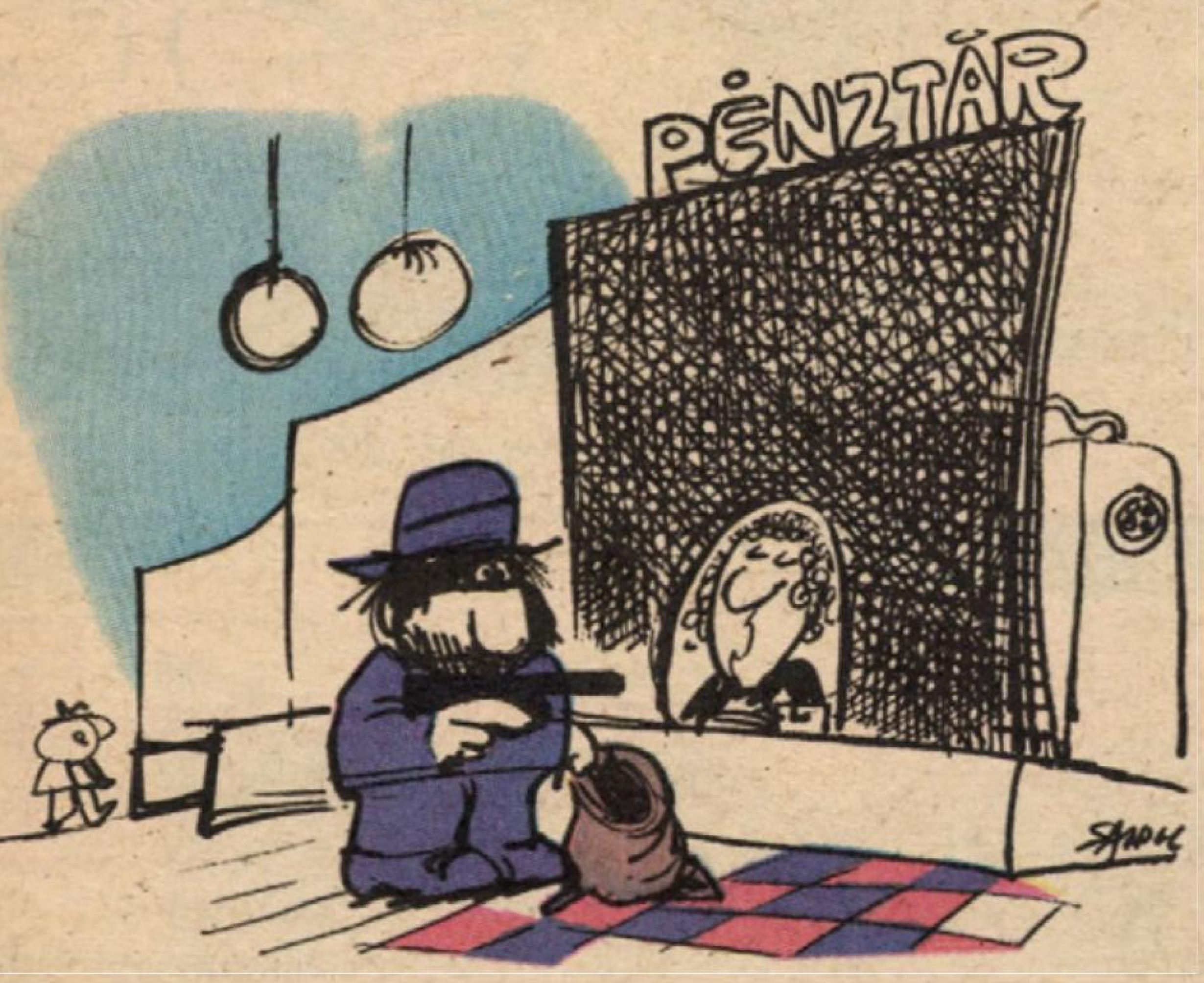
Az írónak most megjelent „Férjek és férfiak" című kötetéből. (Szépirodalmi Könyvkiadó)

ÍTÉLETHIRDETÉS

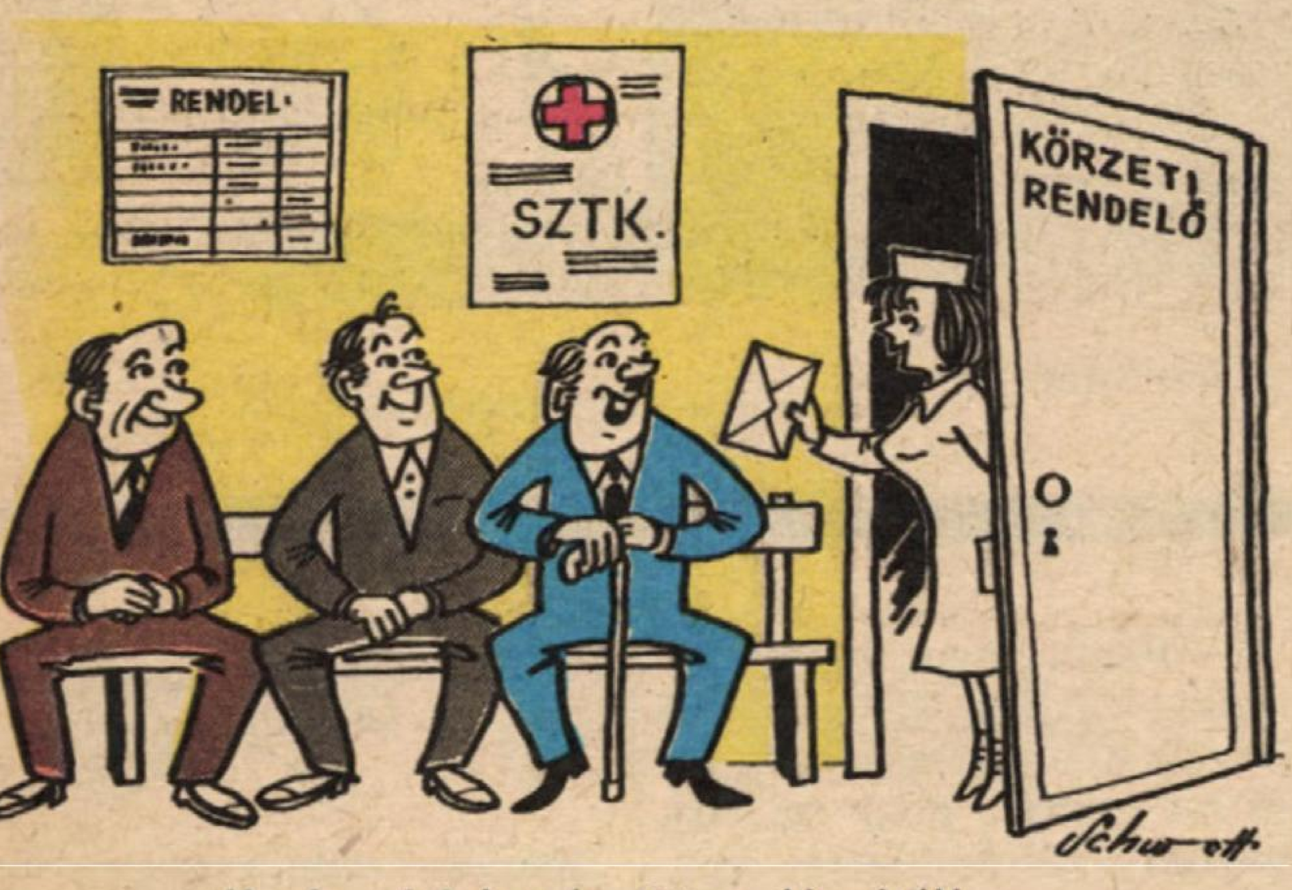
– A szabad szombatokat beszámítják?

UDVARIASSÁG

– Nem kérem, a nagy pénzszállítmány még nem érkezett meg. Tessék egy óra múlva érdeklődni...

TÖRZSVENDÉG

– Kovács úr! Levele jött a lányától!...

KARRIER

Netene Bernátot az ismeretlenség homályából egy hozzászólása hozta a fényre. A vállalat termelési tanácskozásán szenvedélyes szónoklatot tartott az anyagiasság, a pénzhajhászás, az olthatatlan nyerészkedési vágy ellen. Hozzászólása hevét forrpontig hevítette az a tény, hogy egy árva fillér sem kuncogott a zsebében. Reggel a felesége pipogya fráternek nevezte és példaként állította elébe Coki Elemért, aki a legértéktelenebbnek tartott melléktermékből is 'aranyat tud csinálni, ebből kifolyólag a bőre alatt is pénz van.

A hozzászólásnak nagy sikere volt és felfigyelt rá egy újságíró is, aki az egész unalmas értekezletből csak Netene hozzászólását emelte ki, majd cikkét azzal zárta, hogy Netenét hallani kellene mindenkinek.

A kitűnő felszólalásnak hamar híre ment és az egyik szomszédos gyár igazgatójának eszébe jutott, hogy meghívja Netenét egy előadásra. Netene szívesen vállalta a feladatot, annál is inkább, mert akut pénztelensége változatlan volt, a felesége zsörtölődése pedig lázongásba csapott át.

Az előadásra a központból is meghívtak valakit, akinek nagyon tetszett az ötlet. Félrehívta Netenét:

— Netene kartárs! Gratulálok! Kitűnő volt a beszéde. Meggyőző, logikus és szívhez szóló. Nem akarok nagy szavakkal dobálózni, de Demosthenes óta jobb szónokot nem hallottam.

Netene nem tudta, ki az a Demosthenes, de azért jólesett neki a dicséret. Érthető, hogy ellentmondás nélkül elfogadta a központi küldött ajánlatát, hogy ezentúl több helyre elmegy és megtartja előadását.

A felesége persze — ha lehet — még dühösebb volt:

— Eddig legalább esténként hasznodat vettem. Most meg elmégy szónokolni az anyagiasság ellen, ahelyett, hogy vállalnál egy másodállást.

Netene otthon is megpróbálta elmondani a pénzhajhászás lélekmérgező voltát, de egy fején csattanó tányér meggyőzte, hogy senki sem próféta a saját hazájában.

Eleinte az előadások után, csak egy üveg sört, legfeljebb néhány szendvicset kapott. Ha vidékre ment, megtérítették az útiköltségét, később valakinek eszébe jutott, hogy egy napidíjat is elszámolhat. A későbbiek folyamán — amikor már majdnem mindennap előadott valahol — a gratulációk után elétoltak egy kétszáz forintról szóló nyugtát.

— Ez nekem nem jár! — tiltakozott, de megnyugtatták, hogy a TIT előadó, aki a méhészetről mesél, ugyanennyit kap és az ő előadása társadalmilag is értékesebb.

Netene ettől kezdve, először pirulva, később rezzenetlen arccal fogadta el a tiszteletdíjakat. Hamarosan rájött, hogy küldetésének csak úgy tud maradéktalanul eleget tenni, ha felmondja az állását, mert a fárasztó vidéki utak után már nem volt ereje bemenni a vállalatához.

A feleségének jutott eszébe, hogy ügyes beosztással naponta két előadást is vállalhatna, sőt, ha nagyon közeli helyekről van szó, akár három is belefér, legfeljebb egy kicsit gyorsabban beszél, amitől még szenvedélyesebbnek tűnik a mondandója.

Hamarosan egy titkárt is fel kellett venni, aki az időpontokat egyezteti. A titkár persze csak úgy találta meg a számítását, hogy az előadás tiszteletdíját — a téma közérdekű voltára való tekintettel — felemelik. Ekkor már naponta négy-öt előadást is tartott, az ügy fontosságára való tekintettel, munkaidő alatt.

Netene megnövekedett feladatainak csak úgy tudott eleget tenni, hogy vásárolt egy autót, később vett egyet a feleségének is, mert ekkorra már országos hírű ember lett, akitől autogramot kértek a gyerekek.

Netene arcáról lassan lehervadt a hevület pírja: arca beesett, szeme karikás lett, az orvos egyre gyakrabban ajánlotta a pihenést. Vett hát magának egy kis balatoni házat, ahol két előadás között lepihenhet, esetleg felvidíthatja magát egy-egy tisztelőjének rajongó szeretetével.

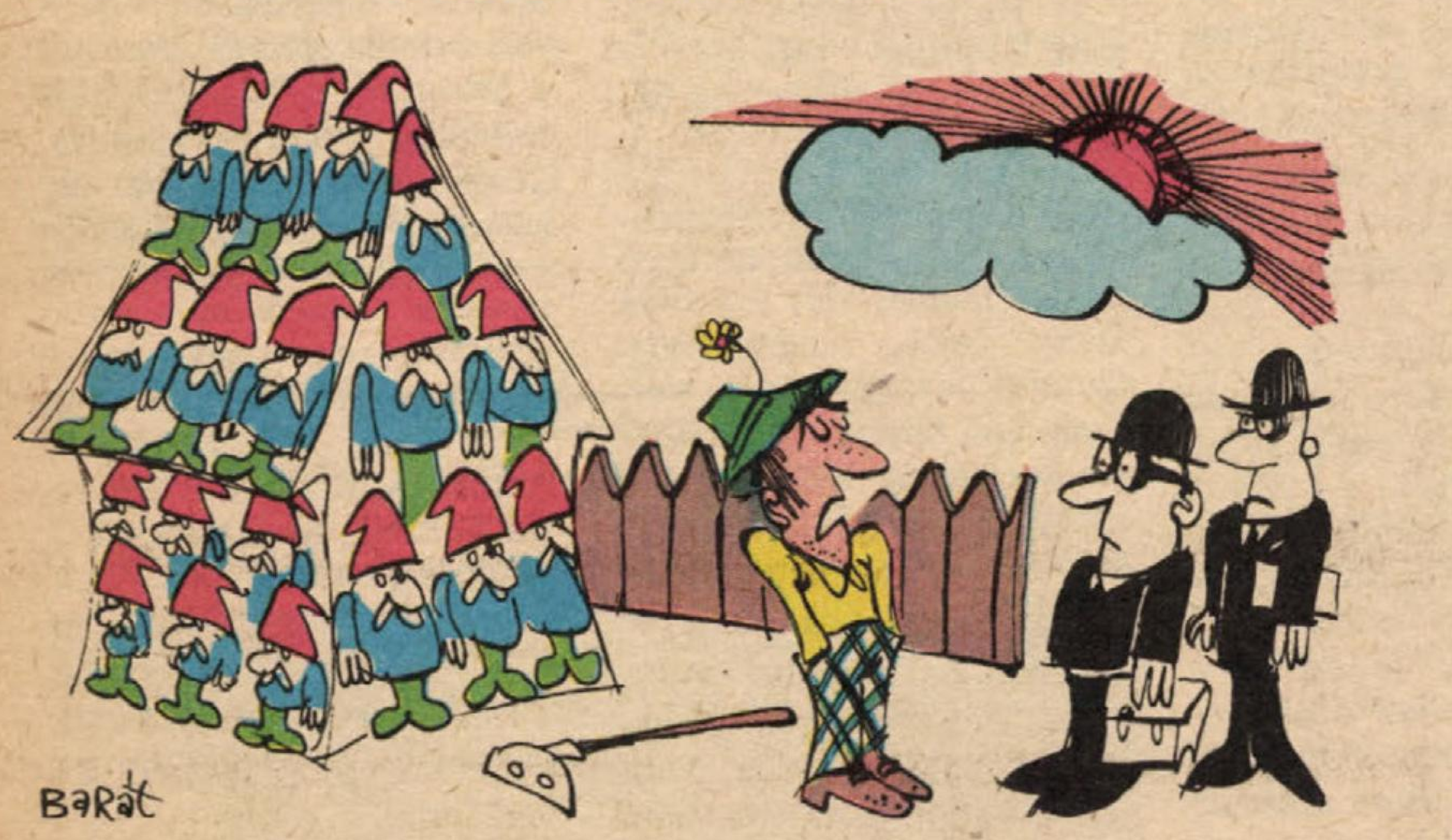

Mindig ugyanazt a beszédet mondta el, mellyel vállalatánál elkezdte szédületes karrierjét, de lassan alig akadt hely, ahol nem hallották volna szenvedélyes érveit a pénzhajhászás ellen. Új érveket nem talált, pedig lassan elkészült a rózsadombi villa, és a kőműves naponta jött pénzért, ráadásul a feleség ismét zsörtölődni kezdett.

Netene pedig nem tehetett egyebet: új előadókörutat hirdetett. Előadásának tárgya: az anyagi érdekeltség fontossága. Hadjárat az anyagi egyenlősdi és az igénytelen puritánság, mint a fejlődés kerékkötője ellen.

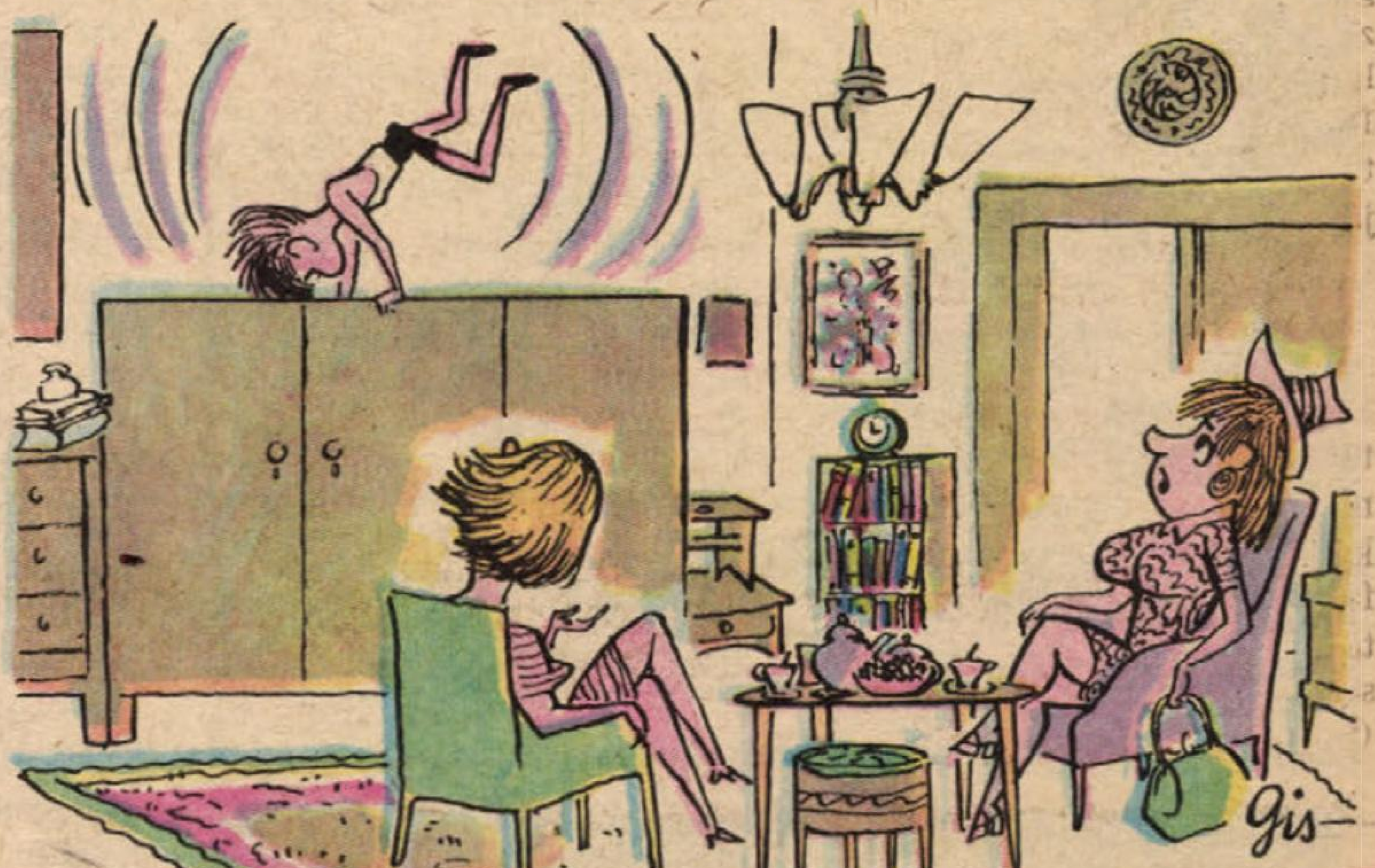
Ősz Ferenc

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZÉS

– Annyi kerti törpét vehetek a kertembe, amennyit csak akarok!

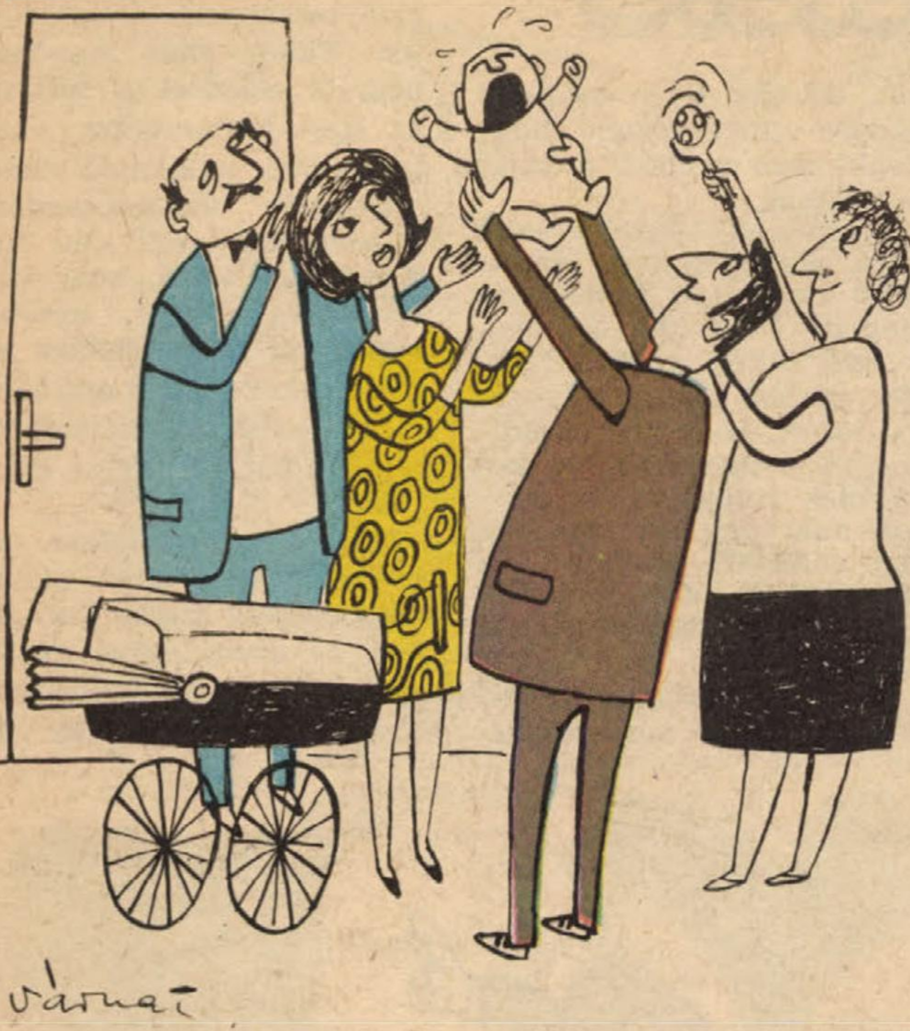
A MEGOLDÁS...

– Nincs tornatermük. Csak házi feladatot kapnak...

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: MELYIK A KEDVENC VERSÜK?

Várnai György:

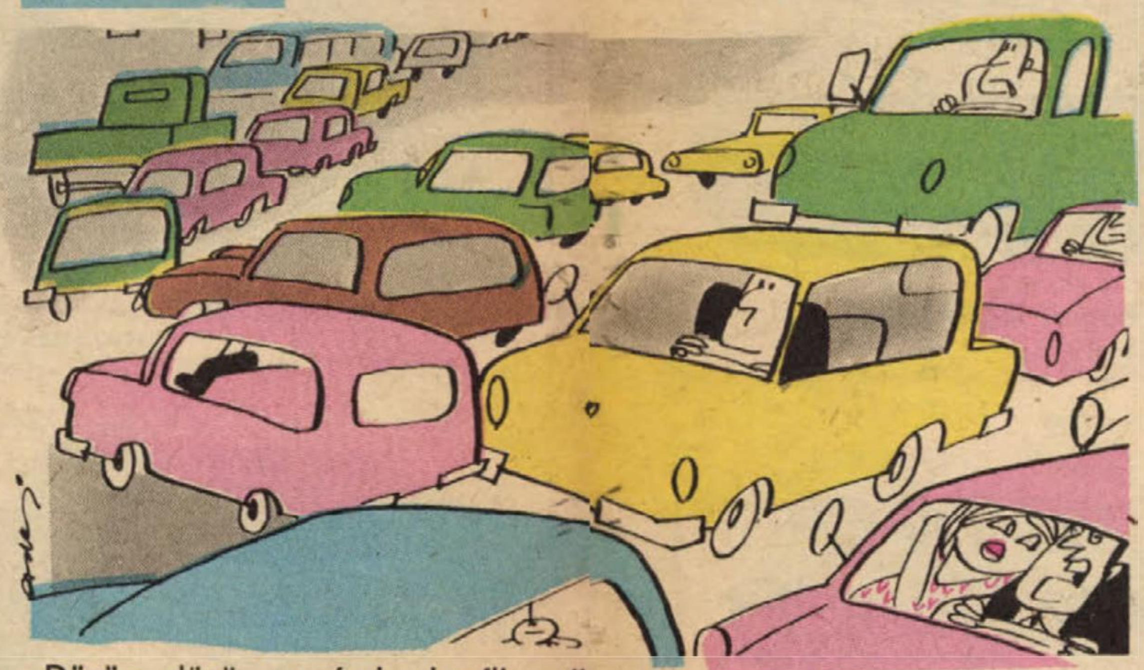
„Nem messiás-é minden új szülött, fénylő csillag, mely feltűnt a családnak, s csak később fejlik szokott pimasszá!" *(Madách Imre)*

Hegedűs István:

„Kérő kis fiának enged inni egyet" *(Arany János)*

Erdei Sándor:

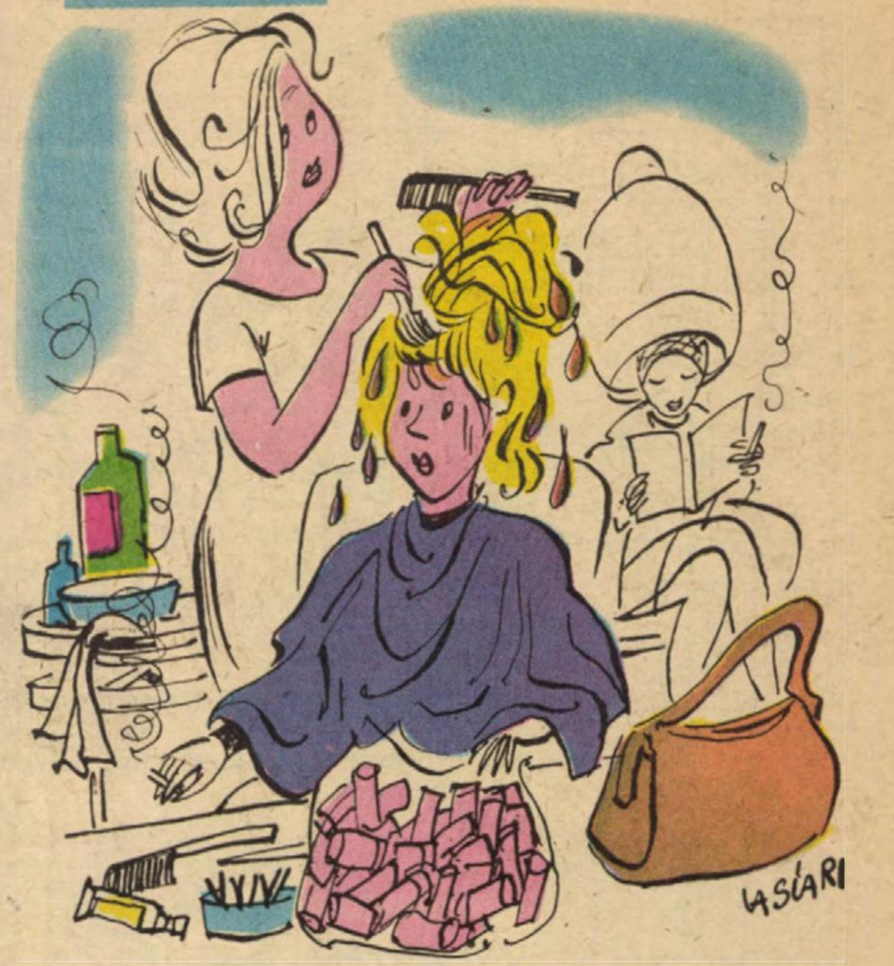
„Döcög, döcög az ócska konflis..." *(Ady Endre)*

Endrődi István:

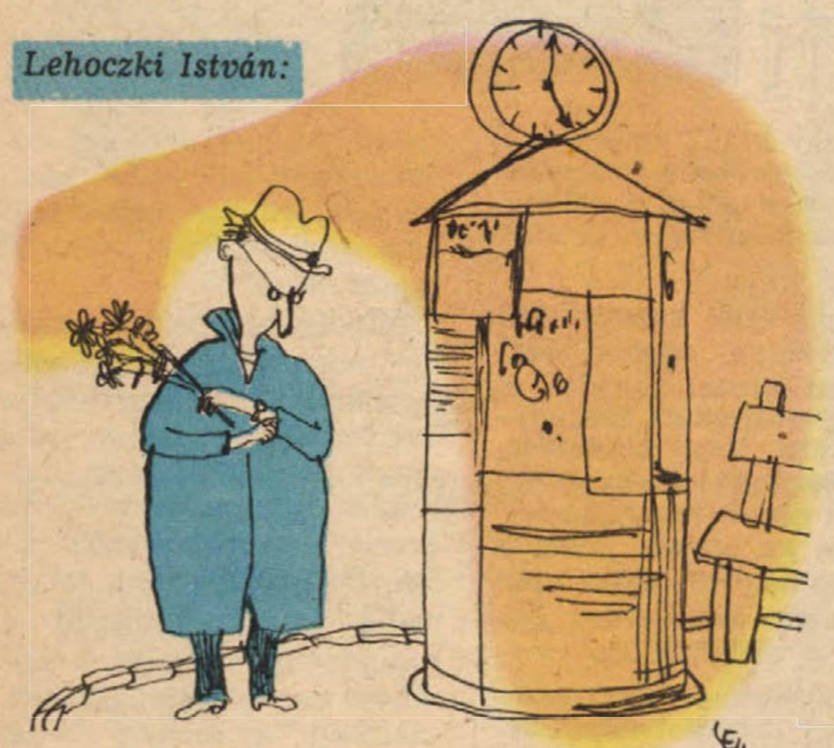
„Hadd látom, úgymond, mennyit ér a velszi tartomány." *(Arany János)*

Vasvári Anna:

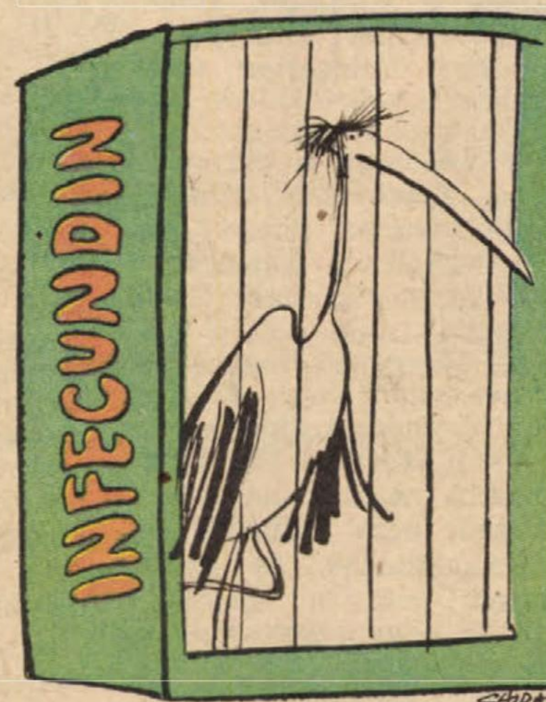
„Milyen volt szőkesége, nem tudom már" *(Juhász Gyula)*

Lehoczki István:

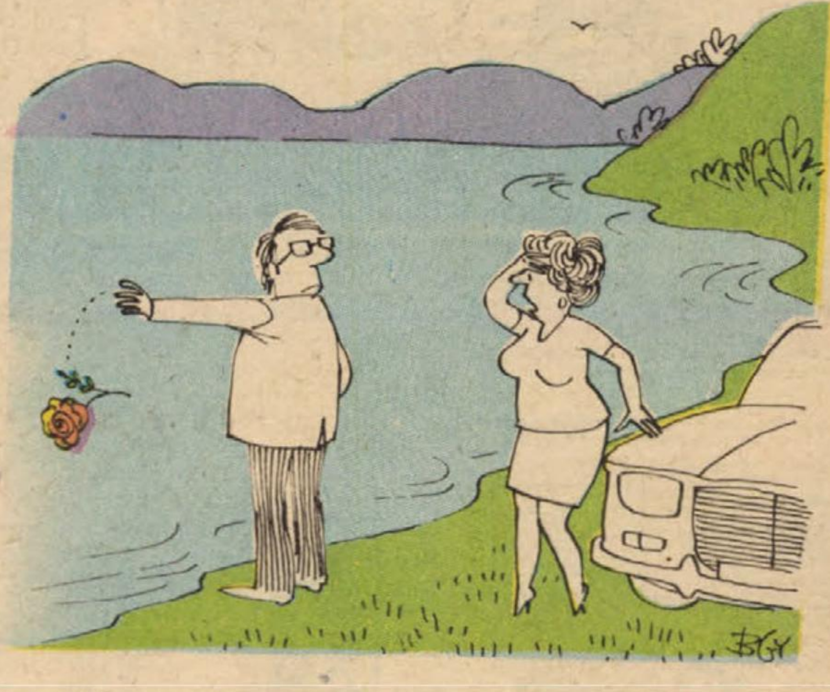
Füstbe ment terv *(Petőfi Sándor)*

Sajdik Ferenc:

A rab gólya. *(Arany János)*

Brenner György:

János vitéz *(Petőfi Sándor)*

Balázs Piroska:

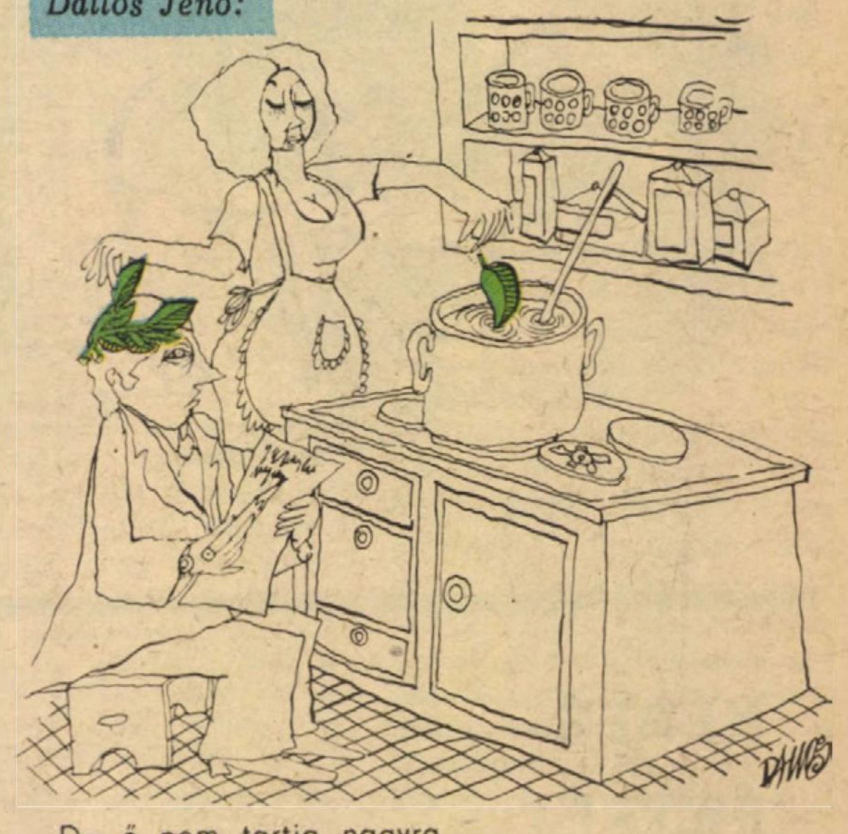
A merengőhöz... *(Vörösmarty Mihály)*

Barát József:

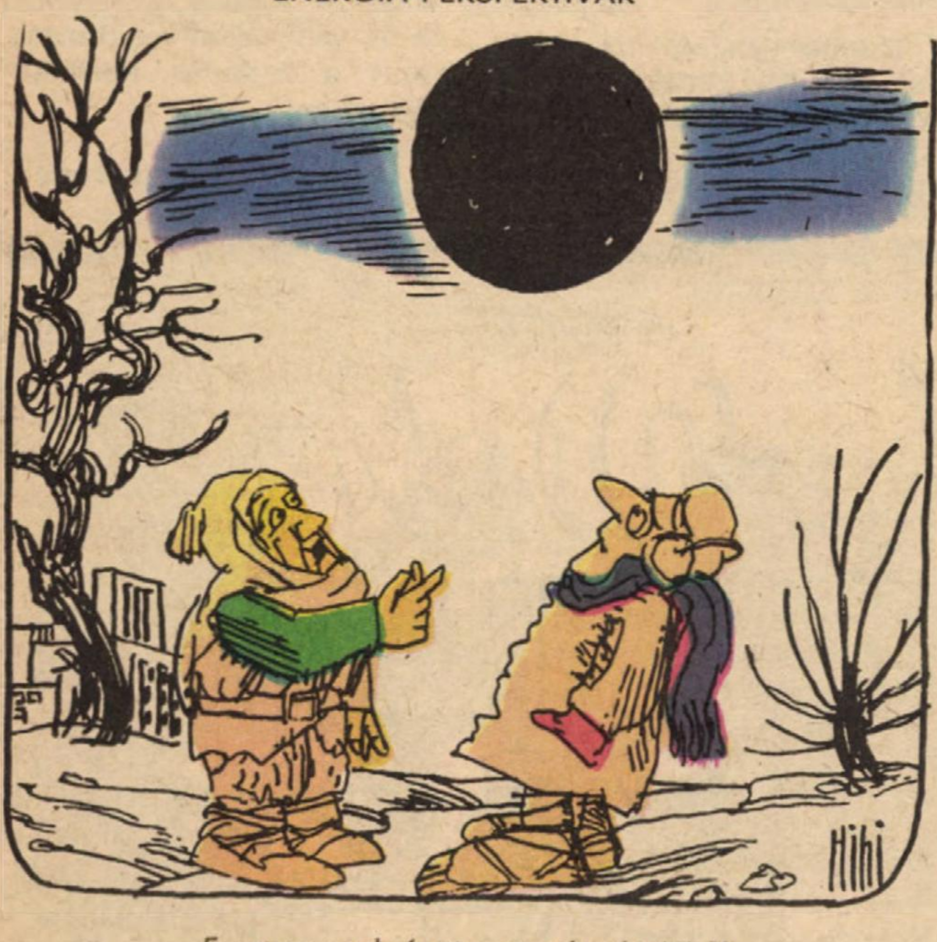
Befordultam a konyhára... *(Petőfi Sándor)*

Dallos Jenő:

„De ő nem tartja nagyra,
Hogy költő-fia van,
Előtte minden ilyes
Dolog haszontalan" *(Petőfi Sándor)*

ENERGIA-PERSPEKTÍVÁK

– Egyszer csak fogta magát, és kihűlt...

ÁTKOZOTT KARÓRA

Éjfélt ütött el éppen az óra, midőn csobbanásra lettem figyelmes és valami sötét csomagot sodort felém a Duna. Még nem merült el, így el tudtam kapni és kihúztam a partra. Nem csomag, ember volt, és amikor az arcába néztem, csaknem én estem a vízbe: régi barátomat, Hudákot tartottam a gallérjánál fogva.

— Hudák! — kiáltottam megdöbbenve. — Mi történt veled?! Beleszédültél a vízbe?

— Nem szédültem, hanem ugrottam — javított ki és megrázta magát, mint egy vizes kutya. — Miért nem engedtél csöndesen elúszni, míg a hullámok lehúznak a mélységbe?

— Szót se többet! — szóltam rá és az autómba tuszkoltam, pokrócot terítettem rá. — Most azonnal megiszol nálam egy forró rumos teát!

— Ráébredtem, hogy egy senki vagyok — mondta Hudák már a tea után —, és ha tudnád, hogy mi ébresztett rá minderre: egy új karóra, egy átkozott, modern karóra, amit a múlt héten vettem magamnak!

— Ha nem érzed jól magad, inkább pihenj! — szóltam rá szelíden, de nemet intett.

— Nem beszélek félre — mondta —, csak hallgass végig. Tudod, volt egy öreg Doxa órám, harmincéves, semmi baj sem volt vele, csak hát kopott volt, szürke kis vacak. Engem pedig ostoba vágy fogott el, hogy legyen egy új, divatos órám! És kinéztem magamnak egy csodaszépet, egy nyomorultat! Itt van a karomon, ezt!

— Látom — pillantottam rá messziről —, látom, szép, jó formájú óra. Ettől mentél volna a hullámsírba?

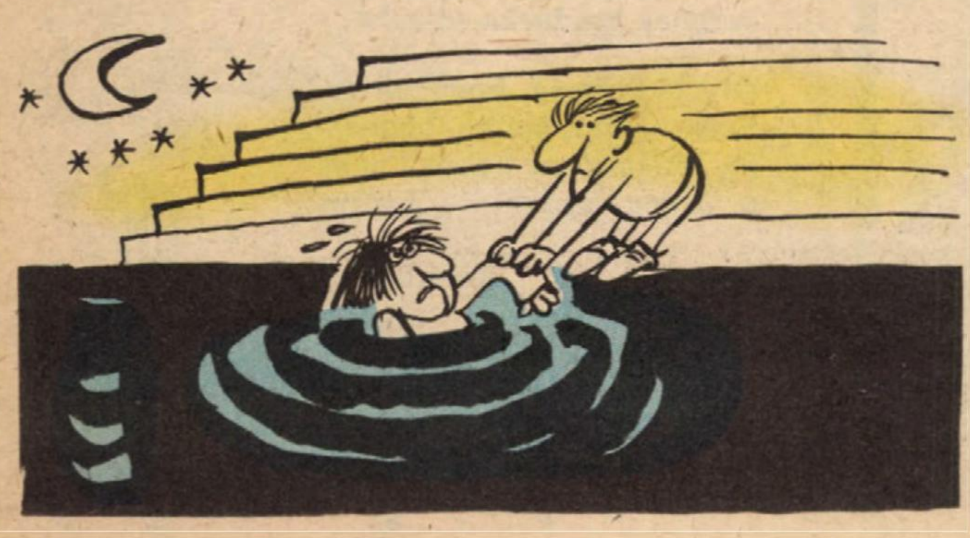
— Ettől — bólintott Hudák. — Az első pofont már a boltban kaptam tőle, amikor megvettem. Nem találtak megfelelő óraszíjat a karomra, és a boltos fejcsóválva azt mondta: „Uram, ilyen csuklója egy csecsemőnek van!" Érted ezt? Még soha, senki sem mondta a szemembe ilyen nyíltan, hogy nyápic, ványnyadt ember vagyok. Nem férfi, csak egy csecsemő! Aztán végül egy női óraszíjat találtak, arra is egy külön lukat kellett fúrni, hogy ne lötyögjön az óra a karomon!

— És ettől estél búskomorságba? — csóváltam a fejemet, de Hudák hevesen gesztikulált:

— Ez csak az első pofon volt — mondta. — Nézd meg inkább, milyen óra ez? Automata, naptáros! Egy kis ablakban mutatja, hányadika van, mellette egy másik ablakban az is leolvasható, hogy milyen napja van a hétnek!

— Láttam már ilyen órát — jegyeztem meg, szinte mérgesen. — Ettől mentél tönkre?

— Igen — bólintott Hudák. — Mert már az első nap kiderült, hogy nem látom a kis ablakban a számot. Hiába meresztgettem a szememet, nem voltam képes leolvasni, hányadika van! Ez döbbentett rá, hogy a szemem rossz, megöregedtem. Minek egy öregembernek új karóra, amit nem lát és leesik a kezéről?

És minek az ilyen embernek a hét napjait mutató, ablakos óra?

— Csakugyan, minek? — kérdeztem.

— A napok ugyanis angolul jelennek meg az ablakban! — kiáltotta hevesen Hudák. — Ráébredtem, hogy nem tudok egyetlen idegen nyelvet sem, annyira nem vittem az életben semmire! Műveletlen fráter vagyok, tanulatlan ember, akinek annyi iskolája sincsen, hogy a karóráját le tudja olvasni! És még mindig nem volt vége! Elhatároztam, hogy megtanulom a hét napjait, angolul, hogy megértsem az órán látható betűket. És nem voltam képes megjegyezni hét angol szót! Annyit nem tudtam megtanulni, hogy a „thu" hétfőt vagy csütörtököt, a „wed" szerdát vagy pénteket jelent-e? Egy tolmács kellett volna az órám mellé! Akkor döbbentem rá, hogy már a legegyszerűbb dolgokat sem képes befogadni az elmém.

Kezdtem megérteni Hudák tragédiáját, de még mindig nem fejezte be:

— Mielőtt találkoztunk a Duna-parton — nézett rám sokatmondóan Hudák —, bevittem az órámat az óráshoz, hogy nézze meg, mert megállt. Az órás akkor azt mondta nekem: „Ezzel az órával mozogni kell, kérem, mert ez automata, és attól jár, hogy mozgatják! Ön nem mozog napközben?" Érted? Ezt kérdezte! Akkor sétáltam le a Dunához. Mert minek él egy műveletlen, hitvány kis ember, aki már nem lát, az emlékezete is pocsék, és már az sem telik ki tőle, hogy napközben a karját mozgassa?! Ezt tette velem ez az átkozott óra!

Könnyek törtek ki Hudák szeméből, én pedig megsimogattam a fejét és így szóltam:

— Tedd azt, amit mondok: most egy óra tíz van, most lefekszünk, és reggel beviszed az órát az első órás boltba, ahol órát vesznek, odaadod és nem gondolsz többé rá!

Hudák könnyein át az órájára nézett és kijavított:

— Először is egy óra tizenkettő van! A te órád krumpli! Másodszor: miért adnám el, ilyen órám az életben nem lenne többé! Pedig még a Dunában is úszott velem! Mert azt nem is mondtam, hogy ez az átkozott, ez búváróra is!

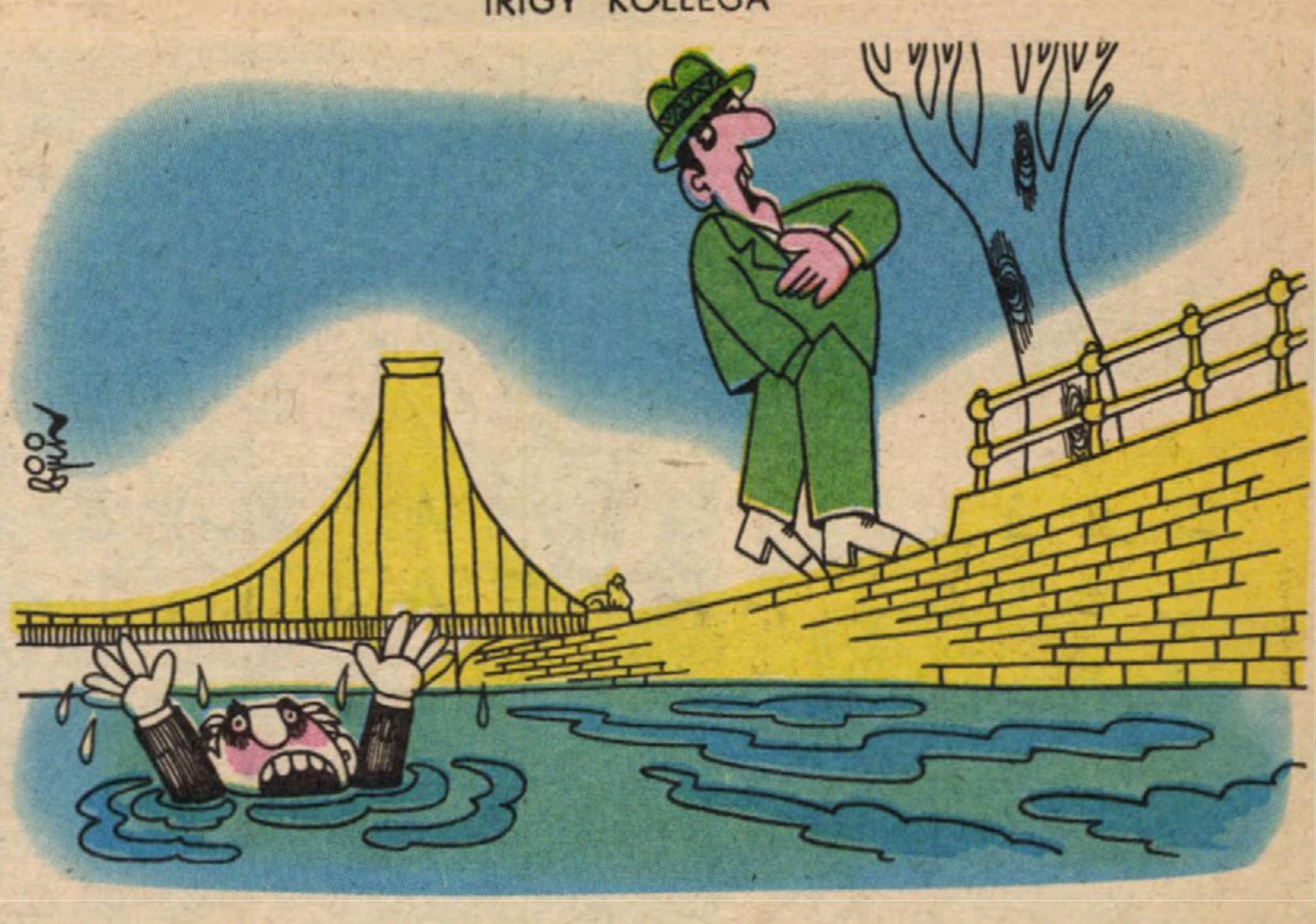
Somogyi Pál

ÖSSZHANG

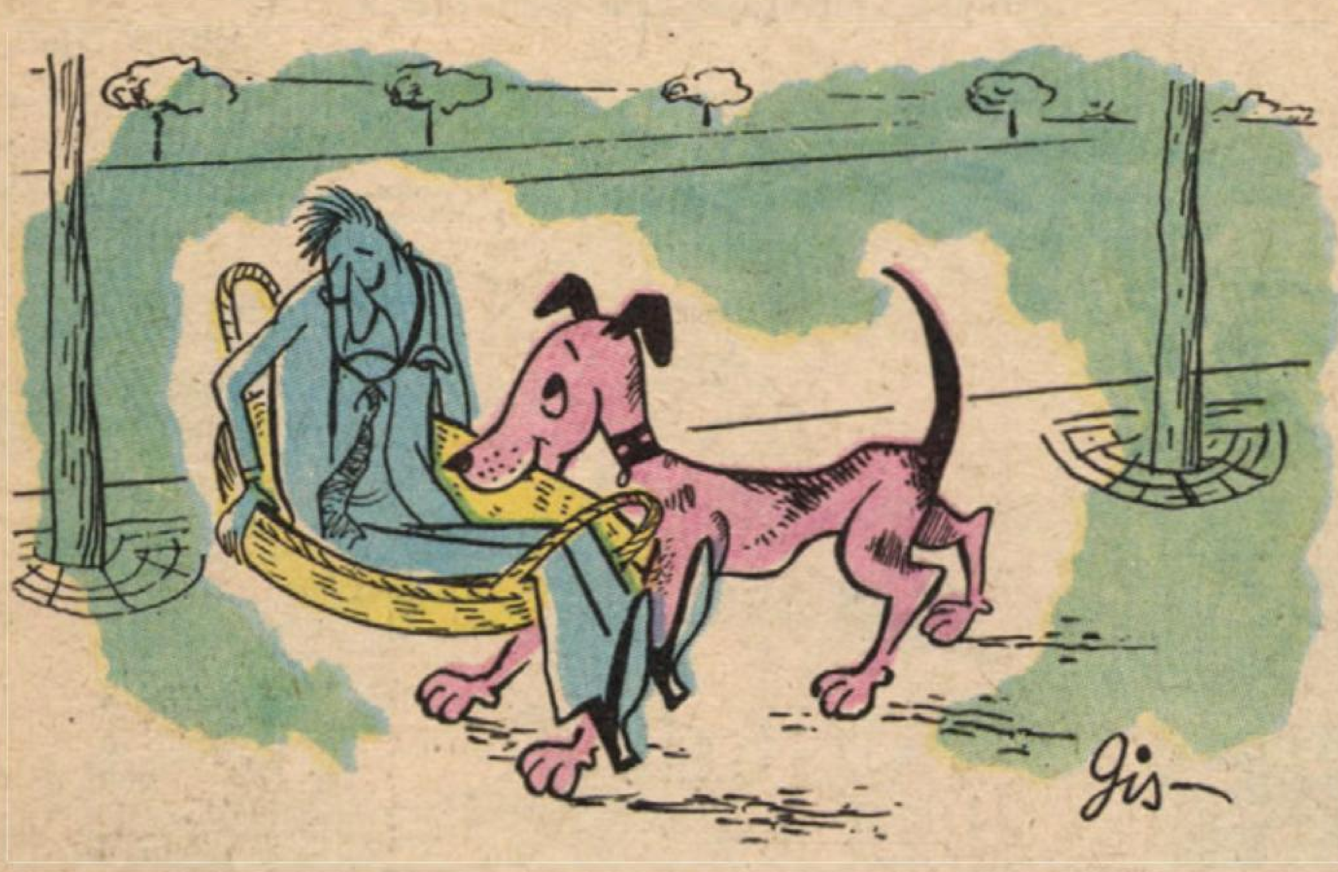
– Te csak végezd nyugodtan a munkádat, szívem, majd én felolvasom, mit írnak ma a nővédelemről.

IRIGY KOLLÉGA

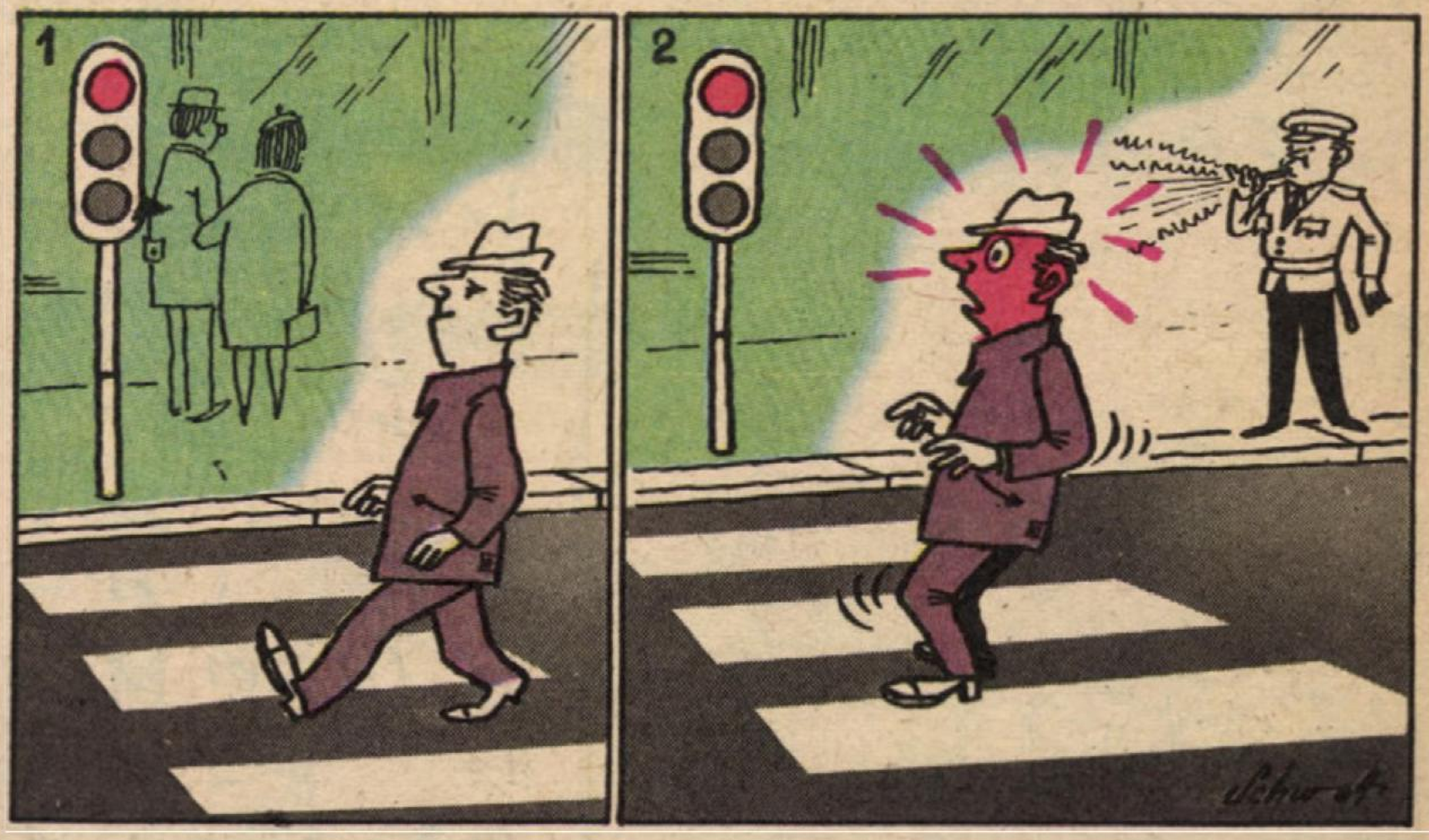

– Most kaptál prémiumot és már megint sopánkodsz? . . .

TAVASZI FÁRADTSÁG . . .

SZÍNJÁTÉK A KÖRÚTON

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

K

Lehoczki István rajzai

KÉSÉS

KOFFEIN

KÉTÉLTŰ

IGAZ SZERELEM

Hűséggel vársz, türelmesen,
nem kérded, merre jártam.
Olyan vagy hozzám, kedvesem,
milyenre mindig vágytam.

Érintésedre eltűnik
komor gond és a bánat,
a fáradtságom megszűnik:
ez tündéri varázslat.

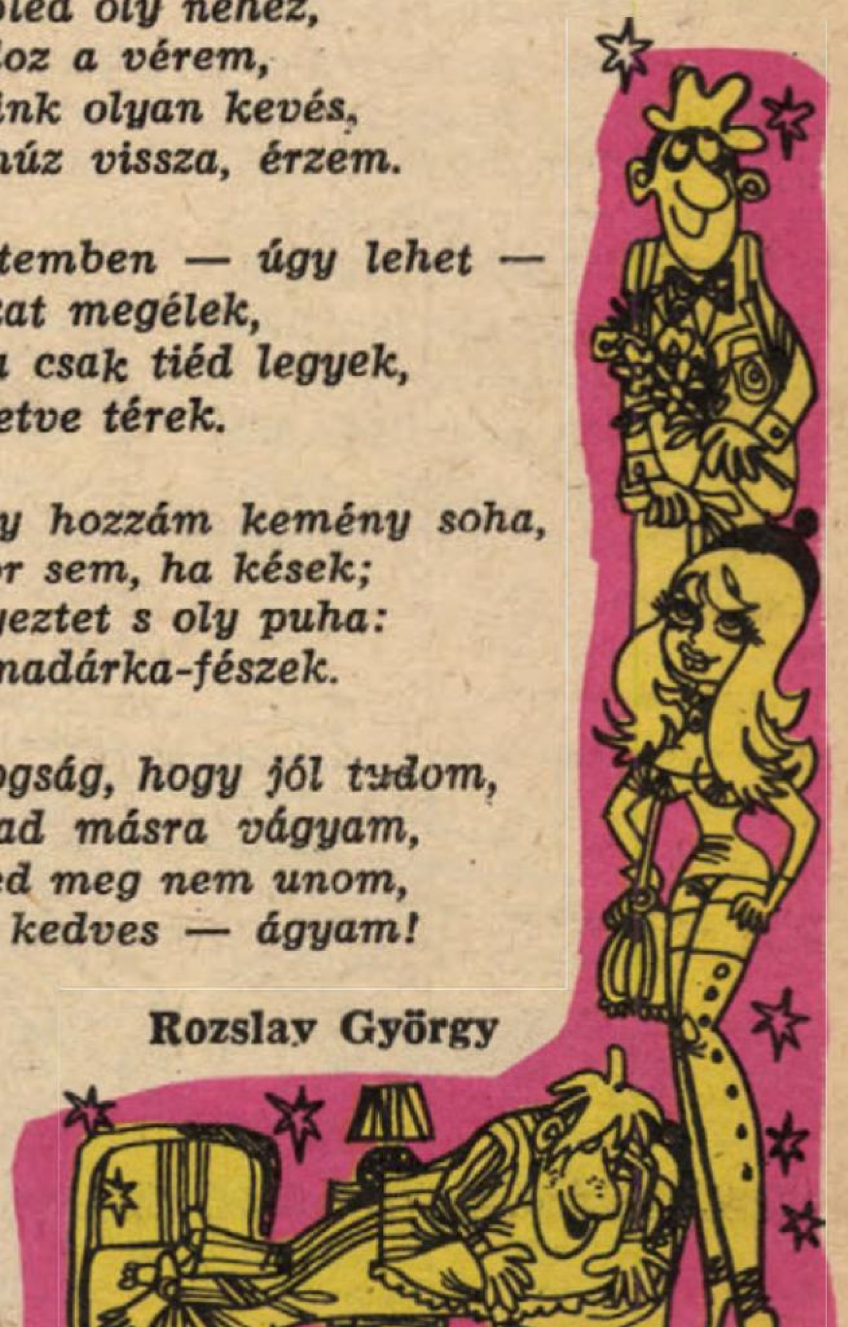
Elválni tőled oly nehéz,
úgy lázadoz a vérem,
együttlétünk olyan kevés,
vágyam húz vissza, érzem.

S távollétemben — úgy lehet —
szép órákat megélek,
hogy újra csak tiéd legyek,
hozzád sietve térek.

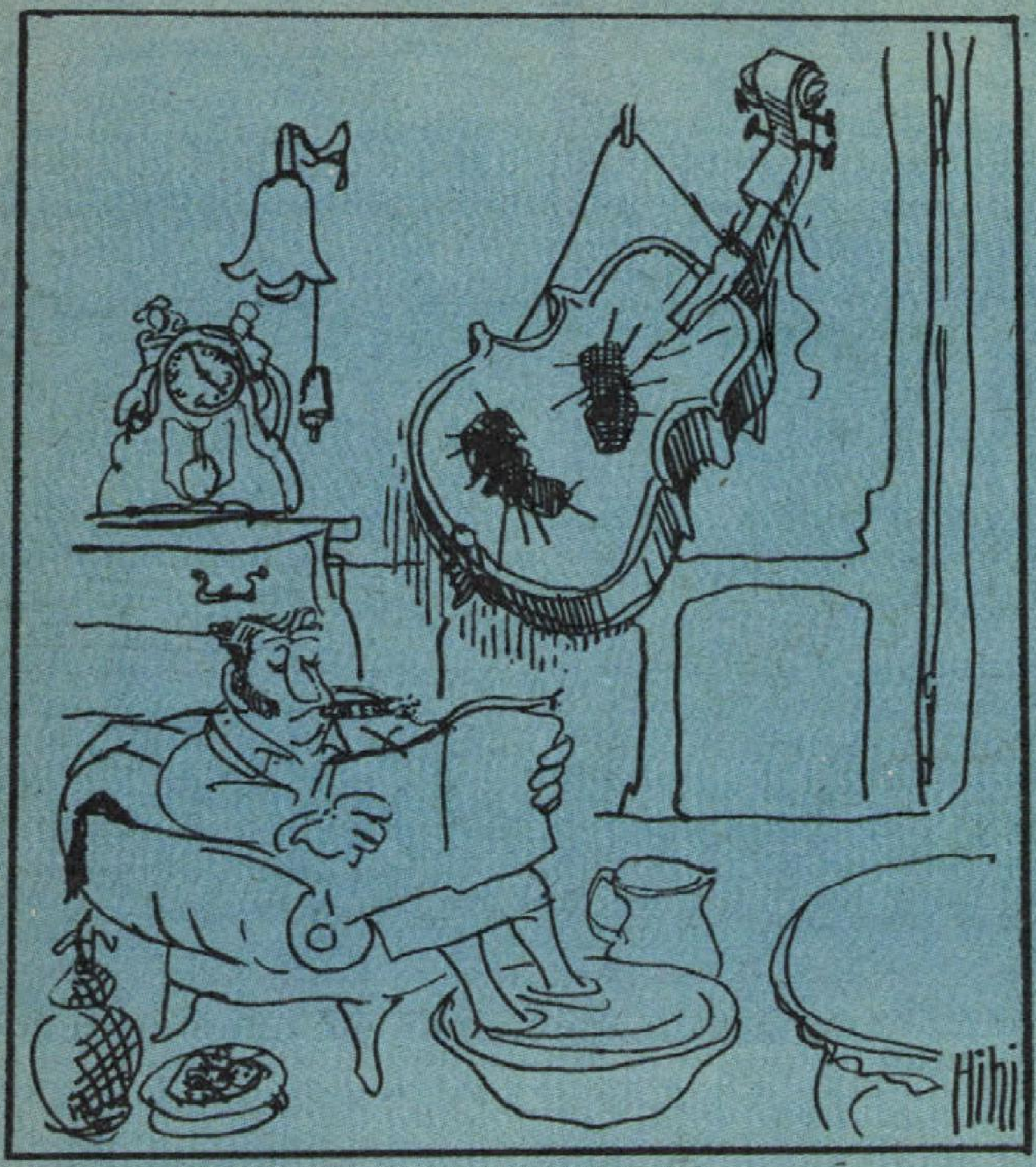
Nem vagy hozzám kemény soha,
még akkor sem, ha kések;
öled kényeztet s oly puha:
pelyhes madárka-fészek.

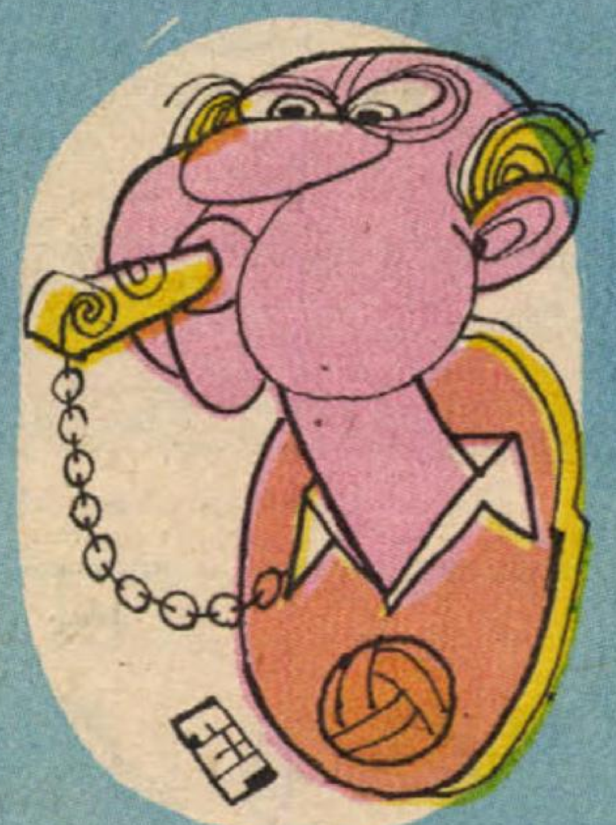
Oly boldogság, hogy jól tudom,
nem támad másra vágyam,
én hűséged meg nem unom,
ó, drága, kedves — ágyam!

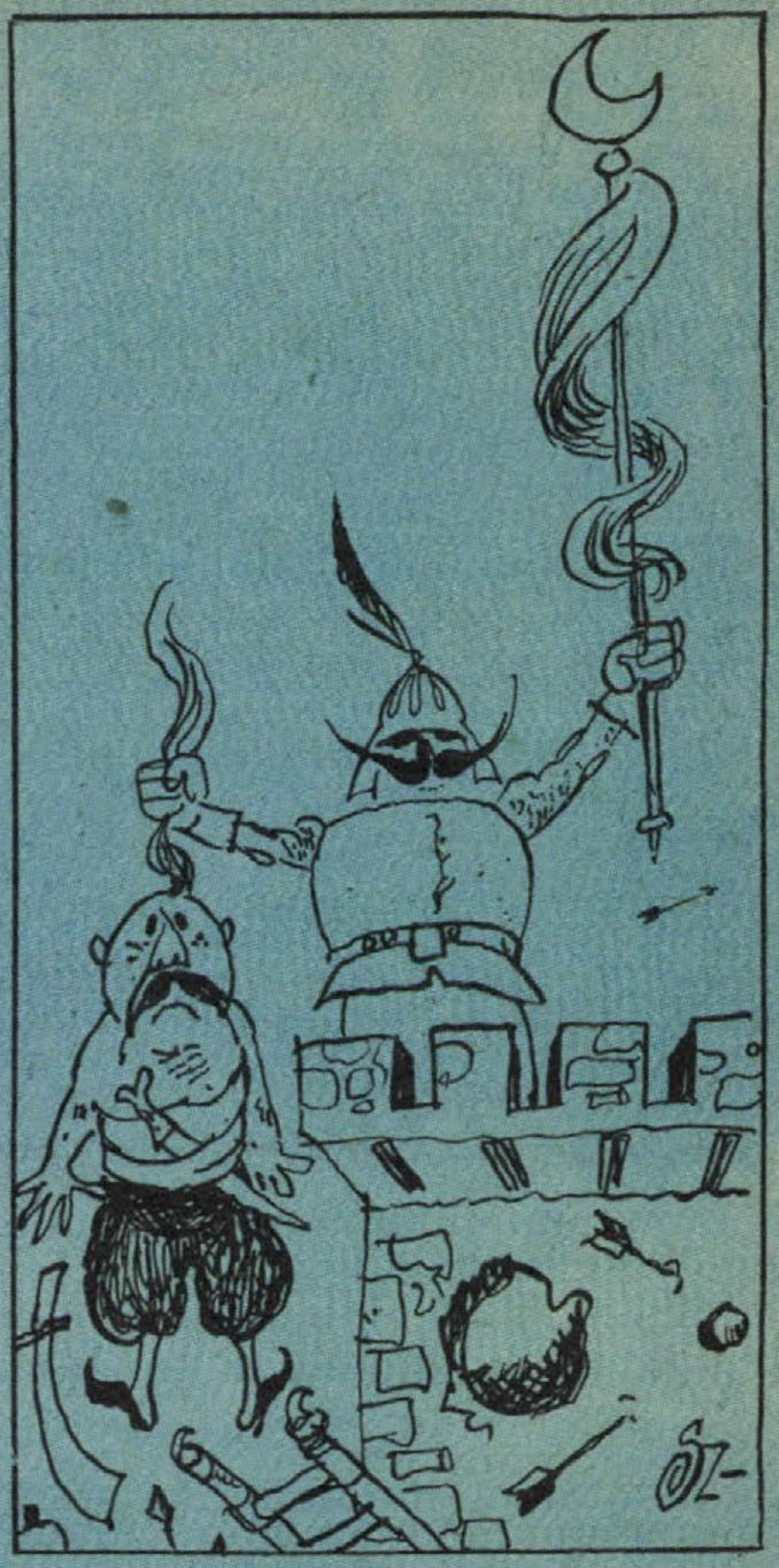
Rozslay György

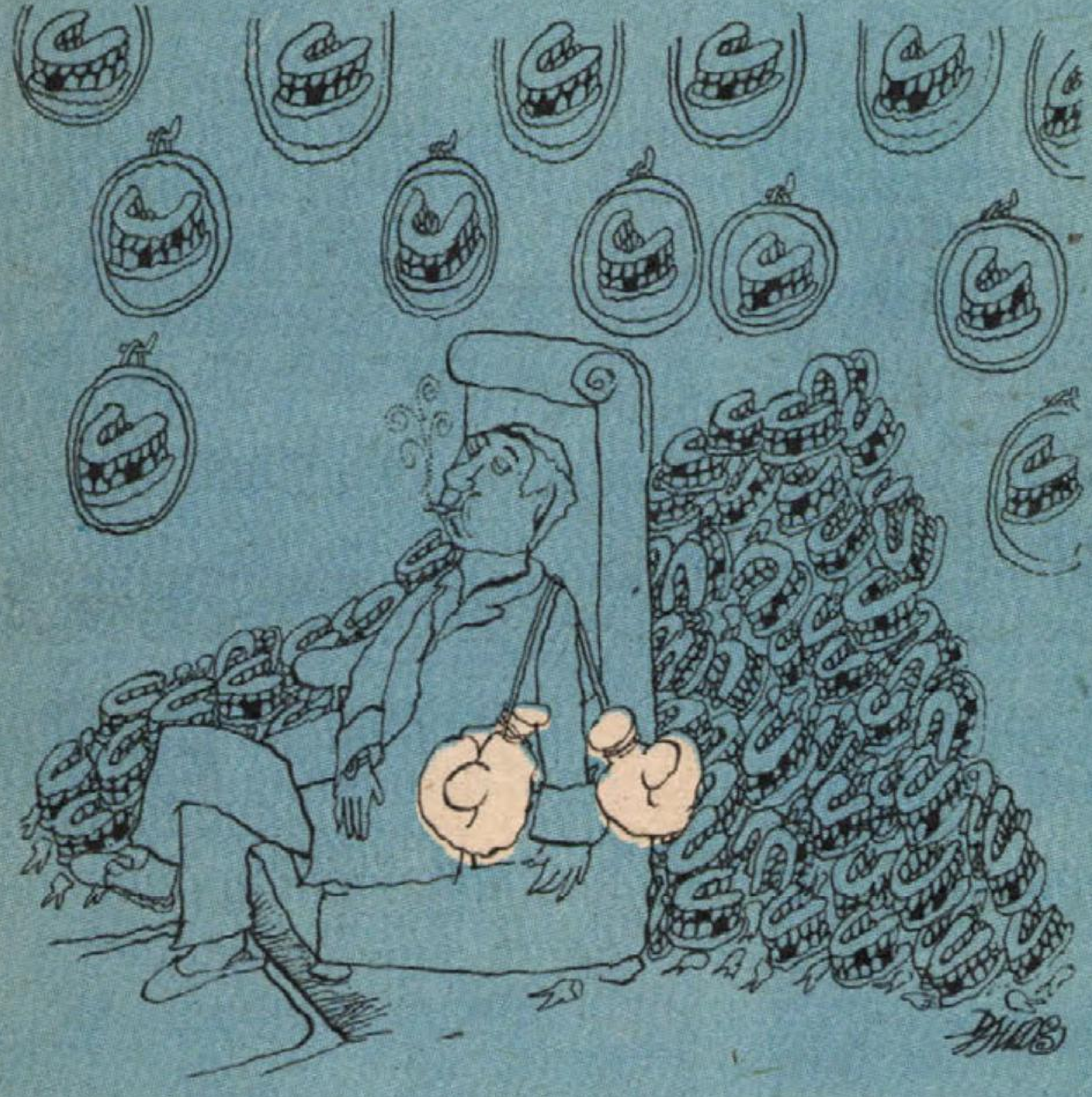

TRÓFEA

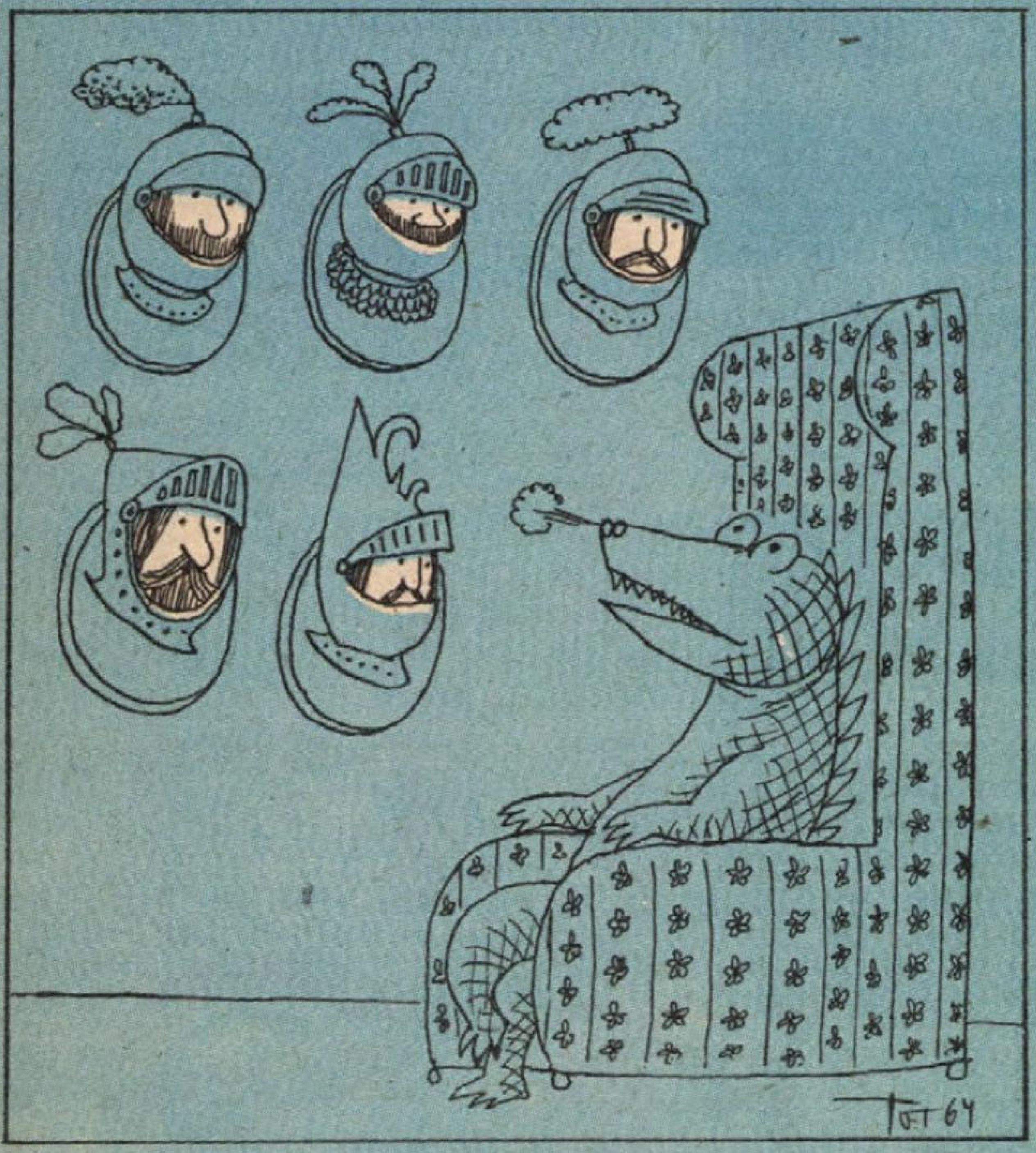

HEGEDŰS,
DALLOS,
TÓT,
FÜLÖP,
SZŰR-SZABÓ,
SAJDIK,
BRENNER,
BALÁZS-PIRI

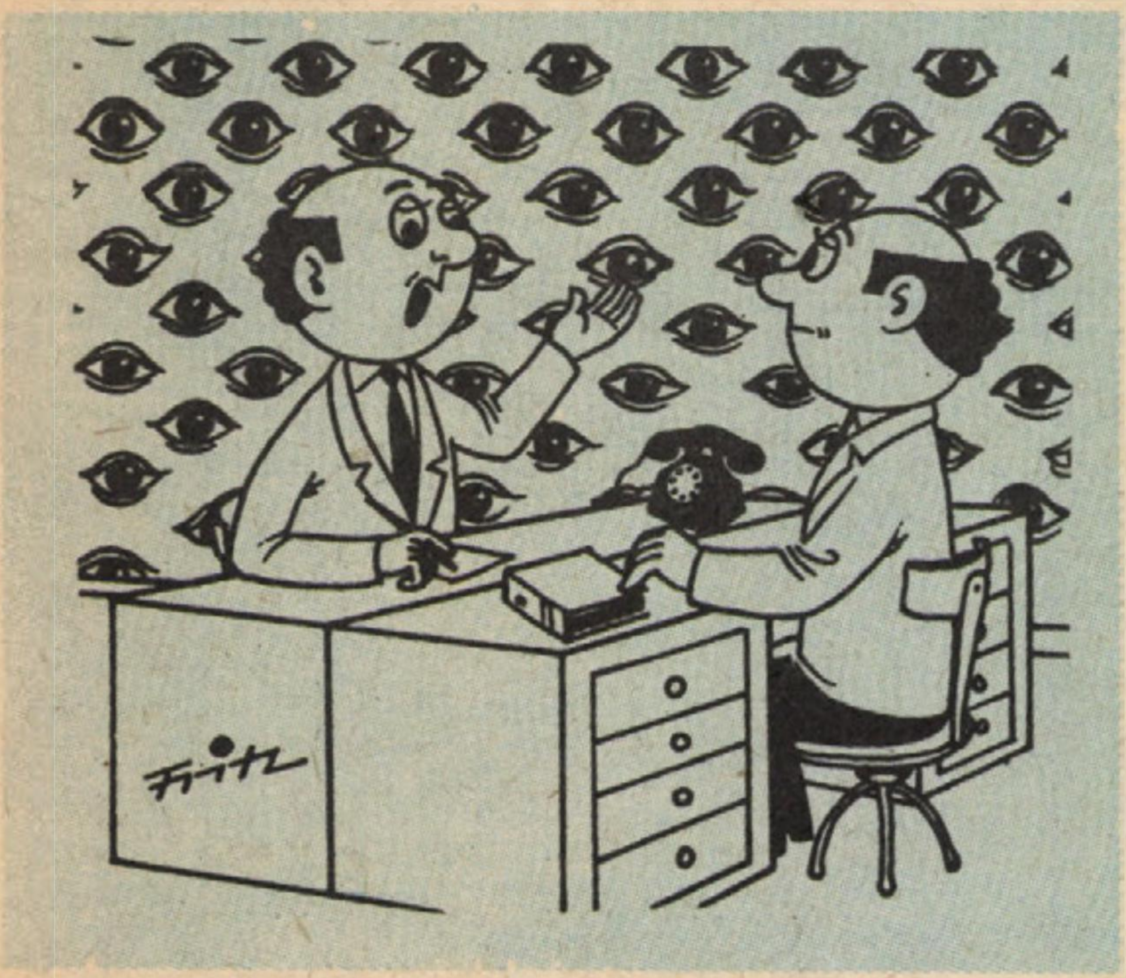

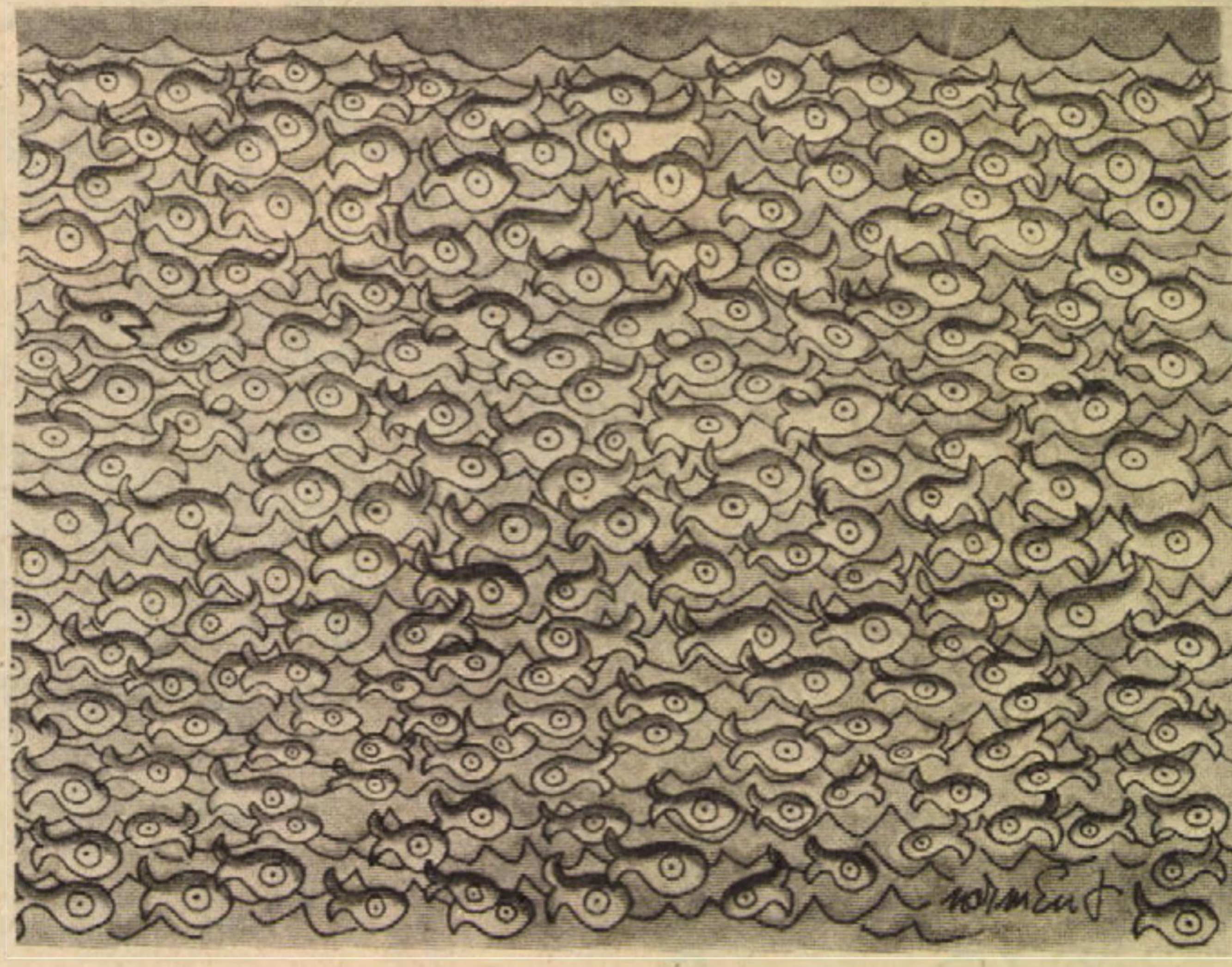
IMPORT HUMOR

ANGOL, FRANCIA, NÉMET, SVÁJCI LAPOKBÓL

FŐNÖKÖK FIGYELMÉBE!

– Ennél az új tapétánál egy pillanatig se merek lógni...

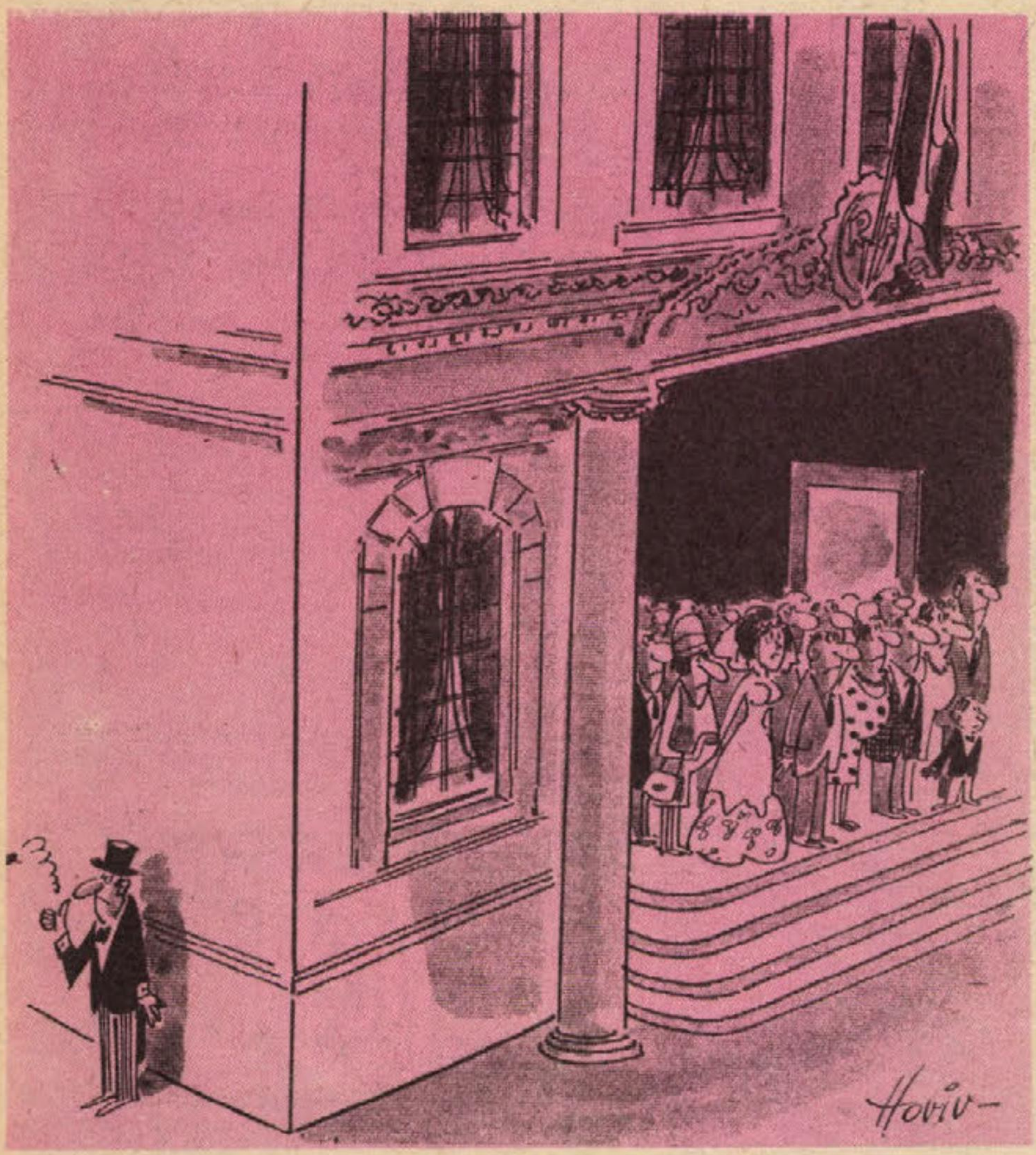

– Javaslom, hogy haladjunk tovább!

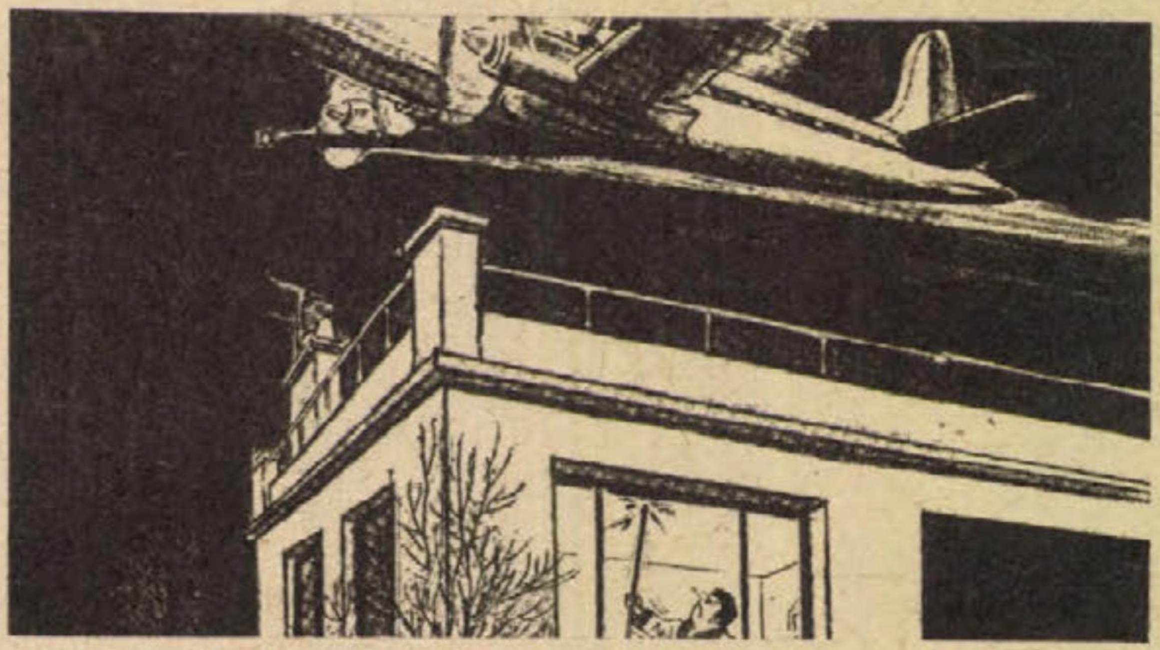
PRECÍZ SZURKOLÓ

A HABOZÓ VŐLEGÉNY

ÉRZÉKENY LAKÓ

EBÉDSZÜNET

RENDNEK KELL LENNI!...

Balog kartárs szorongva ült le a főnök íróasztala előtt levő székre.

— Tessék, Balog kartárs, hallom, beszélni kívánt velem...

— Igen... azazhogy, szeretném megkérdezni: miért nem kaptam én jutalmat? — kérdezte majdnem sírva Balog kartárs. — Minden ügyiratot három nap alatt elintézek, határozataimat legkésőbb 4—5 nappal a benyújtás után kézhezkapják az ügyfelek...

— Ezért nem kapott jutalmat! — vágott közbe határozottan a főnök. — Még örüljön, hogy nyilvános dorgálásban nem részesítettük...

— Engem? Dorgálásban?! De hiszen a határozataim sosem voltak törvénysértőek...

— Az igaz, de elkapkodta, elhamarkodta őket! Megingatta az ügyfeleknek az ügyintézés alaposságába vetett bizalmát...

— Mi értelme volna 30 napig várnunk olyan határozat kiadásával, amelyet három nap alatt is elintézhetünk?!

— A tekintély védelme! Lejáratta a Porszemszámláló Hivatal presztízsét! Mit gondol, mennyire becsüli az állampolgár az olyan határozatot, amelyet csak úgy kutyafuttában megkap?!

— Szerintem sokra! Eddig senki nem fellebbezett, sosem panaszkodtak...

— Nézze! — esett meg a főnök szíve. — A határidő 30 nap, ha nem tartja be, legközelebb is mellőznünk kell a jutalomosztáskor!

Balog kartárs zokogni kezdett.

— De kérem... én képtelen vagyok az ügyiratokat rakosgatni... elintézetlenül...

— Tudja mit?! Intézze el azonnal; és rakosgassa elintézetten!!!

Iván Rozália

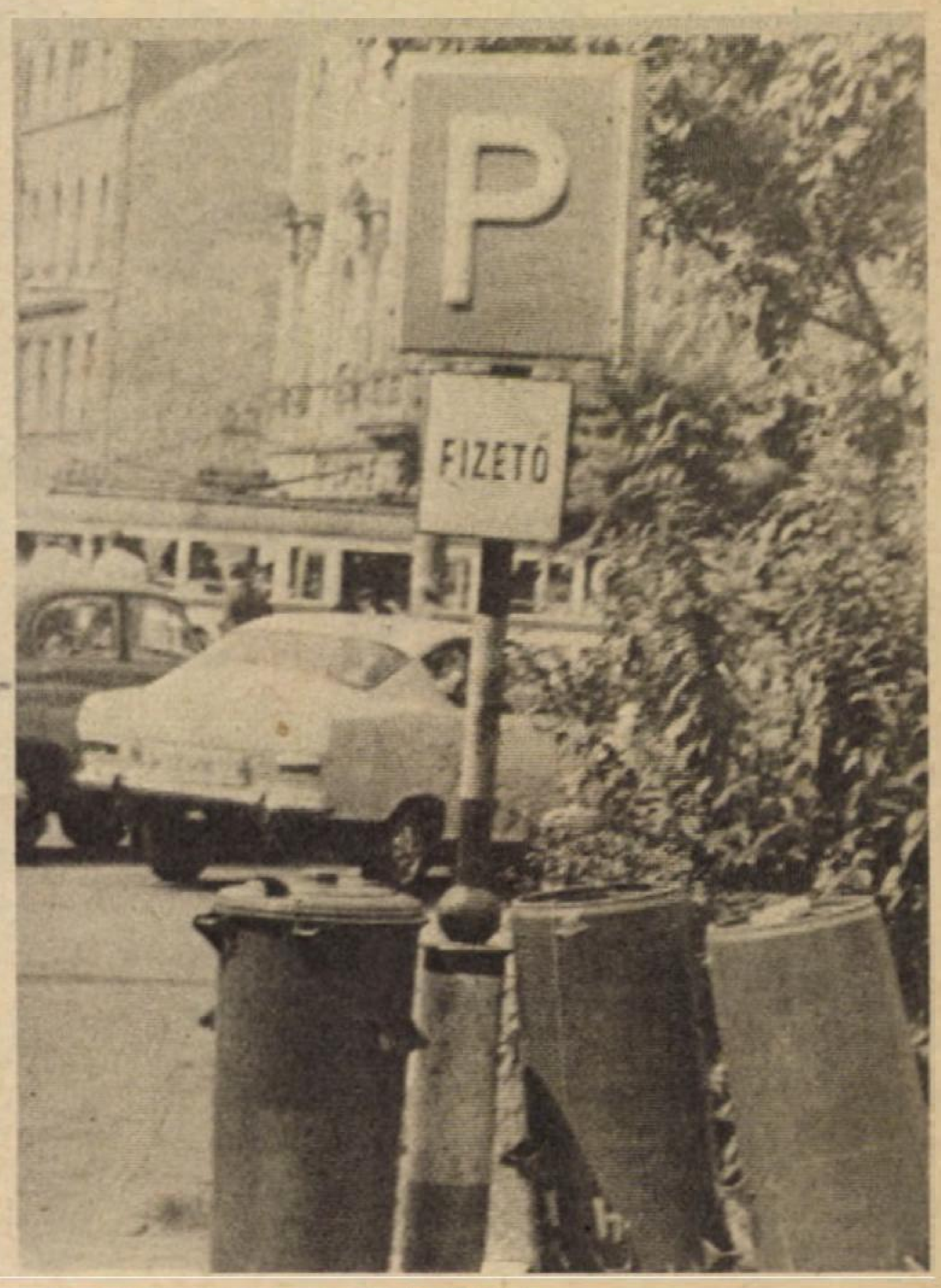
TÜCSÖK és BOGÁR

Világszabadalom: önkiszóró étterem. Az ittas vendég csak megnyom egy gombot . . .

(Siófokon fényképezte Szalai János, balatonkiliti olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Mennyit fizetnek a kukák?

(A Blaha Lujza téren fotózta Feledi Sándor)

ben bonyolították le a vetélkedőt. Ha háromnál kevesebb volt a versenyző, akkor mindenkinek mindenkivel meg kellett küzdenie. Súlycsoportonként az egyesületek csak két ökölvívót nevezhettek.

Ha pedig kettőnél kevesebben voltak, akkor kieséses alapon döntötték el az elsőség kérdését.

(A Fejér megyei Hírlapban észlelte Molnár János, székesfehérvári olvasónk)

Tájékoztatás, ellenőrzés, büntetési javaslat – a jobb minőségért

A minőségrontásért viszont — ezek szerint — jegyzőkönyvi dicséret járna?

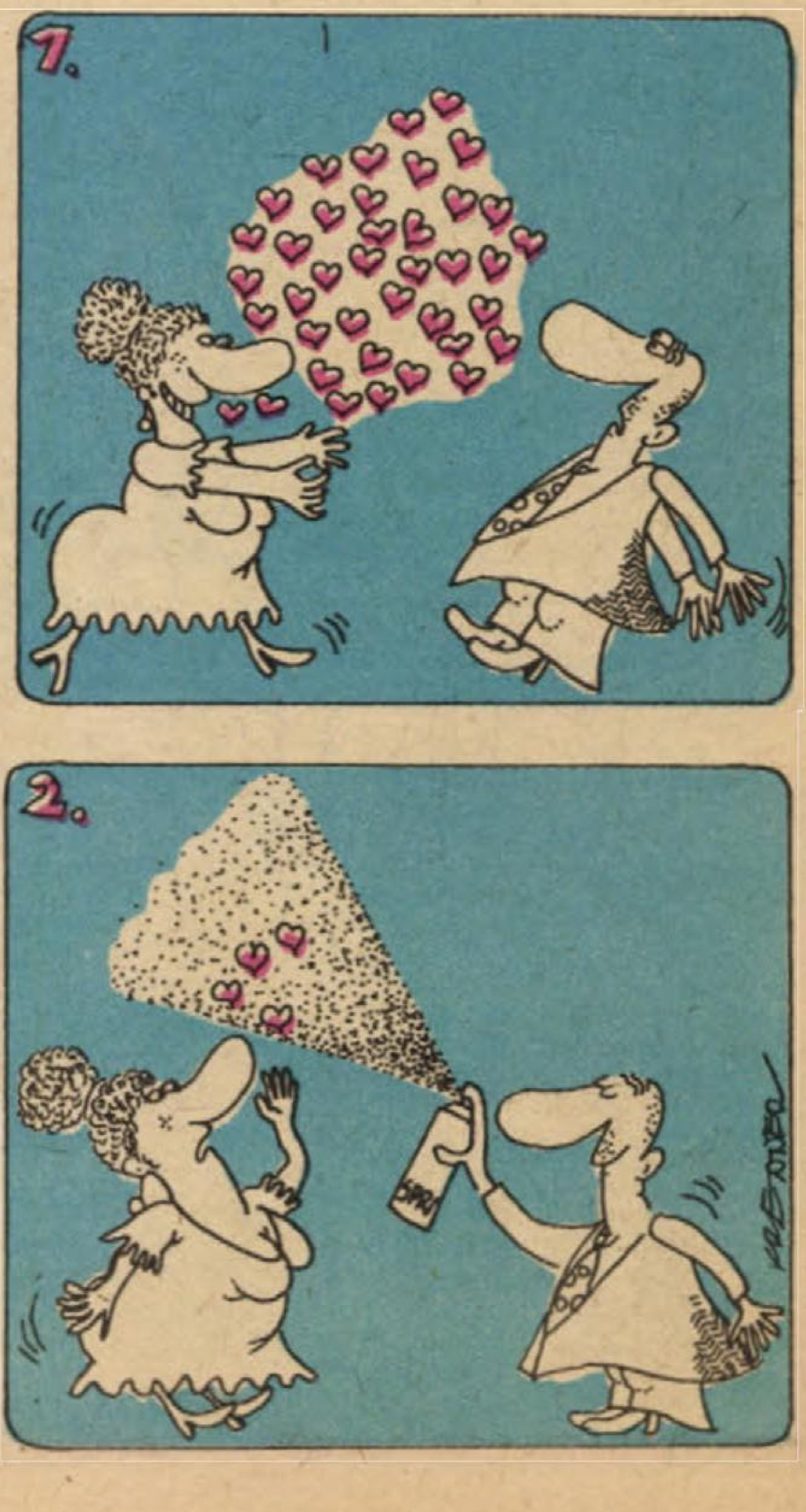
(A Népszavában fedezte fel Waigand József)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Mi a panasza? — kérdezi az orvos.
— Rengeteget szenvedek — feleli a páciens — a feleségem álmatlansága, a lányom idegessége és az anyósom reumája miatt. Segítsen rajtam, doktor úr!

FELKÉSZÜLT UDVARLÓ

TAVASZI TÚRA

– Ez még mindig jobb, mint ott állni a Kálvin téri dugóban...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Szállodában.

— Portás, miért vitatkozik a kedves vendéggel? Maga nem tudja, hogy nálunk mindig a vendégnek van igaza?!

— De igazgató úr, ez a vendég azt állítja, hogy ön egy közönséges csaló.

*

Import-vicc Olaszországból:

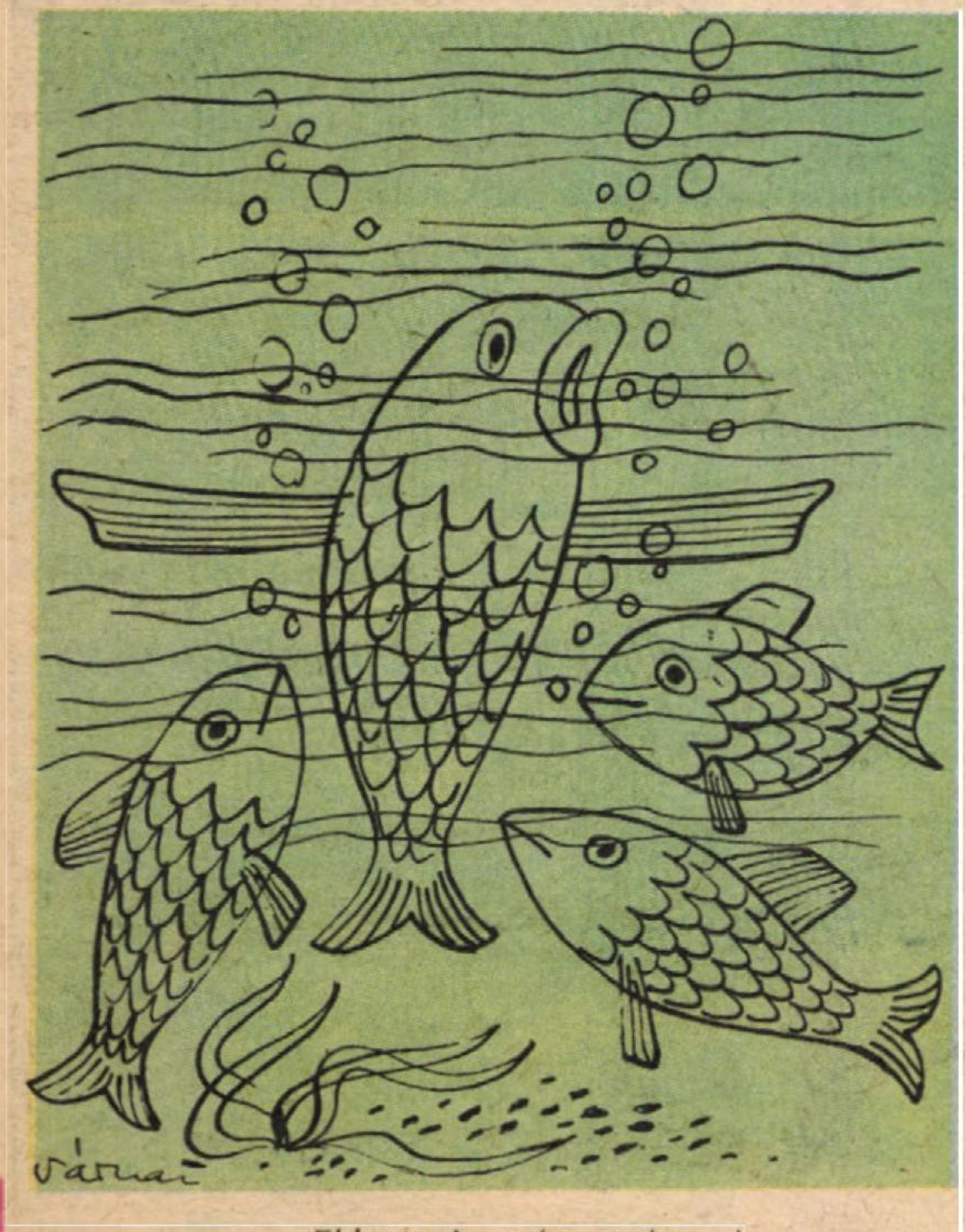
Este tíz óra után megszólal a telefon a plébános szobájában.

— Halló, itt Gossiné beszél, a Honduras utca tízből. Kérem, küldjön három palack sört a lakásomra, de sürgősen! Az Arany Liba vendéglővel beszélek?

— Asszonyom, én a plébános vagyok...

— De plébános úr! Mit keres ön késő este a kocsmában?

DICSEKVÉS

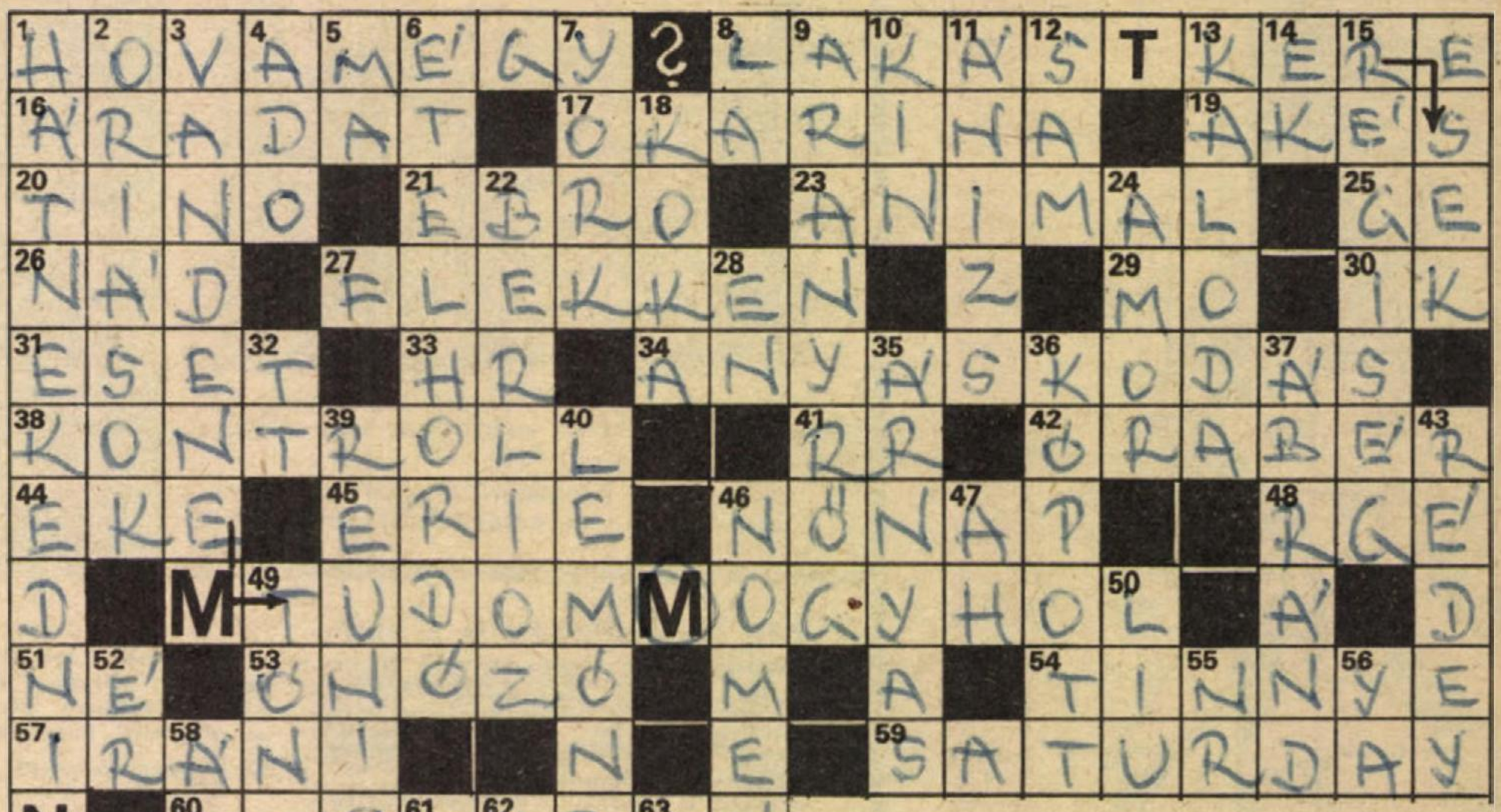
– Ekkora horgász volt...!

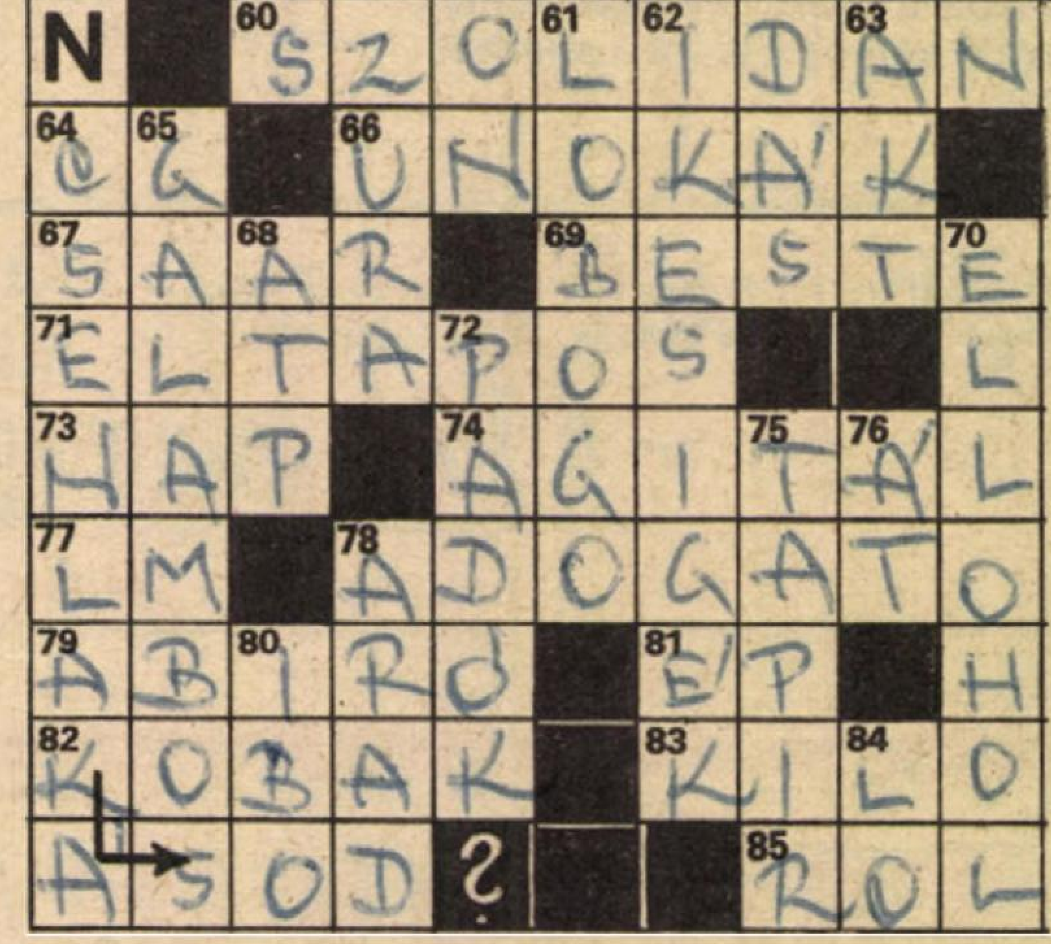
HAJNALI PÁRBESZÉD

A kissé kapatos Kapronai hajnal tájban találkozik egy barátjával a körúton. Kettejük közt az alábbi párbeszéd folyik:

— Vízszintes 1.
— Vízszintes 8.
— Függőleges 1.
— Függőleges 3.

Megfejtésként ezt a beszélgetést kell beküldeni legkésőbb április 15-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

HAJNALI PÁRBESZÉD

— Vízszintes 1. — Vízszintes 8. — Függőleges 1. — Függőleges 3.

VÍZSZINTES

16. Nagy veszedelem, gátak védenek ellene
17. Fúvós hangszer
19. Vágószerszám, névelővel
20. Herélt bikaborjú
21. Spanyol folyó
23. Ösztönöz — ismert idegen szóval
25. A germánium jele
26. Régebben tetőfedésre is használták
27. Nyárson hirtelen sütött hús-étel
29. ..dern
30. Igevégződés
31. Megtörtént dolog
33. H. R.
34. A gyengédség és szeretet egyik kedves megnyilvánulása
38. Magyarul: ellenőrzés
41. Azonos mássalhangzók
42. A munkadíjak egyik fajtája
44. Földművelő eszköz
45. Nagy tó Amerikában
46. Március 8-án van
48. R. G. E.
51. Asszonynév vége
53. Aki ónoz
54. Község Pest megyében
57. Úgy is mondhatjuk: perzsa
59. Szombat — angolul
60. Ízlésesen, mértéktartóan — meghonosodott idegen szóval
64. C. G.
66. A nagyanyó örömei
67. Folyó az NSZK-ban
69. Szidalmazó szó (gonosz, bitang, gyalázatos)
71. Lábbal megsemmisít
73. Égitest
74. Aki szenvedélyesen igyekszik meggyőzni valakit
77. Lapunk monogramja
78. A teniszmérkőzés résztvevői közül hol az egyik, hol a másik
79. Ítélkező személy — névelővel
81. Semmi hibája
82. Az ember fejére is mondják, tréfásan
83. Súlyegység
85. Rag

FÜGGŐLEGES

2. A mesék birodalmában élnek
4. Állami jövedelem
5. Ezen a napon
6. Ebéd szállítására alkalmas eszköz
7. Angol város
8. Olasz névelő
9. Természetes állapotában talált (kibányászott) nemesfém
10. Nagy szenvedés
11. Kétszikű fűszernövény (nálunk nem honos)
12. Angol Samu
13. Büntetőeszköz volt a középkorban
14. ..razit
15. Manapság kiváltképpen becses holmi
18. Község Pest megyében
22. Nagy francia zeneszerző
24. A szerelem istenképe
28. Mássalhangzó, fonet.
32. A múlt idő jele
35. Kánikulában kellemes az ilyen hely
36. A viseltes ruha
37. Vágytól ihletett elképzelés
39. Vulkáni sziget Madagaszkártól keletre, francia birtok
40. Csüggedt, reménytelen lelkiállapot
43. Erdélyi fejedelem volt
46. ....est omen
47. Indulatszó
49. Katolikus papok fején látható
50. A Turandot egyik szereplője
52. A legkisebb folyóvíz
55. Rövidítés számok előtt
56. Y. A.
58. Földmunkát végez
61. Zászló
62. Azok, amelyeknek a 30. vízszintes a végük
63. Meztelen test
65. A Fővárosi Operett Színház ismert művésznője
68. A. T. P.
70. „Futva távozik"
72. Több személyes ülőhelyek
75. Vastag bőrű állat
76. Igekötő
78. A szabadságharc óta szomorú emlékű város
80. ...lya
84. Hasznos négylábú

AUTÓS VICC

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ne tartson fel kérem! A többiek már visszafelé jönnek."

100—100 forintot nyert:

Szücs Tibor, 5000 Szolnok, Kolozsvári u. 56.

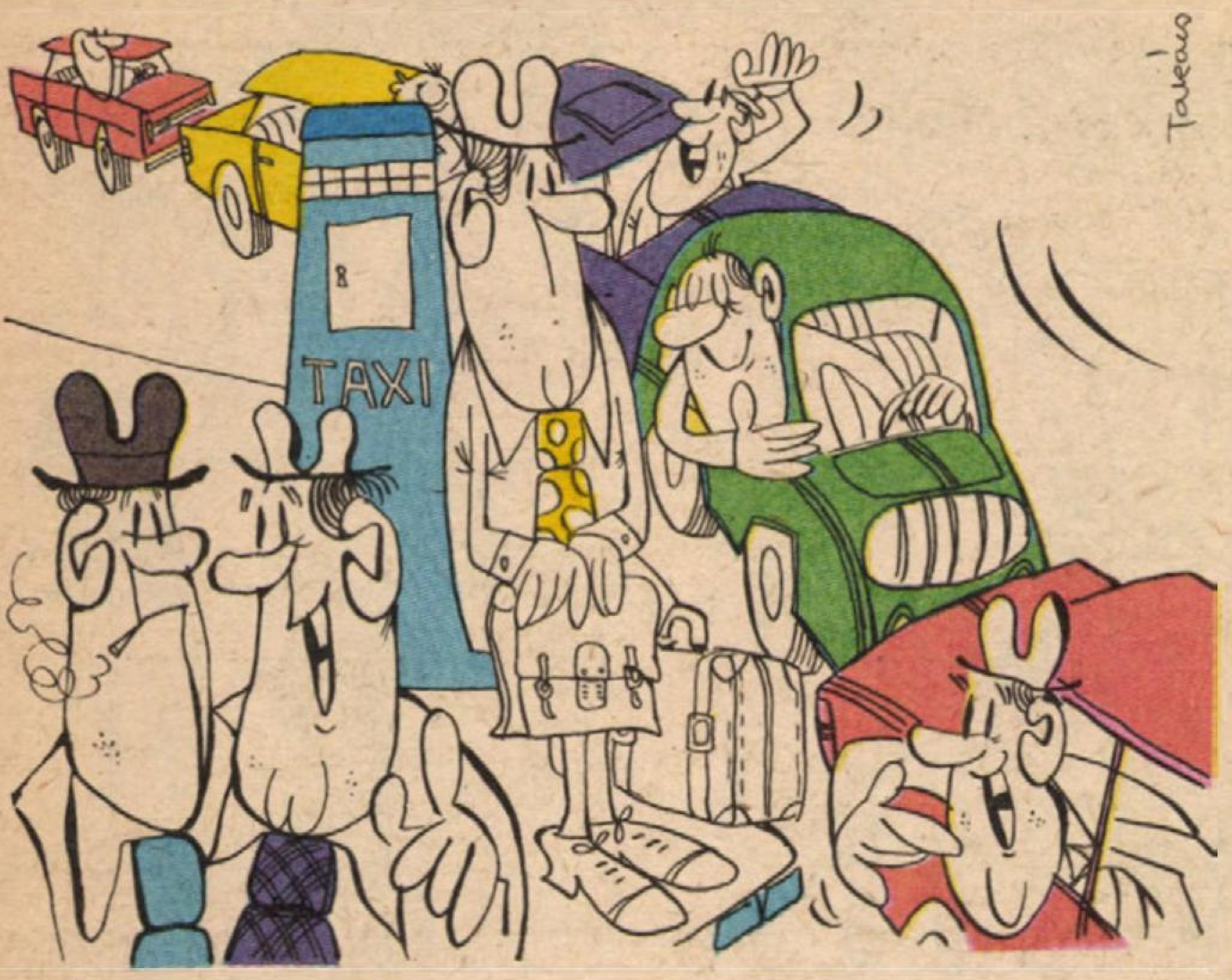
Szabó Éva, 8103 Várpalota, Thököly út 36.

Vajda Ferencné, 1092 Budapest, Ferenc krt. 30.

A díjakat postán küldjük el.

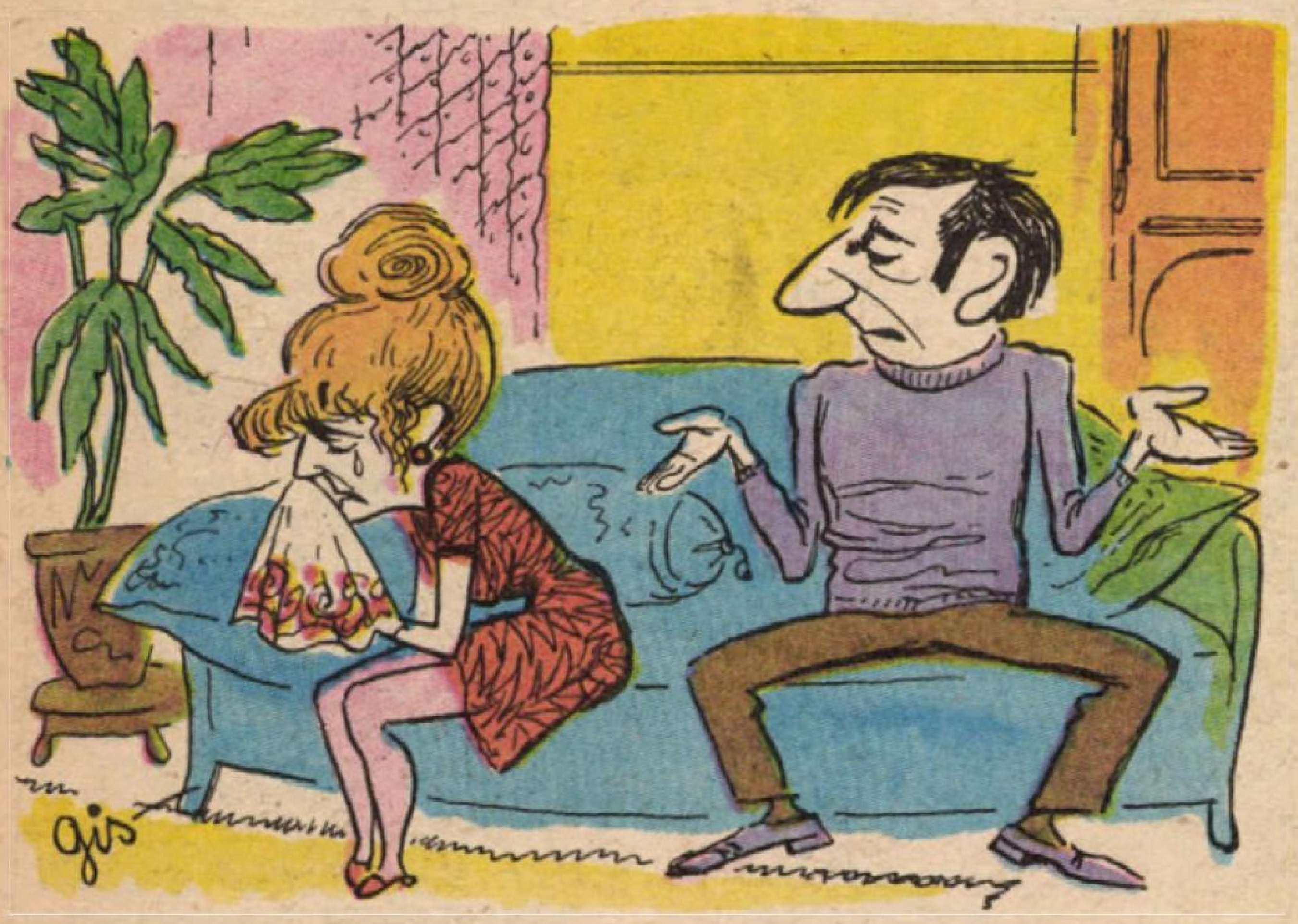
```
ambulancia netartso
tornaterem iser tan
öreg aj  évezred mf
bát ocelot  tinta e
blabla oramü td kvl
i grimasz i tészták
ennivaló unlak  izé
kreta knittel kavar
mo a macskajáték  e
á intarzia tramtram
radnai isp
v oirt p a
irmag ráér
scá o alvo
s rhn m
za acsarog
adelaide y
fall nagyi
eléjönnek
```

ZUGTAXISOK

– Fejlődünk, már sorba állnak egy-egy utasért!

MAGABIZTOS FÉRJ ...

– Hidd el fiam, engem untat a legjobban, hogy mindig nekem van igazam!...

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

VIGASZTALÓ

Levél a londoni Times szerkesztőségéhez a Dorchester szálloda egyik lakójától. (A Dorchester az angol főváros talán legelőkelőbb és legdrágább szállodája.) „Amikor lementem reggelizni, narancslevet, zabkását, sült halat, pirítós kenyeret és teát rendeltem. A narancslé meleg volt. A zabkásához csak hideg tejet adtak, meleget nem. A sült halat elégették. A pirítós kenyér már hideg volt, amikor az asztalhoz érkezett. A tea jó volt, de csak egy teás zsákocskát adtak. A számla átnézésekor kiderült, hogy 50 pennyvel becsaptak. Csináljanak végre valamit."

Hát igen, a vendéglátó iparral nincs minden rendben. Az mindenesetre vigasztaló, hogy a Dorchester említett reggelije magyar pénzre átszámolva körülbelül 180 forintba került.

AZ IGAZSÁG MEZTELEN?

Új hírek érkeztek a múlt számunkban már említett „streaking"-őrületről. A múlt héten megtörtént az első „streaking" a Vatikán Állam területén. Három amerikai diák meztelenül keresztülrohant a Szent Péter téren, amely tudvalévőleg már az egyházi állam fennhatósága alá tartozik. A rendőrség letartóztatta őket, s most egy római börtönben várják a sorsukat. A hivatalos rendőrségi jelentés szerint „az említett időben a pápa a térre néző lakosztályában tartózkodott, de nem hisszük, hogy tanúja lett volna a jelenetnek."

Ugyanaz Texasban: egy „élő" televíziós adás alatt két fiatalember rohant keresztül a színpadon. Nem volt rajtuk más, mint egy tornacipő — és a fejükön Nixon gumiból készült maszkja. Hátukon a következő követelést hordozó tábla függött: „Az elnök mondja ki végre a meztelen igazságot."

SZERELMI PÁRBESZÉD

Amikor Anna királyi hercegnő ellen merényletet követtek el, Alvin Shuster a New York Times londoni irodájának vezetője éppen moziban volt. Irodája felhívta a mozi igazgatóját, s az eseményre való hivatkozással kérte, hogy valamiképpen értesítsék főnökét. Ennek következtében aznap este a londoni ABC II. moziban a következő párbeszéd hangzott el a film vetítése közben. A hős, George Segal, szerelméhez a leggyengédebb pillanatban: „Mondj valamit! Mondj valamit!" A hölgy válasza mély bariton hangon: „Mr. Shuster azonnal hívja fel a New York Times irodáját!"

DIVAT-DIADAL

A bűnözés elleni harc az Egyesült Államokban újabb határkőhöz érkezett. Az USA „országos bűnügyi kutató intézete", amely az igazságügyminisztériumhoz tartozik, bejelentette: új golyómentes védőmellényt sikerült kreálni. Az intézet hivatalos jelentése a következőképpen szól: „Mellényünk a Kevlar nevű műanyagból készül, s viselője úgy érzi majd magát benne, mint a legfinomabb kelméből készült ruhában. Színe sötétkék. Jelenleg háromgombos modellben készül. Rövidesen megjelenik a hozzávaló zakó és nadrág is. Emellett kísérletezünk golyóálló alsóneműk és zoknik gyártásával is. Az egész uniformis, amely az első modern golyóálló páncélnak tekinthető, mindössze kétszáz dollárba kerül."

NESSIE ÉS A KONKURRENCIA

Kezdődik az uborkaszezon. Kezdődik a szörny-szezon. Új jelentkező: Közölték, hogy Peru északi részén az Andesekben egy jéghideg hegyi tóban 15 méter hosszú tengeri kígyó tűnt fel, amely holdvilágos éjszakákon kimászik a tó vizéből és elragadja a partménti viskókból a parasztok háziállatait.

A perui jelentkező aligha számíthat nagy idegenforgalmi sikerre. A sztár, az angliai Lochnessi szörny ugyanis menetrendszerű pontossággal újra jelentkezett. „Nessie" — ahogy az angol lapok becézik — március 21-én ismét néhány másodpercre kidugta fejét a tó vizéből. Úgy látszik érzi a tavaszt. Érzik a tavaszt a környékbeli szállodák tulajdonosai is. Nessie rajongói a következő két hónapra már minden szállodai szobát lefoglaltak.

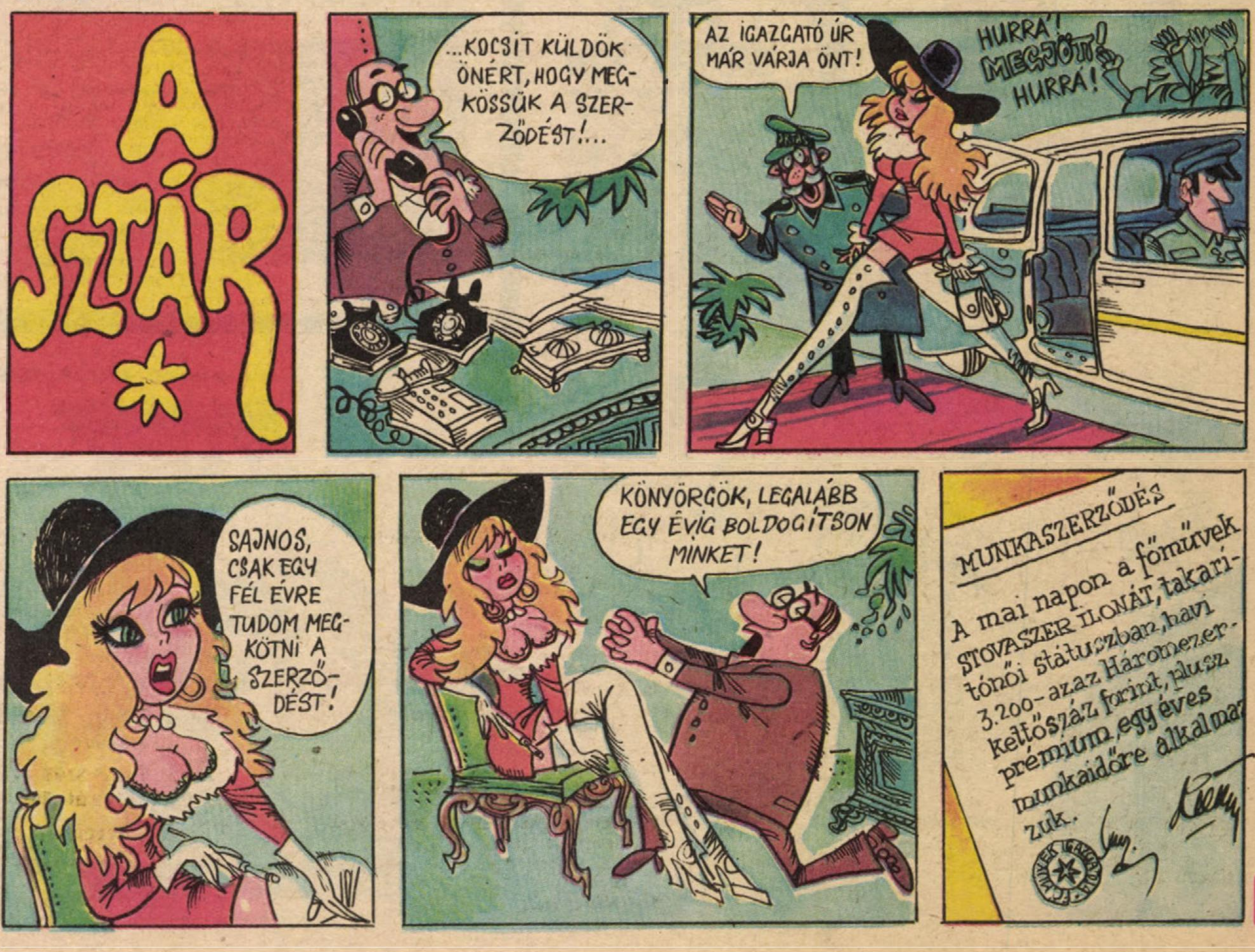
Ahhoz, hogy a perui szörnykonkurrencia hatásos legyen, még sok szállodát kellene építeni.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Kovácsék nagyon szerették egymást és egy napon is haltak meg...
— Valóban?
— Igen. Egy napon, de az asszony harmincöt évvel később.

ENDRŐDI ISTVÁN:

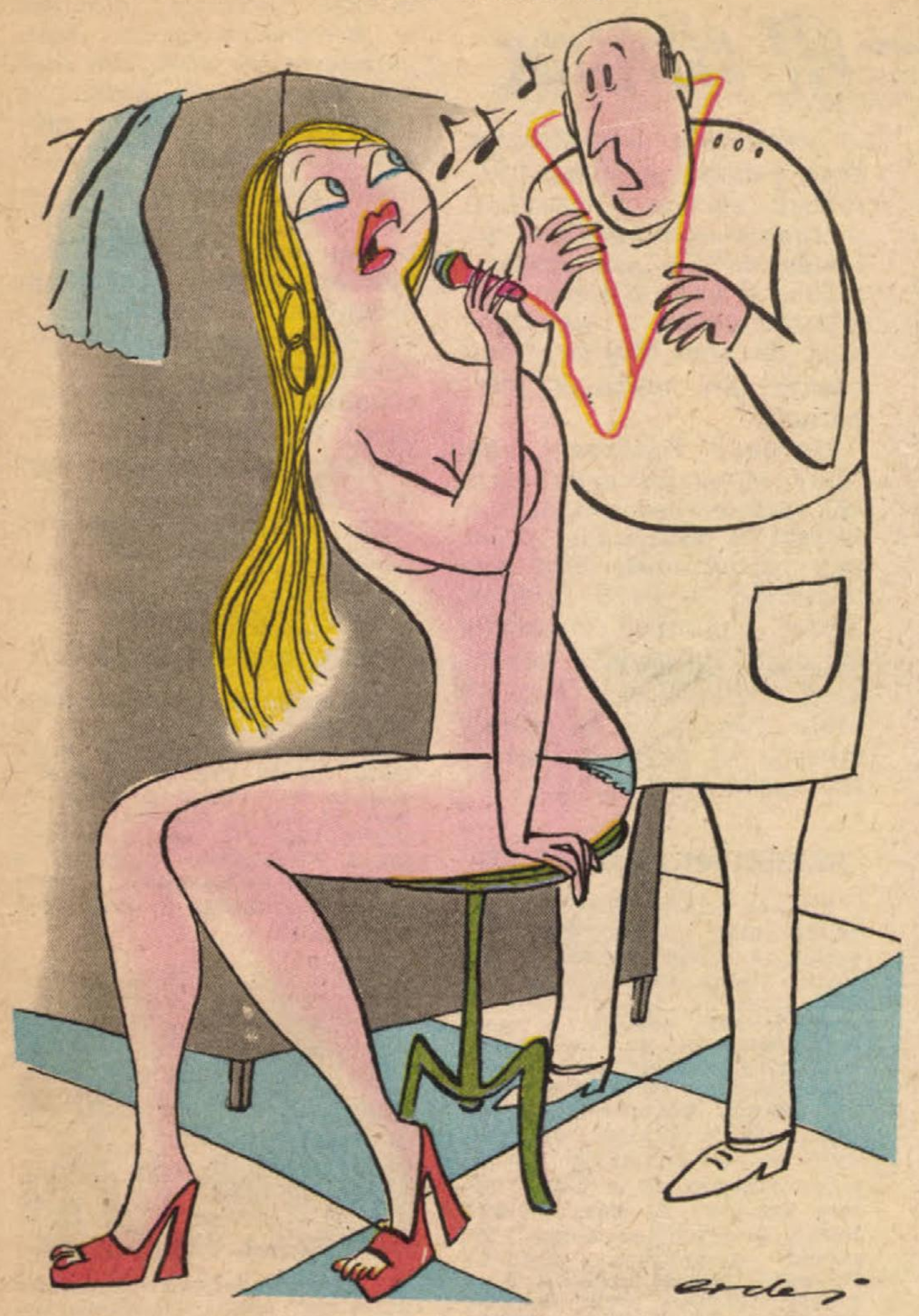
Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100, *142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-15 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

KEZDŐ ÉNEKESNŐ

– Ezt hallgassa meg, doktor úr!

KEZDŐ LOVAS

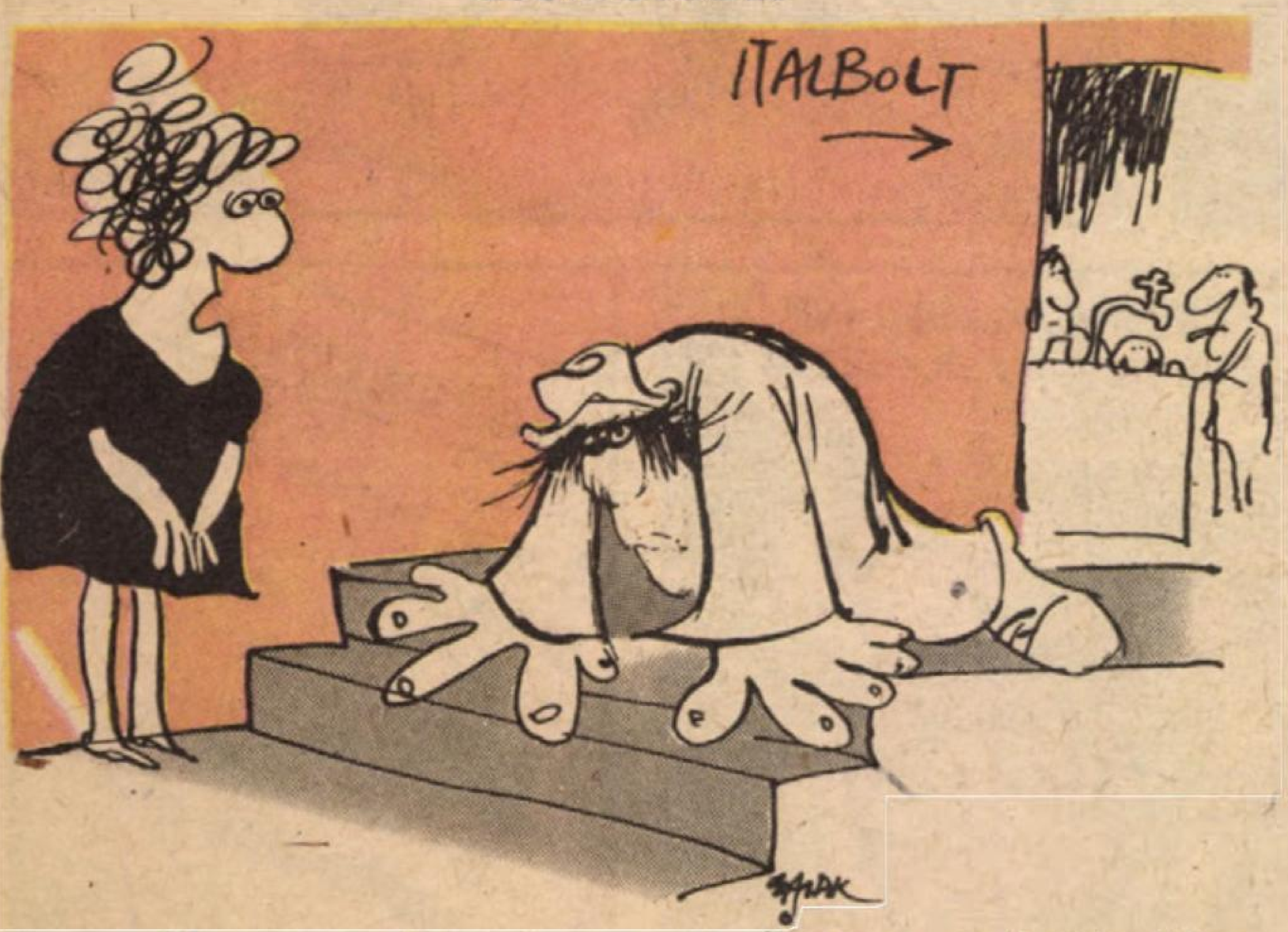
– Attól tartok, kissé félreértette, amit a nyeregbe szállásról magyaráztak...

BŐ SZÁRÚ NADRÁG A DIVAT

– Hogyan lehetsz ilyen szórakozott?

ZSÖRTÖLŐDÉS

– Bezzeg amikor udvaroltál, mindig tudtál két lábon járni!

TRIBÜN

A próhirdetés a Boston Heraldból:

— Fiatal, tapasztalt nevelőnőt keresünk két gyermekünk és öt lovunk mellé.

Mivé lesz a világ?

Svéd gyeplabdáslányok tértek haza dél-európai portyájukról.

— Gibraltárban órákig üldöztek a rendőrök — mesélték. — Halálra váltan menekültünk. Aztán kisült, hogy csak a miniszoknyánk tetszett nekik.

89 éves korában csendesen elhunyt Esteban Collar, Kolumbia legidősebb játékvezetője. A hagyatékában egy bőröndre való mindenféle színű és fazonú álszakállt találtak. Üzenet is volt mellette:

— Nyugodt életemet ezeknek a holmiknak köszönhetem. Számtalan szorult helyzetből sikerült megmenekülnöm a segítségükkel. Játékvezetők, álszakáll a hosszú élet titka.

Milánóban működik a Lusták Klubja. Életrendként napi tíz óra alvást, négy óra evést, két óra munkát, hat óra pihenést és két óra szórakozást ajánlanak.

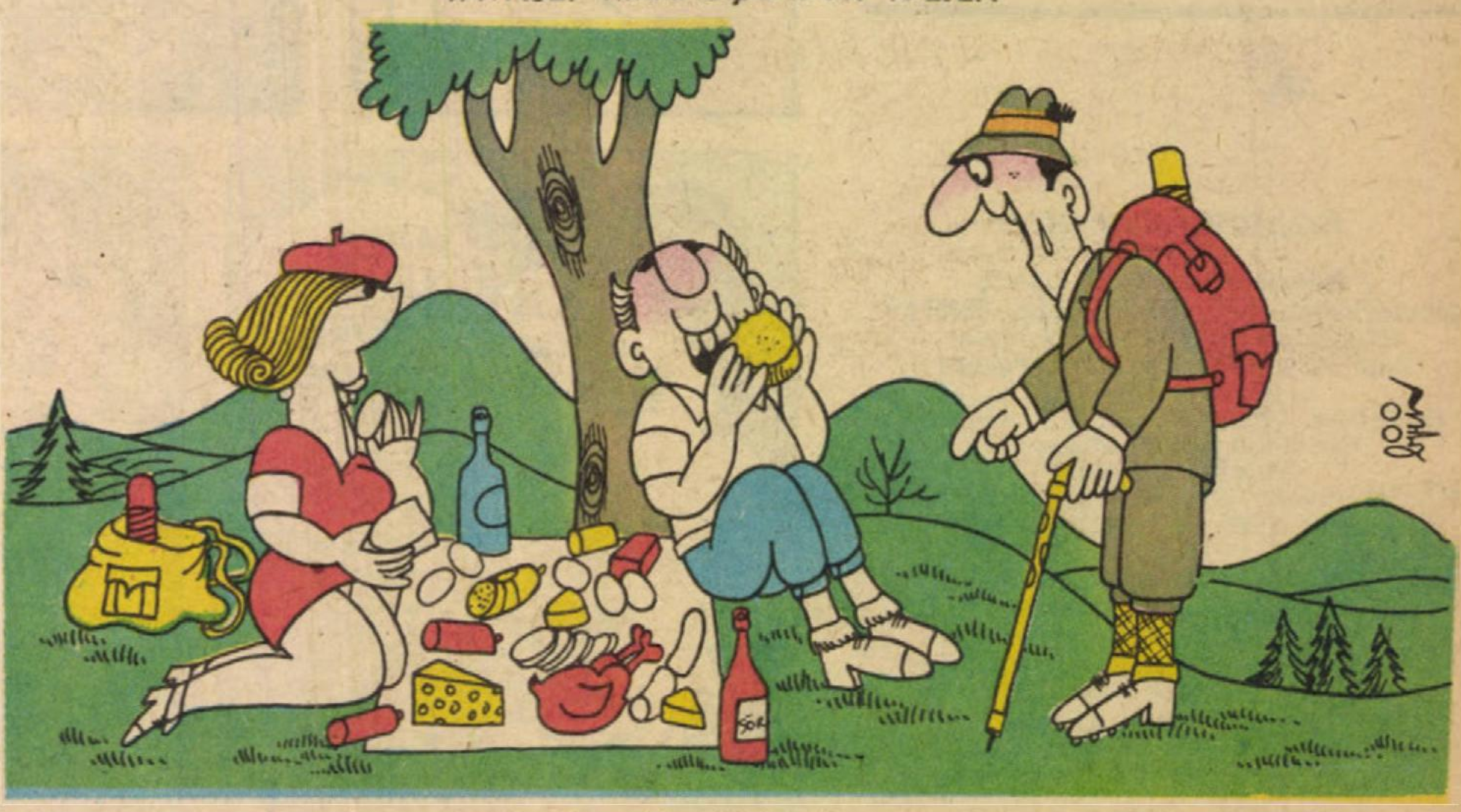
— Nem rossz — írja a Messagero. — Pontosan megegyezik a profi labdarúgók programjával.

*

John Bumbley, az Arsenal egyik vezérszurkolója az elmúlt negyven esztendő során minden mérkőzést végignézett a Highburyn. Egy kivételével. Aznap volt az esküvője. Félreértés ne essék: akkor is elindult, hogy legalább a második félidőre kiérjen. Nem sikerült. Eltévedt a ködben.

(p. p.)

TAVASZI KIRÁNDULÁSOK IDEJÉN

– Bocsánat, nem kaphatnék néhány kemény tojást a sómhoz?